

LŪGŠANU GRĀMATA

*Latvijas Pareizticīgās Baznīcas
Sinode*

*Rīga
2015*

*Ar Viņa Eminences
Visaugstisvētītā
Rīgas un visas Latvijas
Metropolīta ALEKSANDRA
svētību*

**Grāmatas izdevums veltīts
dievkalpojumu latviešu valodā
170 gadu jubilejai**

PRIEKŠVārds

*„No Dieva tiek nošķirts ikviens cilvēks,
kas nevēlas lūgšanā vest sevi vienotībā ar Dievu”*
(Sirdsskaidrais Sinajas Nils)

„Tātad palieciēt nomodā, ik brīdi lūgdamies” (Lk. 21,36)
– to mūsu Kungs Jēzus Kristus novēlējis Saviem mācekļiem. Un, lūk, jau divas tūkstošgades kristīgā pasaule dzīvo lūgšanās. Lūgšana ir ticīgās dvēseles visbūtiskākā nepieciešamība; lūgšana balsta cilvēku, piepilda viņa dzīvi ar augstāko garīgo jēgu, palīdz viņam saprast Kristus Pestītāja vārdu patieso nozīmi: *„Bez Manis jūs nespējat darīt neieka”* (Jņ. 15,5).

Lūgšana Dievam ir pati galvenā pazīme, kas liecina, vai kristietis ir garīgi dzīvs, vai arī nav.

Lūgšana ir iekšējā miera un garīgā prieka neizsmeļams avots. Tā kristieša dvēseli neredzami savieno ar Dievu. Lūgšanai jābūt patiesai, Dievam tīkamai.

Bez Dieva mēs neko nespējam. Tādēļ mēs pastāvīgi Viņu lūdzam par savu grēku piedošanu, par savas dvēseles pestīšanu, par saviem tuvākajiem, par palīdzību ciešanās un slimībās, par mierinājumu un atvieglinājumu bēdās.

Mūsu lūgšanas nepaliek bez atbildes – Kungs uzklausa ikvienu pareizticīgo kristieti, kas lūdz ticībā, līdzīgi kā Viņš uzklausija virsnieku Kornēliju, kam Eņģelis teica brīnumainus vārdus: „*Dievs ir pieminējis tavas lūgšanas un dāvanas*» (Ap. d. 10,4). Svētais taisnais Kronštates Jānis raksta: „Baznīca arvien mums atgādina, ka debesīs par mums pastāvīgi lūdzas Visšķīstā Valdniece un Mūžamjaušana Dievadzemdētāja, svētie Eņģeļi un visi Dieva gribas pildītāji svētie. Tāpat arī uz zemes Baznīca dienu un nakti Dieva priekšā lūdz par mums, tās uzticīgajiem bērniem – un vai gan šīs lūgšanas, lūgumi būtu veltīgi? Nē, nav veltīgi: lūgšanas glābj pasauli no sabrukuma un neskaitāmām nelaimēm.”

Lūgt Dievu pienākas ar tīru sirdsapziņu un skaidru dvēseli. Pirms no Dieva kaut ko lūdz, jāsaprot, vai šis lūgums saskan ar Dieva gribu, vai tas saskan ar Svēto Rakstu mācību un Svētās Baznīcas mācību. Tikai pēc tam pieklājas pazemīgā un dziļā ticībā ar lūgšanu vērsties pie Dieva un lūgt Radītāju tikmēr, kamēr saņem atbildi. Esi saņēmis? Tad pienākas Dievam pateikties.

Dievam pienākas pateikties pastāvīgi un par visu: gan priekiem, gan bēdām.

Cilvēka prāts nespēj aptvert visu lūgšanas noslēpumaino spēku. Tāpat ar prātu nevar izskaidrot visu kristīgās dzīves pieredzi. Cilvēks, kurš pastāvīgi lūdzas, no savas iekšējās pieredzes zina, ka lūgšana ir reāls un dižens spēks. Lūgties pienākas vienmēr – gan no rīta pēc miega, gan vakarā pirms miega, pirms un pēc maltītes. Ikvienu darbu pienākas sākt ar

lūgšanu. Īpaši nepieciešams lūgties tieši tad, kad nav vēlšanās to darīt. Dieva Vārds saka: „*Lūdziet, un jums taps dots*” (Lk. 11,9). „*Iepriecinājumu rodiet cerībā; ciešanās esiet pacietīgi, lūgšanā – pastāvīgi*” (Rom. 12,12).

Ja mūsu lūgšanu pārņems lepņība un pašslavināšana, tad Dievs to neuzklausīs. Pats Kungs svētajā Evaņģēlijā saka: „*Ne katrs, kas Man saka: „Kungs! Kungs!” , ieies Debesu Valstībā, bet gan tas, kas pilda Mana Debesu Tēva gribu*” (Mat. 7,21). Ikvienu lūgšana jāuzsāk, izsūdzot sava paša grēcīgumu un necienību. Nepieciešams apzināties savu necienīgumu un grēcīgumu, un pirms lūgšanas vajag piesaukt Dievu ar Evaņģēlija muitnieka vārdiem: „Dievs, esi man, grēciniekam, žēlīgs (paklanīšanās); bezgala daudz esmu grēkojis pret Tevi (paklanīšanās); Dievs, šķīstī mani, grēcinieku, un apžēlojies par mani (paklanīšanās).”

„Vienmēr jāpatur prātā,” – saka svētais Jānis Zeltamute, „ka mums ne tikai vienkārši jālūdzas, bet jālūdz tā, lai tiktu sadzirdēti un uzklausīti”. Un turpina: „Lūgšanā pienākas vērsties pie Dieva bijīgi un ar prieku. Bijīgi – bīstoties, ka varam izrādīties lūgšanas necienīgi.”

Lai lūgšana būtu labvēlīga, nepieciešams pastāvīgi cīnīties ar visu, kas traucē dvēselei savienoties ar Dievu, bieži sūdzēt grēkus, patiesi tos nožēlot un pildīt Dieva baušļus. „*Esiet nomodā un lūdzieties, lai nekristu kārdinājumā*” (Mt. 26,41). Jānis Zeltamute saka: „Lūgšana ir dižens ierocis, dižens aizsegs, dižena dārgumu krātuve, dižena pajumte, drošs patvērums, ja vien ar skaidru saprātu un sakārtotu prātu tuvosimies Kungam, nekādā veidā nepieļaujot, ka mums pielavās

mūsu pestīšanas ienaidnieks.” Lūgšana ir dvēseles elpa, bez lūgšanas nav pestīšanas.

Cilvēks var Dievu lūgt visur, tomēr sevišķi svarīga ir kopējā lūgšana Baznīcā, jo šeit ir īpaša Dieva klātbūtne. Lūgšanai mājās jāiekārto atsevišķa goda vieta. Parasti tā atrodas telpas austrumu daļā vai austrumu stūrī, kur novietotas svētās ikonas. Ikonu priekšā aizdedzina eļļas lampiņu vai baznīcas sveces. Krusta zīme veicama ar tīrām rokām un godbijīgi. Sakot Jēzus lūgšanu: „Kungs Jēzu Kristu, Dieva Dēls, apžēlojies par mani, grēcinieku” – izrunājot pirmo vārdu „Kungs”, kopā saliktus pirmos trīs pirkstus liek pie pieres. Izrunājot vārdus „Jēzu Kristu” – pie vēdera; vārdus „Dieva Dēls” – pie labā pleca; vārdus „apžēlojies par mani, grēcinieku” – pie kreisā pleca. Pēc tam roku nolaiž lejup, tad paklanās. Paklanīties var līdz jostas vietai, kad galvu noliec līdz jostas līmenim, kā arī līdz zemei, kad, nometoties uz ceļiem, ar pieri pieskaras grīdai. Katrā ziņā jāatceras, ka krusta zīme un paklanīšanās ir divas pastāvīgas garīgas darbības, tāpēc nav pareizi vienlaikus gan krustīties, gan paklanīties. Bez krusta zīmes mēdz paklanīties, kad priesteris vai Arhierejs svēta tautu vai arī kvēpināšanas laikā. Mēdz būt arī krusta zīme bez paklanīšanās – Ticības simbola sākumā, sakot: „Es ticu uz Vienīgo Dievu Tēvu, Visavaldītāju”, vai Apustuļa un Evaņģēlija lasīšanas sākumā. Krusta zīme kopā ar paklanīšanos līdz jostasvietai ir obligāta lūgšanās „Svētais Dievs, Svētais Spēcīgais, Svētais Nemirstīgais”, „Nāciet, paklanīsimies”, „Alleluja, alleluja, alleluja, slava Tev, Dievs” un kopā ar paklanīšanos līdz zemei – lūgšanas „Patiesi pienākas” beigās.

Citkārt līdz zemei klanās atkarībā no uzcītības. Līdz zemei paklanās arī, kad no altāra iznes Svētās Dāvanas. Gavēnī pamatā visas paklanīšanās ir līdz zemei.

Ģimenē ir nepieciešama ikdienas kopējā lūgšana, tomēr tā neatceļ arī lūgšanu vienatnē.

Vienmēr jāatceras, ka lūgšanu drīkst uzsākt vienīgi tad, kad esi salīdzis mieru. Nav pieļaujama vēršanās pie Dieva, ja sirdī glabā aizvainojumu, niknumu vai dusmas pret kādu cilvēku. Pirms atnes Dievam savu velti – lūgšanu, ej un izlīgsti ar to, pret kuru palicis aizvainojums, un tikai pēc tam pienes savu velti.

Ik dienas norit kopējā lūgšana pareizticīgajos dievnamos, nekad nerimst lūgšana klosteros, ik dienu dievbijīgie ļaudis lūdzas savās mājās. Mājas lūgšanām domāta šī Lūgšanu grāmata, ko ar mūsu Virsgana svētību izdod Latvijas Pareizticīgās Baznīcas Sinodes Izdevniecības nodaļa.

Kad kristietis pamostas, pirmais, kas viņam ir jāizdara – jāapzīmē sevi ar krusta zīmi. Pēc tam, kad ir nomazgāta seja, viņam jāstājas uz lūgšanu parastajā vietā svēto ikonu priekšā.

Kad jūtas nomierinās, jāatliek malā laicīgās rūpes un ar pazemīgu sirdi, nesteidzoties, jāuzsāk muitnieka lūgšanas ar paklanīšanos, bet pēc tam rīta lūgšanas un viss pārējais.

Lūgšanas pienākas ne tikai vienkārši izlasīt vai pārļasīt, lūgšanai jāiziet caur prātu un sirdi.

Izlasījis Baznīcas noteiktās lūgšanas, cilvēks var vērsties pie Dieva ar saviem vārdiem un lūgumiem, bet lūgšanā nav vietas Dievu aizvainojošiem lūgumiem, kuri ir pretrunā ar Dieva baušļiem un Dieva labo gribu.

Pastāvīga lūgšana ir Pareizticības būtība, Pareizticība ir lūgšana; kā saka Apustulis – „*nepārtraukti lūdzieties*” (1 Tes. 5,17).

Īstens teologs ir nevis tas, kas iegrimst prātojumos, bet gan tas, kas pastāvīgi lūdz Dievu.

Lūgšanu grāmatā latviešu valodā rodamas visu pareizticīgo lūgšanu grāmatu tradicionālās lūgšanas, tropāri, kanoni, akafisti. Diženie Baznīcas tēvi – Vasīlijs Lielais, Jānis Zeltamute, Makārijs Lielais, Simeons Jaunais Teologs un daudzi citi – pūlējušies, to izveidojot. Daudzus gadu simtus kristieši lūdzas ar šo lūgšanu skaistajiem vārdiem. Tie skan daudzās valodās, tomēr vieno dažādu valstu un laikmetu pareizticīgos kristiešus, kad tie lūgšanās stājas Dieva priekšā, būdami Pareizticīgās Baznīcas patvērumā. Gribas vēl reizi citēt svēto Kronštates Jāni: „Kur gan vēl ir tādas lūgšanas, slavas dziesmas, pateicības un lūgumi, tik brīnumains Dievkalpojums kā Pareizticīgajā Baznīcā? Nekur.”

Dārgie brāļi un māsas! Šajā lūgšanu krājumā iekļautās lūgšanas ir daļa no Svētās Kristus Baznīcas daudzo ticības un dievbijības cīnītāju divu tūkstošu gadu vēstures gaitā uzkrātās garīgās bagātības un garīgās pieredzes. Tā ir nenovērtējama dāvana mums. Sāksim kaut nelielā mērā sekot viņu lūgšanas upurdarbam, ik dienu pilnveidosimies lūgšanu prasmē, lai Kungs, redzot mūsu uzcītību, dāvātu mums Savu žēlastību, svētību un pestīšanu.

Lūdzu jūs, dārgie brāļi un māsas, arvien biežāk atveriet šo grāmatu, iemīliet to, iemīliet lūgšanu vārdus. Pievērsieties lūgšanai gan svētkos, gan ikdienā, gan priekos, gan bēdās. Meklējiet Dieva žēlastību, mūsu sirsnīgās Aizstāves un labās

Iepriecinātājas – Valdnieces Dievadzemdētājas – aizgādību un svēto Dieva gribas pildītāju palīdzību lūgšanās. Viņu vidū ir mūsu sevišķais dievlūdžējs un aizbildnis – svētais svētmocekļis Rīgas Jānis.

Paturēsim prātā, ka visi svētie, Dieva gribu pildījušie ļaudis bijuši uzcītīgi dievlūdžēji. Pacentīsimies arī mēs iet viņu ceļu. Lai lūgšana sasilda mūsu dvēseli, apskaidro un pārveido mūsu dzīvi, sekmē mūsu garīgo izaugsmi! Lai mēs lūgtos ik dienu, lai mūsu lūgšana ir patiesa un uzcītīga!

Lai Žēlsirdīgais Kungs spēcina lūgšanās un nostiprina Pareizticībā! Aicinu, lai Dieva svētība nāk pār jums visiem.

+ *Aleksandrs*

Rīgas un visas Latvijas Metropolīts

RĪTA LŪGŠANAS

Uzcēlies no miega, pirms esi sācis darīt kādu darbu, godbijīgi nostājies ikonu priekšā, iedomājoties, ka tu atrodies Paša Visuzinātāja Dieva priekšā, un, apzīmējot sevi ar krusta zīmi, saki:

Kungs Jēzu Kristu, Dieva Dēls, apžēlojies par mani, grēcinieku.

Pēc tam pagaidi, līdz jūtas nomierinās un domas atraujas no zemes lietām, un tad nesteidzoties, sirds pazemībā un ar uzmanību saki lūgšanas:

Dievs, esi man, grēciniekam, žēlīgs.

(Pārmest krustu un paklanīties)

Kungs Jēzu Kristu, Dieva Dēls, Savas Visšķīstās Mātes un visu svēto lūgšanu dēļ, apžēlojies par mums.

Slava Tev, mūsu Dievs, slava Tev.

Lūgšana Svētajam Garam

Debesu Ķēniņ, Iepriecinātāj, patiesības Gars, Kas visur esi un visu piepildi, Tu visa labā Saturētāj un dzīvības Devēj, nāc un mājō mūsos, un šķīstī mūs no visas nešķīstības,

un, Žēlīgais, atpestī mūsu dvēseles.¹

Trīssvētais

Svētais Dievs, Svētais Spēcīgais, Svētais Nemirstīgais, apžēlojies par mums (*3 reizes, paklanoties*).

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Lūgšana Vissvētajai Trijādībai

Vissvētā Trijādība, apžēlojies par mums; Kungs, šķīstī mūs no grēkiem; Valdītāj, piedod mūsu noziegumus; Svētais, apmeklē un dziedini mūsu vājības Tava vārda dēļ.

Kungs, apžēlojies (*3 reizes*).

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Tā Kunga lūgšana

Mūsu Tēvs debesīs, svētīts lai top Tavs vārds. Lai nāk Tava Valstība. Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes. Mūsu dienišķo maizi dod mums šodien. Un piedod

¹ *No Kristus Augšāmcelšanās svētkiem līdz Kristus Debesīs Pacelšanās svētkiem šīs lūgšanas vietā lasa tropāru: “Kristus no mirušiem augšāmcēlies, nāvi ar nāvi iznīcinājis, un tiem, kas kapos, dzīvību dāvinājis” (3 reizes).*

No Kristus Debesīs Pacelšanās līdz Trijādības svētkiem rīta lūgšanu kārtu sāk ar lūgšanu: „Svētais Dievs, Svētais Spēcīgais...”

mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem. Un neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī mūs no ļaunā.

Tropāri Trijādībai

No miega cēlušies, mēs pielūdzam Tevi, Labais, un eņģeļu dziesmu Tev dziedam, Varenais: Svēts, Svēts, Svēts esi, Dievs, Dievadzemdētājas dēļ apžēlojies par mums.

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam.

Kungs, Tu esi piecēlis mani no guļvietas un miega, apgaismo manu prātu un sirdi un atdari manas lūpas, lai es Tevi, Svētā Trijādība, varētu teikt: Svēts, Svēts, Svēts esi, Dievs, Dievadzemdētājas dēļ apžēlojies par mums.

Tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Soģis nāks piepeši, un katra darbi kļūs redzami, tādēļ bailēs nakts vidū saucam: Svēts, Svēts, Svēts esi, Dievs, Dievadzemdētājas dēļ apžēlojies par mums.

Kungs, apžēlojies (*12 reizes*).

Lūgšana Vissvētajai Trijādībai

No miega cēlies, pateicos Tev, Svētā Trijādība, ka Savā lielajā žēlastībā un lēnprātībā Tu neesi dusmojies uz mani, laisku un grēcīgu, nedz esi mani pazudinājis līdz ar maniem noziegumiem, bet vienmēr esi mīlējis cilvēkus, un mani, neziņā guļošu, esi piecēlis, lai, rītam austot, es Tevi meklētu un godātu Tavu Valstību; arī tagad apgaismo manas prāta acis, atdari manas lūpas, lai es mācītos Tavus Vārdus un izprastu Tavus baušļus, un pildītu Tavu gribu, un Tev dziedātu sirds

apliecinājumā un slavētu Tavu Vissvēto Tēvu un Dēlu, un Svētā Gara vārdu tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Nāciet, paklanīsimies Ķēniņam, mūsu Dievam.

(Paklanīties)

Nāciet, paklanīsimies un zemē metīsimies Kristus, Ķēniņa un mūsu Dieva, priekšā. *(Paklanīties)*

Nāciet, paklanīsimies un zemē metīsimies Paša Kristus, Ķēniņa un mušu Dieva, priekšā. *(Paklanīties)*

50. (51.) psalms, grēku nožēlas

Apžēlojies par mani, Dievs, Savā lielajā žēlastībā un izdzēs manus pārkāpumus Savā lielajā žēlsirdībā. Mazgā mani pavisam tīru no manas noziedzības un no mana grēka šķīstī mani. Jo es atzīstu savus pārkāpumus, un mans grēks vienmēr ir manu acu priekšā. Vienīgi pret Tevi es esmu grēkojis un ļaunu Tavā priekšā darījis, tāpēc Tu būsi taisns Savos vārdos un uzvarēsi, kad spriedīsi tiesu. Lūk, grēkos taču esmu ieņēmts, un mana māte grēkos mani ir dzemdējusi. Lūk, Tu patiesību esi mīlējis, tāpēc Savas gudrības neizdibināmo noslēpumu esi man atklājis. Aplaki mani ar īzapu, un es tapšu šķīsts; mazgā mani, un es kļūšu baltāks par sniegu. Dod man dzirdēt prieku un liksmību, tad priecāsies mani satriektie kauli. Novērs Savu vaigu no mani grēkiem un izdzēs visas manas nelikumības. Radi manī, Dievs, šķīstu sirdi un atjauno manī taisnu garu. Neatstum mani no Sava vaiga un neatņem no manis Savu Svēto Garu. Dod man atkal Savas pestīšanas prieku un stiprini mani ar Savu Valdnieka Garu. Es mācīšu pārkāpējiem Tavus ceļus, un grēcinieki atgriezīsies pie Tevis. Glāb mani no asi-

nīm, Dievs, manas pestīšanas Dievs; mana mēle līksmos par Tavu taisnību. Kungs, Tu atdari manas lūpas, un mana mute teic Tavu slavu. Ja vien Tu gribētu upuri, es to dotu, bet sadedzināmo upuri Tu nevēlies. Upuris Dievam ir satriekts gars; satriektu un pazemīgu sirdi Dievs nenicinās. Dari labu, Kungs, Ciānai Savā labvēlībā, un lai paceļas Jeruzālemes mūri. Tad Tu būsi labvēlīgs taisnības upurim, paceļamajam un sadedzināmajam upurim. Tad pienesīs teļus uz Tava altāra.

Ticības simbols (*ticības apliecība*)

¹ Es ticu uz vienīgo Dievu Tēvu Visavaldītāju, debesu un zemes, visu redzamo un neredzamo lietu Radītāju. ² Un uz vienīgo Kungu Jēzu Kristu, Dieva Dēlu, Vienpiedzimušo, Kas no Tēva dzemdināts pirms visa mūža; Gaisma no Gaismas, Īstens Dievs no īstena Dieva, dzemdināts, neradīts, ar Tēvu vienādas būtības; caur Ko ir visas lietas darītas. ³ Kas mums, cilvēkiem, par labu un mūsu pestīšanas labad ir nokāpis no debesīm un ieņemts miesā no Svētā Gara un Jaunavas Marijas, un tapis cilvēks. ⁴ Arī krustā sists mūsu labad, kad valdīja Poncijas Pilāts, un cietis, un apbedīts. ⁵ Un augšāmcēlies trešajā dienā pēc Rakstiem. ⁶ Un uzkāpis debesīs, un sēž pie Tēva labās rokas. ⁷ Un atkal nāks godībā tiesāt dzīvos un mirušos, un Viņa Valstībai gala nebūs. ⁸ Un uz Svēto Garu, Kungu, Kas dzīvu dara un no Tēva iziet, un līdz ar Tēvu un Dēlu ir pielūdzams un augsti slavējams, Kas runājis caur praviešiem. ⁹ Uz vienīgo Svēto, Vienoto un Apustulisko Baznīcu. ¹⁰ Es apliecinu vienu vienīgu kristību par grēku piedošanu. ¹¹ Es ceru uz mirušo uzmodināšanu ¹² un nākamā mūža dzīvošanu. Āmen.

1. lūgšana, svētā Makārija Lielā

Dievs, šķīstī mani, grēcinieku, jo nekad neesmu darījis to, kas labs Tavās acīs, bet atpestī mani no ļaunā, un Tavs prāts lai notiek ar mani, ka es nesodīts varu atvērt savas necienīgās lūpas un teikt Tavu svēto Tēva un Dēla, un Svētā Gara vārdu, tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

2. lūgšana, tā paša svētā

No miega cēlies, es pienesu Tev, Pestītāj, pusnakts dziesmu un, zemē mezdami, uz Tevi saucu: neļauj man aizmigt grēku nāvē, bet apžēlo mani, Kristu, Dievs, Kas labprātīgi ļāvi Sevi krustā sist, un steidz modināt mani, sliņķi, no miega, un atpestī mani, kas Tavā priekšā stāvu un lūdzos; un pēc nakts miega dod man no grēkiem tīru dienu un atpestī mani.

3. lūgšana, tā paša svētā

Pie Tevis, Valdniek Cilvēkumīlotāj, no miega cēlies, es steidzos, un Tavā žēlastībā es tiecos darīt to, kas Tev tīkams, un Tevi lūdzu: palīdzi man vienmēr un katrā darbā, pasargi mani no visa pasaules ļaunuma un velna darbības, atpestī mani un ievēd mani Savā mūžīgajā Valstībā. Jo Tu esi mans Radītājs un visa labā Gādātājs un Devējs, un es pilnībā uz Tevi paļaujos un Tevi godinu tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

4. lūgšana, tā paša svētā

Kungs, Tu Savā lielajā žēlastībā un Savā lielajā dāsnumā esi ļāvis man, Savam kalpam, aizgājušo nakti pavadīt bez kāda ienaidnieka ļaunuma; Tu Pats, ak, Valdniek, visa Radītāj, dari

mani cienīgu Tavā patiesajā gaismā ar apskaidrotu sirdi pildīt Tavu gribu tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

5. lūgšana, svētā Vasīlija Lielā

Visavaldītāj Kungs, debess spēku un visa dzīvā Dievs, Tu augstībā dzīvo un pazemīgos labprāt uzlūko, sirdis pārbaudi un cilvēkos aplēpto skaidri redzi, Bez Iesākuma un Mūžam Esošā Gaisma, Ko neapēno ne pārmaiņas, ne pārvērtības. Tu Pats, Nemirstīgais Ķēniņ, pieņem mūsu lūgšanu, ko mēs šobrīd, uz Tavu lielo žēlastību paļaudamies, ar nešķīstītām lūpām Tev pienesam, un piedod mums mūsu grēkus, ko esam darījuši darbos, vārdos un domās, tīši vai netīši, un šķīstī mūs no visas miesas un gara nešķīstības, un dāvā mums visu šīs dzīves nakti pavadīt ar modru sirdi un skaidru prātu, gaidot Tava Vienpiedzimušā Dēla, mūsu Kunga un Dieva, un Pestītāja Jēzus Kristus gaišo atnākšanas dienu, kad visu cilvēku Soģis nāks godībā atmaksāt ikvienam pēc viņa darbiem; lai Viņš atrod mūs nevis bezspēcīgus un slinkus, bet modrus un gatavus darbam, ka mēs varam līdzī ieiēt Viņa priekā un Dievišķās Godības Pilī, kur nemitējas gavilētāju balsis un kur ir neizsakāma saldme, redzot Tava vaiga neizteicamo skaistumu. Jo Tu esi patiesā Gaisma, Kas visu apgaismo un iesvētī, un Tevi teic visa radība mūžīgi mūžos. Āmen.

6. lūgšana, tā paša svētā

Augstais Dievs un žēlsirdības Kungs, mēs slavējam Tevi, jo Tu nemitīgi dari pie mums lielus un neizdibināmus,

teicamus un bijājamus darbus, kuriem nav skaita. Tu dāvāji mums, vājajiem, atpūtu un mūsu nogurušajai miesai dusu pēc darbu smaguma. Pateicamies Tev, ka Tu neesi mūs pazudinājis mūsu pārkāpumu dēļ, bet Savā pastāvīgajā cilvēku mīlestībā mūs, neziņā guļošus, esi piecēlis, lai mēs cildinām Tavu Varu. Tādēļ lūdzam Tavu neizmērojamo labestību: apgaismo mūsu domas un acis un modini mūsu prātu no smagā kūtruma miega, atdari mūsu lūpas un piepildi tās ar slavu Tev, lai mēs varētu droši dziedāt un apliecināt Tevi, visā un visu slavējamo Dievu, Bez Iesākuma Esošo Tēvu un Tavu Vienpiedzimušo Dēlu, un Tavu Vissvēto, Labo un Dzīvudarošo Garu, tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

7. lūgšana, Vissvētajai Dievadzemdētājai

Valdniece, es slavēju Tavu žēlastību un Tevi lūdzu: apskaidro manu prātu, māci man tainībā staigāt pa Kristus baušļu ceļu. Spēcini, lai, nomodā dziedot, es grūtsirdības miegu aizdzenu. Ar savām lūgšanām, Dieva Līgava, atraisi mani, grēku saitēm sasietu. Sargi mani nakti un dienu, glābdama no ienaidniekiem, kas karo pret mani. Dzīvības Devēja Dieva Māte, atdzīvini mani, kaislību nonāvēto. Nerietošo Gaismu dzemdējusī, apgaismo manu aptumšoto dvēseli. Brīnišķā Valdnieka Pils, padari mani par Dievišķā Gara mājokli. Dziedinātāju dzemdējusī, izdziedini manu dvēseli no ilgstošām grēku kaislībām. Dzīves vētrās mētātu, vadi mani uz grēknožēlas ostu. Izglāb mani no mūžīgās uguns, ļaunā tārpa un pekles. Neļauj man, daudz grēkojušajam, palikt par iepriecu ļaunajiem gariem. Visšķīstā, atjauno mani, grēkos kritušo.

Atsvabini mani no visām mokām un izlūdz no Visuvaldītāja man žēlastību. Dari mani cienīgu līdz ar visiem svētajiem iemantot debesu līksmību. Vissvētā Jaunava, uzklausi Sava necienīgā kalpa balsi. Šķīstā, raisi man asaras, kas aizskalo manas dvēseles sārņus. No sirds dziļēm bez mitēšanās vaidu: ak, Valdniece, pieņem manu lūgšanu un aiznes to Sirdsžēlīgajam Dievam. Par Eņģeļiem Augstākā, pacel mani augstāk par pasaulīgo un miesīgo dzīvi. Gaišā debesu Telts, liec manī iespīdēt Gara žēlastībai. Visšķīstā, grēku sārņiem apraipīts, es tagad paceļu rokas un atdaru lūpas, lai teiktu slavu. Kristu uzcītīgi lūgdama, izglāb mani no grēkiem, kas pazudina dvēseli; jo Viņam pieder gods un pielūgšana tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

8. lūgšana, mūsu Kungam Jēzum Kristum

Mans Daudzžēlīgais un Visužēlīgais Dievs, Kungs Jēzu Kristu, Tu savā lielajā mīlestībā esi nonācis un iemiesojies, lai visus atpestītu; es lūdzu Tevi, mans Pestītāj, arvien glāb mani savā žēlastībā; ja Tu mani pestītu manu darbu dēļ, tā nebūtu žēlastība un dāvana, bet drīzāk pienākums. Patiesi, Tu esi dāsni devīgs un neizsakāmi žēlsirdīgs! Tu, mans Kristu, esi sacījis: „Kas uz Mani tic, tas dzīvos un mūžam nāvi neredzēs.” Ja nu ticība uz Tevi glābj izmisušos, lūk, ticu, atpestī mani, jo Tu esi mans Dievs un Radītājs. Mans Dievs, lai ticība man tiek pielīdzināta taisnībai bez darbiem, jo nemaz neatradīsi darbus, kas mani attaisno. Bet mana ticība lai aizstāj visu, – lai tā atbild, lai tā mani attaisno, lai tā padara mani par dalībnieku Tavā mūžīgajā godībā. Lai sātans mani nenolaupa un nelielās, ka izrāvis

mani, ak, Vārds, no Tavas rokas un patvēruma. Bet, vai es to gribu, vai negribu, glāb mani, Kristu, mans Pestītāj, steidzies, steidzies drīz mani izglābt, pirms esmu aizgājis bojā, jo Tu esi mans Dievs no manas mātes miesām. Kungs, dāvini man spēju iemīlēt Tevi tā, kā agrāk mīlēju grēku, un dod spēku atkal bez slinkuma Tev uzcītīgi kalpot, kā agrāk kalpoju viltīgajam sātanam. Pār visām lietām tagad lai kalpoju Tev, savam Kungam un Dievam Jēzum Kristum, visas manas dzīves dienas, tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

9. lūgšana, Sargeņģelim

Svētais Eņģeli, kas stāvi klāt manai nožēlojamai dvēselei un manai grēcīgajai dzīvei, neatstāj mani, grēcinieku, neatkāpies no manis manas nesātības dēļ; neļauj ļaunajam garam pār mani valdīt un uzmākties šai mirstīgajai miesai; stiprini manu nogurušo un vājo roku un vadi mani uz pestīšanas ceļa. Svētais Dieva Eņģeli, manas nabaga dvēseles un miesas sargs un aizstāvi, piedod man visu, ar ko Tevi esmu apbēdinājis visā sava mūža laikā, un, ja ko esmu grēkojis pagājušajā naktī, aizstāvi mani no tā šodien un pasargi mani no jebkādas ienaidnieka kārdināšanas, lai es nesadusmotu Dievu ar kādu grēku, un lūdzu par mani To Kungu, lai Viņš stiprina mani bijībā pret Sevi un dara mani par Savas žēlastības cienīgu kalpu. Āmen.

10. lūgšana, Vissvētajai Dievadzemdētājai

Mana Vissvētā Valdniece, Dievadzemdētāja, ar savām svētajām un visspēcīgajām lūgšanām aizdzen no manis, Tava pazemīgā un nabagā kalpa, grūtsirdību, aizmiršanos,

nesaprātību, nolaidību un no manas nabaga sirds un aptumšotā prāta visas nešķīstas, viltīgas un zaimojošas domas; un nodzēs manu kaislību liesmas, jo es esmu nabags un nožēlojams, un atpestī mani no daudzām un ļaunām atmiņām un nodomiem, un atsvabini no visiem ļauniem darbiem. Jo visas paaudzes Tevi svētīgu teic, un Tavs augsti godātais vārds top slavēts mūžīgi mūžos. Āmen.

Lūgšana svētajam, kura vārds tev ir dots

Lūdz Dievu par mani, svētais (*vārds*), jo es sirsnīgi pie tevis steidzos kā pie ātra palīga un lūdzēja par manu dvēseli.

Dziesma Vissvētajai Dievadzemdētājai

Priecājies, Dievadzemdētāja Jaunava, Dieva apžēlotā Marija, Kungs ir ar Tevi; Tu esi augsti teicama starp sievietēm un augsti teicams ir Tavas miesas Auglis, jo mūsu dvēseļu Glābēju esi dzemdējusi.

Tropārs Krustam un lūgšana par tēvzemi

Atpestī, Kungs, Savus ļaudis un svētī Savu mantojumu, ļauj uzvarēt pretiniekus un ar Savu Krustu sargā Savu draudzi.

Lūgšana par dzīvajiem

Glāb, Kungs, un apžēlojies par Saviem kalpiem: par manu garīgo tēvu (*saki viņa vārdu un pēc tam nosauc savu vecāku un citu radnieku, kā arī skolotāju, priekšnieku un labdaru vārdus*) un visiem pareizticīgajiem kristiešiem, un dāvini viņiem laicīgus un mūžīgus labumus.

Lūgšana par mirušajiem

Piemini, Kungs, Savu aizmigušo kalpu (*nosauc mirušo radnieku un labdaru vārdus*) un visu aizmigušo pareizticīgo ļaužu dvēseles: piedod viņiem visus tīšus un netīšus grēkus un dāvini viņiem Debesu Valstību.

Lūgšanu noslēgums

Patiesi pienākas svētīgu teikt Tevi, Dievadzemdētāju, Mūžamsvētīgo un Visšķīsto, un mūsu Dieva Māti. Mēs augsti teicam Tevi, īsteno Dievadzemdētāju, Kas esi cienījama augstāk par ķerubiem un slavējama daudz augstāk par sērafiem, Kas jaunavībā Dievu Vārdu esi dzemdējusi (*paklanīties līdz zemei*)².

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Kungs, apžēlojies (*3 reizes*).

Kungs Jēzu Kristu, Dieva Dēls, Savas Visšķīstās Mātes, mūsu sirdsskaidro un dievanesēju tēvu un visu svēto lūgšanu dēļ apžēlojies par mums. Āmen.

² *No Kristus Augšāmcelšanās līdz Kristus Debesīs Pacelšanās svētkiem šīs lūgšanas vietā jālasa: Eņģelis sauca Svētītajai: Šķīstā Jaunava, priecājies, un vēlreiz saku: priecājies! Tavs Dēls augšāmcēlies trešajā dienā no kapa un mirušos uzcēlis; ļaudis, līksmojiet!*

Apgaismojies, apgaismojies, jaunā Jeruzāleme, jo Kunga godība Tev atspīdēja. Tagad līksmo un priecājies, Ciāna, un Tu, Šķīstā, gavilē, Dievadzemdētāj, par Tevis Dzemdētā celšanos.

VAKARA LŪGŠANAS

Pirms gulētiešanas godbijīgi nostājies ikonu priekšā, iedomājoties, ka tu atrodies Paša Visuzinātāja Dieva priekšā, un, apzīmējot sevi ar krusta zīmi, saki:

Kungs Jēzu Kristu, Dieva Dēls, apžēlojies par mani, grēcinieku.

Kungs Jēzu Kristu, Dieva Dēls, Savas Visšķīstās Mātes un visu svēto lūgšanu dēļ, apžēlojies par mums.

Slava Tev, mūsu Dievs, slava Tev.

Lūgšana Svētajam Garam

Debesu Ķēniņ, Iepriecinātāj, patiesības Gars, Kas visur esi un visu piepildi, Tu visa labā Saturētāj un dzīvības Devēj, nāc un mājo mūsos, un šķīstī mūs no visas nešķīstības, un, Žēlīgais, atpestī mūsu dvēseles.¹

¹ *No Kristus Augšāmcelšanās svētkiem līdz Kristus Debesīs Pacelšanās svētkiem šīs lūgšanas vietā lasa tropāru: Kristus no mirušiem augšāmcēlies, nāvi ar nāvi iznīcinājis, un tiem, kas kapos, dzīvību dāvinājis (3 reizes).*

No Kristus Debesīs Pacelšanās līdz Trijādības svētkiem vakara lūgšanu kārtu sāk ar lūgšanu: „Svētais Dievs, Svētais Spēcīgais.”

Trīssvētais

Svētais Dievs, Svētais Spēcīgais, Svētais Nemirstīgais, apžēlojies par mums. (3 reizes, paklanoties).

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Lūgšana Vissvētajai Trijādībai

Vissvētā Trijādība, apžēlojies par mums; Kungs, šķīstī mūs no grēkiem; Valdītāj, piedod mūsu noziegumus; Svētais, apmeklē un dziedini mūsu vājības Tava vārda dēļ.

Kungs, apžēlojies (3 reizes).

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Tā Kunga lūgšana

Mūsu Tēvs debesīs, svētīts lai top Tavs vārds. Lai nāk Tava Valstība. Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes. Mūsu dienišķo maizi dod mums šodien. Un piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem. Un neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī mūs no ļaunā.

Tropāri

Apžēlojies par mums, Kungs, apžēlojies par mums, jo mēs, grēcinieki, nekādu attaisnojumu neatraduši, šo lūgšanu Tev kā Valdniekam pienesam: apžēlojies par mums.

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam.

Kungs, apžēlojies par mums, jo mēs uz Tevi paļaujamies, nedusmojies uz mums bargi, nedz piemini mūsu pārkāpumus, bet arī tagad uzlūko mūs kā Sirdsžēlīgais un izglāb mūs no mūsu ienaidniekiem, jo Tu esi mūsu Dievs, un mēs esam Tavi ļaudis, visi Tavu roku darbs, un Tavu Vārdu piesaucam.

Tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Žēlsirdības durvis atver mums, Augstiteicamā Dieva-dzemdētāja, lai, uz Tevi cerēdami, mēs neietu bojā, bet Tevis dēļ izglābtos no bēdām, jo Tu esi kristīgo ļaužu Glābēja.

Kungs, apžēlojies

(12 reizes).

1. lūgšana, Dievam Tēvam, svētā Makārija Lielā

Mūžīgais Dievs un visas radības Kēniņ, Tu esi mani darījis cienīgu piedzīvot šo stundu, piedod man, ko šajā dienā esmu grēkojis darbos, vārdos un domās, un šķīstī, Kungs, manu pazemīgo dvēseli no visas miesas un gara nešķīstības, un dod, Kungs, lai šīs nakts miegs man paietu mierā un lai es, uzcēlies no savas necilās guļvietas, visās manas dzīves dienās darītu to, kas tīkams Tavam Vissvētajam Vārdam, un uzvarētu miesīgos un garīgos ienaidniekus, kas cīnās pret mani. Un izglāb mani, Kungs, no nīcīgām domām un ļaunām iekārēm, kas mani sagāna. Jo Tev pieder valstība, spēks un gods, Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

2. lūgšana, Kungam Jēzum Kristum, sv. Antioha

Visavaldītāj, Tēva Vārds, Jēzu Kristu, Tu Pats, pilnīgs būdams, Savā lielajā žēlsirdībā nekad nešķiries no manis, Sava kalpa, bet vienmēr mājō manī. Jēzu, Savu avju Labais Gans, nenodod mani čūskas viltībai un neatstāj mani sātana varā, jo manī ir iznīcības sēkla. Tad nu, Kungs, Kas esi pielūdzams, Dievs, Svētais Ķēniņ Jēzu Kristu, pasargi mani, guļošu, ar nedziestošo Gaismu, ar Savu Svēto Garu, ar Ko esi iesvētījis Savus mācekļus. Dod, Kungs, arī man, Tavam necienīgajam kalpam, Savu pestīšanu manā guļvietā: apgaismo manu prātu ar Tava Svētā Evaņģēlija izpratnes gaismu, manu dvēseli ar mīlestību uz Tavu Krustu, sirdi ar Tava Vārda šķīstību, manu miesu ar Tavām bezvainīgajām ciešanām, pasargi manas domas ar Tavu pazemību, un uzcel mani, kad pienāks laiks Tevi slavēt. Jo Tu esi augsti godājams līdz ar Tavu Bez Iesākuma Esošo Tēvu un ar Vissvēto Garu mūžīgi. Āmen.

3. lūgšana, Vissvētajam Garam

Kungs, Debesu Ķēniņ, Iepriecinātāj, patiesības Gars! Esi žēlsirdīgs un apžēlojies par mani, Savu grēcīgo kalpu, un atlaid man, necienīgajam, un piedod visu, ko pret Tevi šodien esmu grēkojis kā cilvēks, pat ne kā cilvēks, bet vēl ļaunāk par lopu: manus tīšus un netīšus, zināmus un nezināmus grēkus, darītus jaunības neziņā, ļauna ieraduma spēkā, ātrsirdībā un grūtsirdībā. Ja esmu pie Tava Vārda zvērējis vai to savā prātā zaimojis, vai kādu nopēlis, vai kādu savās dusmās apmelojis vai apbēdinājis, vai dusmojies, vai melojis, vai bez mēra gulējis; vai pie manis nākušu nabagu atstūmis; vai savu brāli

apbēdinājis, vai sanaidojis, vai kādu nosodījis; vai dižojies, lepojies, vai dusmojies, vai lūgšanas laikā mans prāts bija pasaules nelietībām pievērsies, vai esmu ko izvirtīgu iedomājies; vai pārēdies, pārdzēries; vai neprātīgi smējies, vai ļaunu domājis, vai, cita labumu redzēdams, sirdī noskumis, vai ko nepiedienīgu runājis, par sava brāļa grēku smējies, kaut manis paša grēkiem nav skaita; vai bijis nolaidīgs lūgšanās, vai citu ļaunumu darījis, ko neatceros, – visu šo un vēl vairāk par to esmu darījis. Mans Radītāj un Valdniek, apžēlojies par mani, savu grūtsirdīgo un necienīgo kalpu, un atraisi, atlaid un piedod man kā Žēlīgais un Cilvēkumīlotājs, lai es, netiklais un nožēlojamais grēcinieks, mierā apguļos, aizmiegu un dusu, un pielūdzu, dziesmās teicu un slavēju Tavu augsti godājamo Vārdu līdz ar Tēvu un Viņa Vienpiedzimušo Dēlu tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

4. lūgšana, svētā Makārija Lielā

Ko lai Tev atnesu un kā lai Tev atlīdzinu, dāvanām bagātais, Nemirstīgais Kēniņ, Žēlsirdīgais un Cilvēkumīlotāj Kungs, par to, ka mani, Tavā kalpošanā kūtru un neko labu nepaveikušu, Tu esi vadījis līdz šīs aizgājušās dienas beigām, gādādams par manas dvēseles atgriešanos un pestīšanu? Esi man, grēciniekam un labo darbu tukšiniekam, žēlīgs, piecel manu kritušo, pārlietu lieliem grēkiem sagānīto dvēseli un atraisi manu prātu no ļaunām un pasaulīgām domām. Piedod, Vienīgais Bezgrēcīgais, manus grēkus, ar kuriem esmu pret Tevi noziedzies šai dienā apzināti un neapzināti, vārdos, darbos un domās, un visās savās jūtās. Tu Pats, apsegdams mani

Savas Dievišķās varas patvērumā, Savā neizteicamajā cilvēku mīlestībā un spēkā pasargi no jebkādas naidīgas uzmākšanās. Šķīstī, Dievs, šķīstī manu grēku pulku; Kungs, esi žēlīgs, izglāb mani no ļaunā tīkliem un atpestī manu kaislīgo dvēseli, un apņem mani ar Sava vaiga gaismu, kad nāksi godībā, un ļauj man tagad nesodīti un bez ļauniem sapņiem aizmigt, un saglabā Sava kalpa prātu nesamulsušu, dzen projām no manis visu sātana uzmākšanos un apskaidro manas sirdsprāta acis, lai es neaizmiegu nāvē. Un sūti man miera Eņģeli, manas dvēseles un miesas sargu un vadītāju, lai viņš izglābj mani no maniem ienaidniekiem, ka es, cēlies no savas guļvietas, Tev piensu pateicības lūgšanas. Patiesi, Kungs, sadzirdi mani, Savu grēcīgo kalpu, gribā un sirdsapziņā nožēlojamu; dāvā, lai piecēlies es mācos Tavus vārdus, un dari, ka Tavi Eņģeļi aizdzen tālu projām no manis dēmonisko grūtsirdību; un es slavēšu Tavu svēto Vārdu, un cildināšu un teikšu Visšķīsto Dievadzemdētāju Mariju, jo Viņu Tu esi devis mums, grēciniekiem, par aizstāvi. Uzklausi, kad Tā lūdzas par mums, jo zinu, ka, līdzinoties Tev cilvēku mīlestībā, Viņa nemitējas lūgt. Viņas aizstāvības, Godājamā Krusta zīmes un visu Tavu svēto dēļ pasargā manu nabaga dvēseli, Jēzu Kristu, mūsu Dievs, jo Tu esi Svēts un augsti teicams mūžīgi. Āmen.

5. lūgšana

Kungs, mūsu Dievs, kā labais un Cilvēkumīlotājs piedod man, ko šodien esmu grēkojis vārdos, darbos un domās. Dod man mierīgu un klusu miegu, sūti man Savu Sargeņģeli, kas lai sedz mani un pasargā no visāda ļaunuma, jo Tu esi mūsu

dvēseles un miesas sargs, un Tevi mēs godinām – Tēvu un Dēlu, un Svēto Garu tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

6. lūgšana

Kungs, mūsu Dievs, Tev mēs esam ticējuši un Tavu Vārdu piesaucam vairāk par jebkuru citu vārdu: dod mums, gulēt ejošiem, dvēseles un miesas dusu, un pasargā mūs no jebkādas ļaunas sapņainības un tumšas baudkāres, savaldi kaislību vilņus, apdzēs miesas uzbudinājuma liesmas. Dod mums šķīsti dzīvot vārdos un darbos, lai, tikumīgu dzīvi uzsākuši, mēs nepazaudētu Tevis apsolītos labumus, jo Tu esi slavēts mūžīgi. Āmen.

7. lūgšana, svētā Jāņa Zeltamutes

(24 lūgšanas pēc stundu skaita dienai un naktij)

¹ Kungs, neliedz man Savus debesu labumus. ² Kungs, izglāb mani no mūžīgām mokām. ³ Kungs, piedod man, ko esmu grēkojis prātā vai domās, vārdos vai darbos. ⁴ Kungs, izglāb mani no jebkādas neziņas un aizmīšanās, un mazdūšības, un akmenscietas nejutības. ⁵ Kungs, izglāb mani no ikviena kārdinājuma. ⁶ Kungs, apgaismo manu sirdi, kuru aptumšo ļauna iekāre. ⁷ Kungs, es kā cilvēks esmu grēkojis, bet Tu kā žēlīgais Dievs, redzēdams manas dvēseles vājumu, apžēlojies par mani. ⁸ Kungs, sūti man palīgā Savu žēlastību, lai es slavēju Tavu svēto vārdu. ⁹ Kungs Jēzu Kristu, ieraksti mani, Savu kalpu, dzīvības grāmatā, un dāvā man svētīgu galu. ¹⁰ Kungs, mans Dievs, lai gan neesmu darījis neko labu Tavā priekšā, tomēr Savā žēlastī-

bā dod man svētīgu jaunu sākumu. ¹¹ Kungs, slacini manu sirdi ar Savas žēlastības rasu. ¹² Debesu un zemes Kungs, piemini mani, Savu grēcīgo, bezgodīgo un nešķīsto kalpu, Savā Valstībā. Āmen.

¹ Kungs, pieņem mani grēku nožēlā. ² Kungs, neatstāj mani. ³ Kungs, neieved mani kārdināšanā. ⁴ Kungs, dod man labas domas. ⁵ Kungs, dod man asaras un nāves pieņiņu, un satriektu sirdi. ⁶ Kungs, dod man vēlmi izsūdzēt grēkus. ⁷ Kungs, dod man pazemību, tikumību un paklausību. ⁸ Kungs, dod man pacietību, augstsirdību un lēnprātību. ⁹ Kungs, dēsti manī visa labā sakni, Tevis bijāšanu, manā sirdī. ¹⁰ Kungs, dari mani cienīgu Tevi mīlēt no visas manas dvēseles un prāta un it visā darīt Tavu gribu. ¹¹ Kungs, pasargi mani no dažiem cilvēkiem, no dēmoniem, no kaislībām un visa cita nepiedienīgā. ¹² Kungs, Tu zini, ka dari, ko Pats vēlies, – lai notiek Tavs prāts ar mani, grēcinieku, jo Tu esi slavēts mūžīgi. Āmen.

8. lūgšana, mūsu Kungam Jēzum Kristum

Kungs Jēzu Kristu, Dieva Dēls, Tavas Augsti Cienījamās Mātes un Tavu bezmiesīgo Eņģeļu, Tava Pravieša, Priekšteča un Kristītāja, Dieva vārdu sludinātāju apustuļu, gaišo un uzvarētāju mocekļu, taisno un dievanesēju tēvu un visu svēto lūgšanu dēļ izglāb mani no pašreizējā dēmonu aplenkuma. Patiesi, mans Kungs un Radītāj, Tu negribi grēcinieka nāvi, bet lai viņš atgriežas un dzīvo. Dod, lai arī es, nožēlojamais un necienīgais, atgriežos; izrauj mani no pazudinātās čūskas

rīkles, kas atpletusies mani aprīt un dzīvu ieraut ellē. Patiesi, mans Kungs, mans iepriecinājums, Kas manis, nožēlojamā, dēļ apvilki nīcīgo miesu, izved mani no posta un iepriecini manu nabaga dvēseli. Iedēsti manā sirdī vēlmi pildīt Tavus likumus un atstāt ļaunos darbus, un saņemt Tavas svētības; jo uz Tevi, Kungs, es ceru, atpestī mani.

9. lūgšana, Dievmātei, svētā Pētera Studīta

Visšķīstā Dievmāte, pie Tevis tveroties, es, nožēlojamais, lūdzos: Tu, Ķēniņiene, zini, ka es nemitīgi grēkoju un sadusmoju Tavu Dēlu un manu Dievu, un, kaut daudzkārt to nožēloju, tomēr izrādos melīgs Dieva priekšā un nožēlā trīsu: vai tiešām Tas Kungs mani satrieks, un pēc brīža daru tāpat. Tu zini to, mana Valdniece, Kundze Dievadzemdētāja, un tāpēc es lūdzu: apžēlojies un stiprini, dāvā man spēju darīt labu. Jo Tu zini, ka es ienīstu savus ļaunos darbus un ar visu savu prātu mīlu sava Dieva Likumu, taču nezinu, Visšķīstā Valdniece, kāpēc kāroju pēc tā, ko nīstu, bet labo nedaru. Visšķīstā, neļauj piepildīties manai gribai, jo tā ir ļauna, bet lai notiek Tava Dēla un mana Dieva prāts; lai Viņš mani izglābj, apskaidro un piešķir man Svētā Gara žēlastību, ka es turpmāk novēršos no visas nešķīstības un atlikušajā laikā dzīvoju pēc Tava Dēla pavēlēm; jo Viņam pienākas visa slava, gods un vara ar Viņa Bez Iesākuma Esošo Tēvu un Viņa Vissvēto, Labo un Dzīvudarošo Garu tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

10. lūgšana, Vissvētajai Dievadzemdētājai

Visšķīstā un Augstiteicamā Dievadzemdētāja Marija,

Labā Kēniņa Labā Māte, izlej pār manu kaislīgo dvēseli Sava Dēla un mūsu Dieva žēlastību un ar Savām lūgšanām vadi mani uz labiem darbiem, lai savas dzīves turpmāko laiku tikumīgi pavadu un ar Tavu gādību, vienīgā Šķīstā un Augstieicamā Dievadzemdētāja Jaunava, iemantoju paradīzi.

11. lūgšana, svētajam Sargeņgelim

Kristus Eņģeli, mans svētais sargs un manas dvēseles un miesas aizstāvi, piedod man visu, ko šodien esmu grēkojis, un izglāb mani no ikvienas ienaidnieka viltības, lai es ne ar kādu grēku nesadusmotu savu Dievu, un lūdz par mani, grēcīgo un necienīgo kalpu, lai es būtu cienīgs saņemt Vissvētās Trijādības, mana Kunga Jēzus Kristus Mātes un visu svēto labvēlību un žēlastību. Āmen.

Kondaks Dievadzemdētājai

Tev, Vadonei Aizstāvei, uzvaras dziesmu dziedam un, izglābti no briesmām, pateicību pienesam mēs, Tavi kalpi, Dievadzemdētāj, jo Tev ir neuzvarams spēks; no visām bēdām atbrīvo mūs, lai saucam uz Tevi: priecājies, Līgava Mūžamjaunava.

Augstieicamā Mūžamjaunava, Kristus Dieva Māte, aiznes mūsu lūgšanu Savam Dēlam un mūsu Dievam, lai Viņš Tevis dēļ atpestī mūsu dvēseles.

Es visu savu cerību lieku uz Tevi, Dieva Māte, glāb mani Savā patvērumā.

Dievadzemdētāja Jaunava, nononiecini mani, grēcinieku, kam vajadzīga Tava palīdzība un Tava aizstāvība, jo uz Tevi paļaujas mana dvēsele, un apžēlojies par mani.

Svētā Joanīkija lūgšana

Mana cerība ir Tēvs, mans glābiņš ir Dēls, mans patvērums ir Svētais Gars: Svētā Trijādība, slava Tev.

Patiesi pienākas svētīgu teikt Tevi, Dievadzemdētāju, Mūžamsvētīgo un Visšķīsto, un mūsu Dieva Māti. Mēs augsti teicam Tevi, īsteno Dievadzemdētāju, Kas esi cienījama augstāk par ķerubiem un slavējama daudz augstāk par sērafiem, Kas jaunavībā Dievu Vārdu esi dzemdējusi (*paklanīties līdz zemei*)².

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Kungs, apžēlojies (*3 reizes*).

Kungs Jēzu Kristu, Dieva Dēls, Savas Visšķīstās Mātes, mūsu sirdsskaidro un dievanesēju tēvu un visu svēto lūgšanu dēļ apžēlojies par mums. Āmen.

Svētā Damaskas Jāņa lūgšana

Valdniek, Cilvēkumīlotāj, vai tiešām jau šī gulvieta kļūs man par kapu, vai arī ļausi manai nabaga dvēselei vēl skatīt

² *No Kristus Augšāmcelšanās līdz Kristus Debesīs Pacelšanās svētkiem šīs lūgšanas vietā jālasa: Eņģelis sauca Svētītajai: Šķīstā Jaunava, priecājies, un vēlreiz saku: priecājies! Tavs Dēls augšāmcēlies trešajā dienā no kapa un mirušos uzcēlis; ļaudis, liksmojiet!*

Apgaismojies, apgaismojies, jaunā Jeruzāleme, jo Kunga godība Tev atspīdēja. Tagad līksmo un priecājies, Ciāna, un Tu, Šķīstā, gavilē, Dievadzemdētāj, par Tevis Dzemdētā celšanos.

dienas gaismu? Lūk, man priekšā kaps, lūk, man priekšā nāve stāv. Kungs, es bīstos Tavas Tiesas un mūžīgo moku, tomēr ļaunu darīt nemitējos: Tevi, Dievu, savu Kungu, un Tavu Visšķīsto Māti, un visus Debesu spēkus, un manu svēto Sargeņģeli aizvien sadusmoju. Es zinu, Kungs, ka neesmu Tavas cilvēkmīlestības cienīgs, bet esmu pelnījis visbargāko spriedumu un mokas. Tomēr, Kungs, vai gribu, vai negribu, atpestī mani. Ja Tu kādu taisno atpestītu, vai tas būtu kas neparasts? Un, ja Tu nenoziedzīgu cilvēku apžēlotu, kāds tur brīnums, jo viņi ir Tavas žēlastības cienīgi. Bet parādi man, grēciniekam, Savu brīnišķo žēlastību, atklāj Savu cilvēkmīlestību, lai mans ļaunums nepārspēj Tavu neizsakāmo labestību un žēlsirdību, un dari ar mani pēc Sava prāta.

Gatavojoties gulēt iet:

Kristu, Dievs, apgaismo manas acis, lai reiz nāvē neaizmiegu, lai reiz mans ienaidnieks nesaka: esmu viņu pievārējis.

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam.

Dievs, esi manas dvēseles aizstāvis, jo staigāju starp daudziem tīkliem: glāb mani no tiem un atpestī mani, Labais, jo Tu esi Cilvēkumīlotājs.

Tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Lai nerimstam ar sirdi un lūpām cildināt Augstiteicamo Dieva Māti, par svētajiem Eņģeļiem Svētāko, un apliecinām Dievadzemdētāju, Kas patiesi Dievu, miesā tērptu, mums dzemdējusi un nemitīgi lūdz par mūsu dvēselēm.

Lūgšana Godājamam Krustam

Apzīmēt sevi ar krusta zīmi

Lai augšāmceļas Dievs un izklīst Viņa ienaidnieki, un lai bēg no Viņa vaiga visi, kas Viņu nīst. Kā izgaist dūmi, tā lai tie izzūd; kā vasks kūst ugunī, tā lai iet bojā dēmoni to priekšā, kas mīl Dievu un apzīmē sevi ar krusta zīmi un līksmībā sauc: priecājies, Augstīgodātais un Dzīvudarošais Tā Kunga Krusts, kas aizdzen dēmonus mūsu Kunga Jēzus Kristus spēkā, Kas pie tevis sists, nokāpis ellē un velna varu saminis, un dāvinājis mums tevi, Savu Godājamo Krustu, ikkatra ienaidnieka padzīšanai. Ak, Augstīgodātais un Dzīvudarošais Tā Kunga Krusts, palīdzi man līdz ar Svēto Valdnieci, Dievadzemdētāju Jaunavu un visiem svētajiem mūžīgi. Āmen.

Vai īsi: Kungs, ar Sava Godājamā un Dzīvudarošā Krusta spēku patver un pasargā mani no visa ļaunā.

Lūgšana

Atlaid, mazini, piedod, Dievs, mūsu apgrēcības, tīšas un netīšas, ko esam darījuši vārdiem un darbiem, gan zinot un nezinot, gan dienā un naktī, gan prātā un nodomos: visu mums piedod, jo esi Labs un Cilvēkumīlotājs.

Lūgšana

Piedod tiem, kas mūs neieredz un dara mums pāri, Kungs, Cilvēkumīlotāj. Laba darītājiem dari labu. Mūsu brāļiem un tuviniekiem dāvā to, ko tie lūdz savai pestīšanai, un mūžīgo dzīvību. Apmeklē slimos un dziedināšanu tiem dāvā. Vadi tos, kas jūrā. Ceļotājiem līdzī ceļo. Tiem, kas mums žēlsirdī-

bā kalpo, grēku atlaišanu dāvā. Savā lielajā žēlsirdībā apžēlo tos, kas mums, necienīgajiem, uzticējuši par viņiem lūgties. Piemini, Kungs, mūsu aizmigušos tēvus un brāļus un Sava vaiga gaismā dāvā tiem mieru. Piemini, Kungs, mūsu sagūstītos brāļus un atbrīvo tos no jebkāda ļauna spēka uzmācšanās. Piemini, Kungs, tos, kas nes dāsnas upurdāvanas un dara labu Tavos svētajos dievnamos un dod, ko tie lūdz savai pestīšanai, un mūžīgi dzīvību. Piemini, Kungs, arī mūs, Savus pazemīgos un grēcīgos, un necienīgos kalpus, un apskaidro mūsu prātu ar Sava Saprāta Gaismu, un vadi mūs pa Savu baušļu ceļu mūsu Valdnieces, Visšķīstās Dievadzemdētājas un Mūžamjaunavas Marijas un visu Tavu svēto lūgšanu dēļ, jo Tu esi slavēts mūžīgi mūžos. Āmen.

Ikdienas grēku nožēlas lūgšana

Izsūdzi Tev, savam Dievam Kungam un Radītājam, Vienam Svētajā Trijādībā, slavējamam un pielūdzamam Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, visus savus grēkus, ar kuriem esmu apgrēkojies visās mana mūža dienās un ik stundu, un tagad, un aizvadītajās dienās un naktīs, darbos, vārdos, domās, ar pārēšanos, žūpošanu, slepus ēšanu, tukšvārdību, grūtsirdību, slinkumu, pretimrunāšanu, nepaklausību, apmelošanu, nosodīšanu, nevērību un nolaidību, patmīlību, mantrausību, zagšanu, nepatiesības teikšanu, negodīgu iedzīvošanos, savtīgumu, greizsirdību, skaudību, dusmām, ļaunatminību, ienaida turēšanu, alkatību un ar visām savām jūtām: redzi, dzirdi, ožu, garšu, tausti, kā arī ar visiem citiem saviem dvēseles un miesas pārkāpumiem, tā sadusmojot Tevi, savu

Dievu un Radītāju, un savu tuvāko netaisni apvainojot. Par to dziļi skumdināts, es atzīstu savu vainu Tevis, mana Dieva, priekšā un gribu nožēlot grēkus: Kungs, mans Dievs, tikai palīdzi man, ar asarām pazemīgi Tevi lūdzu: Savā žēlsirdībā piedod man visus manus agrāk darītos grēkus un atraisi no visiem šiem, kurus Tavā priekšā esmu izsūdzējis, jo Tu esi Labs un Cilvēkumīlotājs.

Kad jau ieslīgsti miegā, saki:

Tavās rokās, Kungs Jēzu Kristu, mans Dievs, es nododu savu garu: Tu mani svētī, Tu mani apžēlo un mūžīgo dzīvību man dāvā. Āmen.

GRĒKU NOŽĒLAS KANONS MŪSU KUNGAM JĒZUM KRISTUM

Ievadlūgšanas

Šāds sākums tiek lasīts pirms katra kanona.

Kungs Jēzu Kristu, Dieva Dēls, Savas Visšķīstās Mātes un visu svēto lūgšanu dēļ, apžēlojies par mums.

Slava Tev, mūsu Dievs, slava Tev.

Lūgšana Svētajam Garam

Debesu Ķēniņ, Iepriecinātāj, patiesības Gars, Kas visur esi un visu piepildi, Tu visa labā Saturētāj un dzīvības Devēj, nāc un mājō mūsos, un šķīstī mūs no visas nešķīstības, un, Žēlīgais, atpestī mūsu dvēseles.¹

¹ *No Kristus Augšāmcelsšanās svētkiem līdz Kristus Debesīs Pacelšanās svētkiem šīs lūgšanas vietā lasa tropāru: Kristus no mirušiem augšāmcēlies, nāvi ar nāvi iznīcinājis, un tiem, kas kapos, dzīvību dāvinājis (3 reizes).*

No Kristus Debesīs Pacelšanās līdz Trijādības svētkiem vakara lūgšanu kārtu sāk ar lūgšanu: „Svētais Dievs, Svētais Spēcīgais.”

Trīssvētais

Svētais Dievs, Svētais Spēcīgais, Svētais Nemirstīgais, apžēlojies par mums (*3 reizes, paklanoties*).

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Lūgšana Vissvētajai Trijādībai

Vissvētā Trijādība, apžēlojies par mums; Kungs, šķīstī mūs no grēkiem; Valdītāj, piedod mūsu noziegumus; Svētais, apmeklē un dziedini mūsu vājības Tava vārda dēļ.

Kungs, apžēlojies (*3 reizes*).

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Tā Kunga lūgšana

Mūsu Tēvs debesīs, svētīts lai top Tavs vārds. Lai nāk Tava Valstība. Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes. Mūsu dienišķo maizi dod mums šodien. Un piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem. Un neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī mūs no ļaunā.

Kungs Jēzu Kristu, Dieva Dēls, apžēlojies par mani, grēcinieku.

Kungs, apžēlojies (*12 reizes*).

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.²

Nāciet, paklanīsimies Ķēniņam, mūsu Dievam.

(Paklanīties)

Nāciet, paklanīsimies un zemē metīsimies Kristus, Ķēniņa un mūsu Dieva, priekšā. *(Paklanīties)*

Nāciet, paklanīsimies un zemē metīsimies Paša Kristus, Ķēniņa un mūsu Dieva, priekšā. *(Paklanīties)*

50. (51.) psalms

Apžēlojies par mani, Dievs, Savā lielajā žēlastībā, un izdzēs manus pārkāpumus Savā lielajā žēlsirdībā. Mazgā mani pavisam tīru no manas noziedzības un no mana grēka šķīstī mani. Jo es atzīstu savus pārkāpumus, un mans grēks vienmēr ir manu acu priekšā. Vienīgi pret Tevi es esmu grēkojis un ļaunu Tavā priekšā darījis, tāpēc Tu būsi taisns Savos vārdos un uzvarēsi, kad spriedīsi tiesu. Lūk, grēkos taču esmu ieņēmts, un mana māte grēkos mani ir dzemdējusi. Lūk, Tu patiesību esi mīlējis, tāpēc Savas gudrības neizdibināmo noslēpumu esi man atklājis. Apslaki mani ar ūzapu, un es tapšu šķīstis; mazgā mani, un es kļūšu baltāks par sniegu. Dod man dzirdēt prieku un līksmību, tad priecāsies mani satriektie kauli. Novērs Savu vaigu no maniem grēkiem un izdzēs

² *Dažviet saīsināti raksta* “Slava un tagad”, *tad lasa:* „Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.” *Ja rakstīts* “Slava”, *tad lasa:* „Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam”; *ja rakstīts* “Tagad”, *tad lasa:* „Tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.”

visas manas nelikumības. Radi manī, Dievs, šķīstu sirdi un atjauno manī taisnu garu. Neatstum mani no Sava vaiga un neatņem no manis Savu Svēto Garu. Dod man atkal Savas pestīšanas prieku un stiprini mani ar Savu Valdnieka Garu. Es mācīšu pārkāpējiem Tavus ceļus, un grēcinieki atgriezīsies pie Tevis. Glāb mani no asinīm, Dievs, manas pestīšanas Dievs; mana mēle līksmos par Tavu taisnību. Kungs, Tu atdari manas lūpas, un mana mute teic Tavu slavu. Ja vien Tu gribētu upuri, es to dotu, bet sadedzināmo upuri Tu nevēlies. Upuris Dievam ir satriekts gars; satriektu un pazemīgu sirdi Dievs nenicinās. Dari labu, Kungs, Ciānai Savā labvēlībā, un lai paceļas Jeruzālemes mūri. Tad Tu būsi labvēlīgs taisnības upurim, paceļamajam un sadedzināmajam upurim. Tad pienesīs teļus uz Tava altāra.

Kanons, 6. balss

1. dziesma

Irmoss: Pa dzelmi kā sauszemi kājām gāja Israēls; * redzot vajātāju faraonu slīkstam, tas sauca: * Lai dziedam Dievam uzvaras dziesmu.*

Apžēlojies par mani, ak, Dievs, apžēlojies par mani.³

Es, grēcīgais un nospiestais, nu nāku pie Tevis, sava Valdnieka un Dieva; es neiedrošinos pat uzlūkot debesis, tikai lūdzos, sacīdams: Dod man, Kungs, prātu, lai es rūgti raudu par saviem darbiem.

³ *Piedziedājums (lasa pirms katra tropāra, kas neiesākas ar „Slava...” vai „Tagad...”):*

Apžēlojies par mani, ak, Dievs, apžēlojies par mani.

Vai man! grēciniekam. Neviens cilvēks nav tik nožēlojams kā es, jo nav nožēlas manī; dod man, Kungs, asaras, lai es rūgti raudu par saviem darbiem.

Slava: Neprātīgais, nožēlojamais cilvēks, tu slinkumā laiku izšķied, apdomā savu dzīvi un vērsies pie Dieva Tā Kunga, un rūgti raudi par saviem darbiem.

Tagad: Dieva Māte, Visšķīstā, uzlūko mani, grēcinieku, un no velna tīkla atbrīvo mani, un uzved mani uz nožēlas ceļa, lai es rūgti raudu par saviem darbiem.

3. dziesma

Irmoss: Neviens nav tik svēts, kā Tu, Kungs, mans Dievs.

** Tu esi vairojis ticīgo spēku, Labais, * un nostiprinājis mūs* uz Tevis apliecināšanas klints.*

Apžēlojies par mani, ak, Dievs, apžēlojies par mani.

Kad tiks uzcelti Pastarās Tiesas troņi, tad visu cilvēku darbi atklāsies; tur bēdas būs grēciniekiem, mokās sūtītiem; to zinot, mana dvēsele, nožēlo savus ļaunos darbus.

Apžēlojies par mani, ak, Dievs, apžēlojies par mani.

Taisnie ielīksmosies, bet grēcīgie raudās, neviens tad mums nespēs palīdzēt, jo mūsu darbi mūs nosodīs, tādēļ pirms gala nožēlo savus ļaunos darbus.

Slava: Vai man! grēciniekam, kas darbos un domās esmu apgānījies, ne asaru lāse nenāk no manas cietās sirds; tad nu celies no zemes, mana dvēsele, un nožēlo savus ļaunos darbus.

Tagad: Lūk, Kundze, Tavs Dēls aicina un pamāca mūs uz labu, taču es, grēcinieks, no labā vienmēr vairo, bet Tu, Žēl-

sirdīgā, apžēlojies par mani, lai nožēloju savus ļaunos darbus.

Sedalens, 6. balss

Domāju par baiso dienu un raudu par saviem ļaunajiem darbiem: kā atbildēšu Nemirstīgajam Ķēniņam un kā uzdrīkstēšos uzlūkot Soģi es, netiklais? Sirdsžēlīgais Tēvs, Vienpiedzimušais Dēls un Svētais Gars, apžēlojies par mani.

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Dievadzemdētājai: Tagad daudziem grēku valgiem saistīts un ļaunu kaislību un nelaimju pārņemts, pie Tevis, sava glābiņa, tveros un saucu: palīdzi man, Jaunava, Dieva Māte.

4. dziesma

Irmoss: Kristus ir mans spēks, mans Dievs un Kungs, ” Dievam cienīgi dzied svētā Baznīca, * saprāta skaidrībā saucot un Kungā gaviļējot.*

Apžēlojies par mani, ak, Dievs, apžēlojies par mani.

Te ceļš ir plats un saldkaislei ērts, taču rūgti klāsies pēdējā dienā, kad dvēsele šķirsies no miesas: sargies no tā, cilvēk, Dieva Valstības dēļ.

Apžēlojies par mani, ak, Dievs, apžēlojies par mani.

Kādēļ nabagam pāri dari, darbā līgtajam algu nemaksā, savu brāli nemīli, pēc netiklības un lepnības dzenies? Rims ties jel, mana dvēsele, un to nožēlo Dieva Valstības dēļ.

Slava: Neprātīgais cilvēk, cik ilgi vēl grimsi, kā bite savu bagātību krādams? Drīz vien tā izgaisīs kā pīšļi un pelni, tāpēc meklē Dieva Valstību.

Tagad: Kundze Dievadzemdētāja, apžēlojies par mani, grēcinieku, un tikumos stiprini, un pasargā mani, lai spēja nāve mani nenolaupa nesagatavotu, un aizved mani, Jaunava, līdz Dieva Valstībai.

5. dziesma

Irmoss: *Ar Savu Dieva Gaismu, Labais, * agro rīta lūdžu dvēseles mīlestībā apgaismo, * lūdzos, Dieva Vārds, * – lai tās pazīst Tevi, patieso Dievu, * Kas aicina celties no grēka tumsas.*

Apžēlojies par mani, ak, Dievs, apžēlojies par mani.

Atceries, nožēlojamais cilvēks, ka grēku dēļ meliem, apmelošanai, laupīšanai, vājībām, ļauniem zvēriem kā vergs esi padevis; mana grēcīgā dvēsele, vai to tu vēlējies?

Apžēlojies par mani, ak, Dievs, apžēlojies par mani.

Dreb mani locekļi, ar visiem tiem esmu apgrēkojies: ar acīm skatījies, ar ausīm klausījies, ar mēli ļaunu runājis, visu sevi elles liesmām nododot; mana grēcīgā dvēsele, vai to tu vēlējies?

Slava: Netikli un laupītāju Tu grēku nožēlā pieņēmi, Pestītāj, vienīgi es esmu grēcīga slinkuma nospiests un ļaunu darbu paverdzināts; mana grēcīga dvēsele, vai to tu vēlējies?

Tagad: Dieva Māte, brīnumainā un ātrā palīdzētāja visiem ļaudīm; palīdzi man, necienīgajam, jo tas ir, ko mana grēcīgā dvēsele vēlas.

6. dziesma

Irmoss: *Dzīves jūru redzot kārdinājumu vētrā sabangotu, * Tavā klusajā ostā piestājis, uz Tevi saucu: * Izglāb manu dzīvi no iznīcības, * Visžēlīgais.*

Apžēlojies par mani, ak, Dievs, apžēlojies par mani.

Zemes dzīvi netikli nodzīvojis un dvēseli tumsai nodevis, tagad lūdzu Tevi, Žēlsirdīgais Valdniek: atsvabini mani no ienaidnieka verdzības un dod prātu pildīt Tavu gribu.

Apžēlojies par mani, ak, Dievs, apžēlojies par mani.

Kas gan vēl ir tāds kā es? Kā cūka guļ mēslos, tā es kalpoju grēkam. Tomēr Tu, Kungs, izrauj mani no šīs nešķīstības un dod man sirdi pildīt Tavus baušļus.

Slava: Attopies, nožēlojamais cilvēk, un tiecies pēc Dieva, atcerēdamies savus grēkus, un asarās un vaidos krīti zemē Radītāja priekšā; Viņš, Žēlsirdīgais, dos tev prātu pazīt Viņa gribu.

Tagad: Dievadzemdētāja Jaunava, pasargā mani no redzamā un neredzamā ļaunuma; Visšķīstā, pieņem manas lūgšanas un aiznes tās Savam Dēlam, lai Viņš man dod prātu pildīt Viņa gribu.

Kondaks

Mana dvēsele, kālab krāj grēkus, kālab velna gribu pildi, uz ko gan tu ceri? Rimsties un pievērsies Dievam, asarās saucot: Kungs, apžēlojies par mani, grēcinieku.

Ikoss

Apdomā, mana dvēsele, rūgto nāves stundu un sava Radītāja un Dieva Pēdējo Tiesu: bargie Eņģeļi tevi, dvēsele, satvers un mūžīgā ugunī ievedīs: tomēr pirms nāves nožēlo grēkus, saucot: Kungs, apžēlojies par mani, grēcinieku.

7. dziesma

Irmoss: Eņģelis sirdsskaidrajiem jaunekļiem degošā ceplī rasu slacīja,* bet haldeji sadega pēc Dieva gribas, * kas mocītājam lika saukt:* Slavēts esi, mūsu tēvu Dievs.*

Apžēlojies par mani, ak, Dievs, apžēlojies par mani.

Mana dvēsele, neceri uz nīcīgo un netaisni sakrāto bagātību, jo tu nezini, kam visu atstāsi, bet gan sauc: Kristu, Dievs, apžēlojies par mani, necienīgo.

Apžēlojies par mani, ak, Dievs, apžēlojies par mani.

Mana dvēsele, nepaļaujies uz miesas veselību un ātri zūdošo skaistumu, jo redzi, kā stiprie un jaunie mirst, tādēļ sauc: Kristu, Dievs, apžēlojies par mani, necienīgo.

Slava: Atceries, mana dvēsele, mūžīgo dzīvi un Debesu Valstību, kas sagatavota svētajiem, un galējo tumsu un Dieva dusmas uz ļaunajiem, un sauc: Kristu, Dievs, apžēlojies par mani, necienīgo.

Tagad: Mana dvēsele, zemojies Dievmātes priekšā un lūdž Viņu, ātro palīdzi visiem, kas nožēlo grēkus, un Viņa lūgs Dēlu, Kristu Dievu, un Viņš apžēlosies par mani, necienīgo.

8. dziesma

Irmoss: No liesmām sirdsskaidrajiem Tu rasu radīji un taisnā upuri ar ūdeni sadedzināji. * Jo Tu, Kristu, dari visu, ko vien gribi. * Tevi cildinām mūžīgi mūžos.*

Apžēlojies par mani, ak, Dievs, apžēlojies par mani.

Kā lai neraudu, kad domāju par nāvi, savu brāli redzot zārkā guļam, godību un Dievlīdzību zaudējušu? Ko lai sa-

gaidu un uz ko lai ceru? Tikai dod man, Kungs, pirms gala grēku nožēlu. (*Divreiz*)

Slava: Ticu, ka Tu atnāksi tiesāt dzīvos un mirušos, un katrs ieņems savu pelnīto vietu – gan vecie, gan jaunie, gan valdnieki un augstmaņi, gan jaunavas un priesteri, – kur nonākšu es? Tādēļ saucu: dod man, Kungs, pirms gala grēku nožēlu.

Tagad: Visšķīstā Dievadzemdētāja, pieņem manu necienīgo lūgšanu un pasargā mani no pēkšņas nāves, un dod man pirms gala grēku nožēlu.

9. dziesma

Irmoss: *Cilvēki nespēj Dievu redzēt, * Eņģeļu kārtas neuzdrīkstas Viņu uzlūkot; * vien no Tevis, Visšķīstā, * cilvēkiem atklājās Iemiesojies Vārds; * Viņu cildinot, līdz ar debesu karapulkiem * Tevi slavējam.*

Apžēlojies par mani, ak, Dievs, apžēlojies par mani.

Tagad steidzos pie jums, pie Dieva Troņa stāvošie Eņģeļi, Erceņģeļi un visi Debesu spēki – lūdziet savu Radītāju, lai Viņš atbrīvo manu dvēseli no mūžīgajām mokām.

Apžēlojies par mani, ak, Dievs, apžēlojies par mani.

Tagad asarās vērsos pie jums, ķēniņi un pravieši, apustuļi un svētītāji, un visi Kristus izredzētie: palīdziet man Tiesā, lai Viņš atpestī manu dvēseli no ienaidnieka varas.

Slava: Tagad ceļu pretī jums rokas, svētie mocekļi, vientuļnieki, jaunavīgie, taisnie un visi svētie, kas lūdzat To Kungu par visu pasauli, – lai Viņš nāves stundā apžēlojas par mani.

Tagad: Dieva Māte, palīdzi man, jo ļoti ceru uz Tevi, izlūdz Savam Dēlam, lai Viņš, kad sēdīsies tiesāt dzīvos un mirušos, mani, necienīgo, nostāda pie Savas labās rokas. Āmen.

Lūgšana

Valdniek, Kristu Dievs, Tu ar Savām ciešanām manas kaislības esi izdziedinājis un ar Savām brūcēm mans brūces izārstējis, – dāvā man, kas pret Tevi daudz esmu grēkojis, sirdspazemīgas nožēlas asaras; savieno manu miesu ar Savas Dzīvudarošās Miesas smaržu, un ar Savām Dārgajām Asinīm remdē manas dvēseles rūgtumu, ar ko ienaidnieks mani padzirdījis, un pacel manu pie zemes noliekto prātu pie Tevis un izved no pazušanas bezdibeņa, jo manī nav grēku nožēlas, nav aizkustinājuma, nav mierinājuma asaru, kas bērnus ved augšup pie viņu mantojuma. Laicīgās dzīves kaislībās aptumšotu prātu, es nespēju slimībā uzlūkot Tevi un nespēju sasildīties ar Tevi mīlošas sirds asarām. Tomēr, Valdniek, Kungs Jēzu Kristu, visa labā Saturētāj, dāvā man pilnīgu grēku nožēlu un uzcītīgu sirdi, kas meklētu Tevi; dāvā man Savu žēlastību un atjauno manī Tava tēla līdzību. Esmu atstājis Tevi, bet neatstāj Tu mani; nāc mani sameklēt, ved augšup uz Savām ganībām un pieskaiti mani Savu izredzēto avju pulkam, paēdini mani kopā ar tām no Savu Dievišķo Noslēpumu augļiem Savas Visšķīstās Mātes un visu Tavu svēto lūgšanu dēļ. Āmen.

LŪGŠANU KANONS VISSVĒTAJAI DIEVADZEMDĒTĀJAI,

*dziedams dažādās sirdssāpēs un
nelaimēs, mūka Teostirikta radīts*

Tropārs Dievazemdētājam, 4. balss

Mēs, grēcīgie un pazemīgie ļaudis,* tagad tikuši steigsimies pie Dievazemdētājas * un, grēkus nožēlodami, zemē metīsimies, no sirds dziļumiem saukdami:* Valdniece, palīdzi, apžēlodamās par mums,* steidzies, jo mēs daudzo grēku dēļ ejam bojā,* neatstāj Savus kalpus bez palīdzības,* jo Tu esi mūsu vienīgā cerība. (*Divreiz*)

Slava, un tagad: Mēs, necienīgie, nekad nemitēsimies* teikt Tavu spēku, Dievazemdētāja:* ja Tu nebūtu lūgdamās mūs aizstāvējusi,* kas mūs paglābtu no tik daudzām nelaimēm,* kas gan mūs pasargātu līdz šim no tām brīvus? * Neatkāpsimies, Valdniece, no Tevis,* jo Tu Savus kalpus vienmēr glāb no katra ļaunuma.¹

¹ *Dažviet saīsināti raksta* “Slava, un tagad”, *tad lasa:* „Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.” *Ja rakstīts* “Slava”, *tad lasa:* „Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam”; *ja rakstīts* “Tagad”, *tad lasa:* „Tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.”

Kanons, 8. balss

1. dziesma

*Irmoss: Ūdeņiem kā sauszemei pārgājis * un no Ēģiptes ļaunuma izbēdzis, * israēlietis sauca: * Lai dziedam mūsu Atbrīvotājam un Dievam.*

Piedziedājums: Vissvētā Dievadzemdētāja, glāb mūs.

Daudzu kārdinājumu saistīts, pie Tevis steigšos, pestīšanu meklēdams: Vārda Māte un Jaunava, glāb mani no nepanesamā un briesmīgā ļaunuma.

Vissvētā Dievadzemdētāja, glāb mūs.

Kaislību uzplūdi mani mulsina, ar smagu grūtsirdību tie pilda manu dvēseli; Jaunava, Sava Dēla un Dieva mieru atjauno, Visšķīstā.

Slava: Jaunava, Kas Pestītāju un Dievu esi dzemdējusi, Tevi lūdzu – atbrīvo mani no briesmām, jo, pie Tevis tagad steigdamies, es paceļu uz Tevi savu dvēseli un prātu.

Tagad: Vienīgā Dieva Māte, pagodini mani, miesā un dvēselē slimo, ar Savu Dievišķo apmeklējumu un gādību, jo Tu esi žēlīga, Labā Dzemdētāja.

3. dziesma

Irmoss: Kungs, debesu loka Augstākais Radītāj un Baznīcas Dibinātāj, stiprini mani Savā mīlestībā, * Tu, vēlmju piepildījums, * ticīgo balsts un vienīgais Cilvēkumīlotāj.*

Vissvētā Dievadzemdētāja, glāb mūs.

Kā savas dzīvības aizstāvi un patvērumu godāju Tevi, Dievadzemdētāja Jaunava: vadi mani uz Savu miera ostu, Tu – visu labumu avots, ticīgo balsts, vienīgā Augstiteicamā.

Visšvētā Dievadzemdētāja, glāb mūs.

Tev lūdzos, Jaunava, savaldi manas dvēseles nemieru un skumju vētru, jo Tu, Dieva Līgava, miera Devēju Kristu esi dzemdējusi, vienīgā Visšķīstā.

Slava: Labdari un labā Avotu dzemdējusi, izlej pār visiem labdarības bagātības, jo Tu spēj visu, Dieva Svētītā, Kas vareno Kristu esi dzemdējusi.

Tagad: Jaunava, palīdzi man, postošu slimību un mokošu kaislību plosītam: jo es zinu, Visšķīstā, ka Tu esi neizsīkstoša un neizsmeļama dziedināšanas dārgumu krātuve.

Izglāb no bēdām* Savus kalpus, Dievadzemdētāja,* jo mēs visi pēc Dieva pie Tevis steigjamies* kā pie stipras Pils un Patvēruma.

Augstiteicamā Dievadzemdētāja, * uzlūko žēlsirdīgi manu lielo miesas apsirgšanu * un dziedini manas dvēseles vājību.

Tropārs, 2. balss

Sirdssiltā Aizlūdzēja un neuzvaramais Cietoksnis, žēlastības Avots un pasaules Patvērums, mēs sirsnīgi saucam uz Tevi: Dievadzemdētāja Valdniece, steigies un izglāb mūs no nelaimēm, Tu vienīgā ātrā Aizstāve.

4. dziesma

Irmoss: Esmu uzklaušījis, Kungs* Tava Nodoma noslēpumu,* izpratis Tavus darbus* un slavēju Tavu Dievišķību.

Visšvētā Dievadzemdētāja, glāb mūs.

Manu kaislību bangas un manu vētru apklusini, Dieva Līgava, Tu, Kas Vadoni Kungu esi dzemdējusi.

Vissvētā Dievadzemdētāja, glāb mūs.

Dāvā man Savas žēlsirdības dzelmi, Tevi lūdzu, jo Tu esi dzemdējusi Labsirdīgo Pestītāju visiem, kas Tevi teic.

Vissvētā Dievadzemdētāja, glāb mūs.

Tavas dāvanas baudīdami, Visšķīstā, mēs pateicības dziesmu dziedam, jo pazīstam Tevi, Dieva Māte.

Slava: Palīdzi man, slimības gultā un nespēkā guļošanā, kā Dievumīlošā, Dievadzemdētāja un vienīgā Mūžamjaunava.

Tagad: Tu, Visu Slavētā, esi mūsu cerība un balsts, un pestīšanas nesatricināmais cietoksnis, tāpēc mēs izglābjamies no visām bēdām.

5. dziesma

Irmoss: Apgaismo mūs, Kungs, ar Saviem likumiem,* un ar Savu vareno roku* dod mums Savu mieru, Cilvēkumīlotāj.

Vissvētā Dievadzemdētāja, glāb mūs.

Šķīstā, piepildi manu sirdi ar līksmi, dāvājot Savu neiznīcīgo prieku, jo Tu līksmes avotu esi dzemdējusi.

Vissvētā Dievadzemdētāja, glāb mūs.

Izglāb mūs no bēdām, šķīstā Dievadzemdētāja, jo Tu esi dzemdējusi mūžīgo glābšanu un mieru, kas ir augstāks par visu saprašānu.

Slava: Izkiedē manu grēku tumsu, Dieva Līgava, ar Savas gaismas spozmi, jo Tu Dievišķo un mūžīgo Gaismu esi dzemdējusi.

Tagad: Apmeklēdama mani, necienīgo, Šķīstā, jel dziedini manas dvēseles nevarību un ar Savām lūgšanām dāvā man veselību.

6. dziesma

Irmošs: Es izliešu savu lūgšanu Tā Kunga priekšā un atklāšu Viņam savas skumjas, *jo mana dvēsele ir ļaunuma pilna, * un mana dzīvība ir pietuvojusies ellei, * tāpēc lūdzos kā Jona: * no iznīcības izved mani, Dievs.*

Vissvētā Dievadzemdētāja, glāb mūs.

Pats Sevi nāvē nododams, Tas Kungs no nāves un iznīcības ir atpestījis manu iznīcībai un nāvei pakļauto dabu; Jaunava, lūdz To Kungu un Savu Dēlu, lai Viņš no ienaidnieku ļaundarbībām mani atpestī.

Vissvētā Dievadzemdētāja, glāb mūs.

Jaunava, es zinu, ka Tu esi manas dzīves aizbildne un stiprā sargātāja, Kas kļiedē kārdinājumu pulkus un atbrīvo no dēmonu spaidiem; tāpēc es vienmēr lūdzos: no manām nāvi nesošajām kaislībām atpestī mani.

Slava: Iemantojuši Tevi par patvērumu un dvēseļu glābšanas visnevainojamāko paraugu, un par atvieglojumu visās bēdās, Jaunava, mēs vienmēr priecājamies par Tavu gaismu: Valdniece, arī tagad glāb mūs no kaislībām un nelaimēm.

Tagad: Nu slimības gultā vārgstu, un nav manai miesai dziedināšanas, tomēr lūdzos Tevi, ak, Labā, Kas Dievu un pasaules Pestītāju, un slimību Dziedinātāju esi dzemdējusi: uzcel mani no slimībām, kas nes iznīcību.

Kondaks, 6. balss

Kristiešu uzticamā Aizbildne un pastāvīgā Aizlūdēja Radītāja priekšā, nononiecini grēcinieku lūgšanu balsis, bet

steidzies jel, Žēlīgā, mums palīgā, kad ticībā Tev saucam: Steidzies lūgties un cītīgi aizlūdz, Dievadzemdētāja, nemitīgi aizstāvēdama tos, kas Tevi godā.

Cits kondaks, 6. balss

Mums nav cita palīga,* mums nav citas cerības,* kā vien Tu, Visšķīstā Jaunava.* Palīdzi mums,* uz Tevi mēs ceram* un ar Tevi lepojamies,* jo mēs esam Tavi kalpi, – lai nepalikam kaunā!

Stihira, 6. balss

Nezūti mani cilvēku aizstāvībai, Vissvētā Valdniece, bet pieņem Sava kalpa lūgšanu: bēdas mani ir apstājušas, es nevaru vairs paciest dēmonu bultas, nav man patvēruma, kur es, nožēlojamais, varētu paglābties, vienmēr es tieku uzvarēts, un nav man cita mierinājuma, kā vienīgi Tu – pasaules Valdniece, ticīgo cerība un aizbildne; nenoniecini manu lūgšanu, bet dari jel to, kas nāk man par labu.

7. dziesma

Irmoss: Reiz Bābelē no Jūdejas nākušie jaunekļi ticībā Trijādībai ceplā liesmas uzveica, dziedādami: * Slavēts esi, mūsu tēvu Dievs.*

Vissvētā Dievadzemdētāja, glāb mūs.

Pestītāj, gribēdams mūsu pestīšanu piepildīt, Tu Jaunavas klēpī iemājoji un uz Viņu kā pasaules aizbildni norādīji: Slavēts esi, mūsu tēvu Dievs.

Vissvētā Dievadzemdētāja, glāb mūs.

Ak, Šķīstā Māte, lūdz Žēlsirdības Devēju, Ko esi dzemdējusi, lai Viņš atbrīvo no grēkiem un dvēseles nešķīstības visus, kas ticībā sauc: Slavēts esi, mūsu tēvu Dievs.

Slava: To, Kura Tevi dzemdējusi, Tu esi apliecinājis par pestīšanas Dārgumu Krātuvi un neiznīcības Avotu, par stipro Balstu un nožēlas Vārtiem visiem, kas sauc: Slavēts esi, mūsu tēvu Dievs.

Tagad: Dziedini mūsu miesas kaites un dvēseles slimības, kad mēs ar mīlestību nākam Tavā patvērumā, Dievadzemdētāja Jaunava, Kas Pestītāju Kristu esi mums dzemdējusi.

8. dziesma

*Irmoss: Debesu Kēniņu, * Ko dziesmās teic Eņģeļu karapulki, * slavējiet un cildiniet mūžīgi mūžos.*

Vissvētā Dievadzemdētāja, glāb mūs.

Nenoniecini tos, kam nepieciešama Tava palīdzība, Jaunava, jo mēs dziesmās Tevi teicam un cildinām mūžīgi.

Vissvētā Dievadzemdētāja, glāb mūs.

Jaunava, Tu dziedini manas dvēseles nespēku un miesas slimības, – lai Tevi slavēju, Šķīstā, mūžīgi.

Slava: Jaunava, Tu izlej dziedināšanas bagātības tiem, kas ticībā Tev dzied un cildina Tavas neizdibināmās dzemdības.

Tagad: Jaunava, Tu atvairi kārdinājumus un kaislību uzņēmānos, tāpēc mēs Tevi dziesmās teicam mūžīgi mūžos.

9. dziesma

*Irmoss: Patiesi apliecinām Tevi par Dievadzemdētāju**

un, Tevis glābti, Šķīstā Jaunava, * kopā ar visiem bezmiesīgo korieņiem Tevi cildinām.

Vissvētā Dievadzemdētāja, glāb mūs.

Nenovērsies no manu asaru straumēm, Jaunava, Kas esi dzemdējusi Kristu, jo Viņš nožāvē asaras no ikkatra vaiga.

Vissvētā Dievadzemdētāja, glāb mūs.

Piepildi manu sirdi ar prieku, Jaunava, jo Tu esi saņēmusi prieka pilnību, kas izdeldē grēcīgās skumjas.

Vissvētā Dievadzemdētāja, glāb mūs.

Jaunava, esi par drošu piestātņi un aizstāvi tiem, kas pie Tevis tveras, un esi viņu nesagraujamais cietoksnis, glābiņš, patvērumš un ieprieca.

Slava: Neziņas tumsu kliedejot, Jaunava, ar Savas Gaismas spožumu apgaismo tos, kas godbijībā Tevi par Dievmāti apliecina.

Tagad: Jaunava, izdziedini ciešanu un ļaunu kaišu nomāc to un slimības vietā veselību dāvā.

Stihiras, 2. balss

Godināsim Pasaules Valdnieci, Kas augstāka par debesīm un skaidrāka par saules spožumu, Kas mūs no lāsta atbrīvojusi.

Manu daudzo grēku dēļ mana miesa ir izvārgusi, un vārgst arī mana dvēsele; es tveros pie Tevis, Svētīgā, Kas esi cerība visiem, kam cerība zūd, jel palīdzi man.

Valdniece un Pestītāja Māte, uzklausi Savu necienīgo kalpu lūgšanas, un lūdz par mums Savu Dēlu; pasaules Valdniece, esi mūsu Aizbildne.

Ar uzcītību un sirdsdegsmi nu dziedam Tev dziesmu, Augsti Godātā Dievadzemdētāja: kopā ar Priekšteci, Jāni Kristītāju, un visiem svētajiem lūdz, Dievadzemdētāja, lai mēs žēlastību saņemam.

Jūs, visi Eņģeļu karapulki, Tā Kunga Priekšteci, divpadsmit apustuļi, visi svētie līdz ar Dievadzemdētāju, aizlūdziet, lai mēs tiekam atpestīti.

Lūgšanas Vissvētajai Dievadzemdētājai

Mana vislabā Ķēniņiene, mana cerība Dievadzemdētāja, bāreņu patvērums un ceļinieku aizstāve, noskumušo prieks un apspiesto aizbildne! Tu redzi manas bēdas, Tu redzi manas ciešanas, palīdzi man, nevarīgajam, un vadi mani kā ceļinieku. Tu zini, kas man nodarīts pāri, – izšķir to pēc Sava prāta, jo bez Tevis man nav citas palīdzības, nedz arī citas aizstāvības, ne laba iepriecinājuma, – vienīgi Tu, Dievmāte, pasargā un aizstāvi mūžīgi mūžos. Āmen.

Ko gan lai piesaucu, Valdniece? Pie kā lai tveros savās bēdās, ja ne pie Tevis, ak, Debesu Ķēniņiene? Kas uzklausīs manas raudas un nopūtas, ja ne Tu, Visnevainīgā? Jo Tu esi kristiešu cerība un patvērums mums, grēciniekiem. Kas gan vairāk par Tevi aizstāvēs pret kārdinājumiem? Patiesi, sadzirdi manas vaimanas un pievērs man Savu ausi, Valdniece, mana Dieva Māte, un nenoniecini mani, kam nepieciešama Tava palīdzība, un neatraidi mani, grēcinieku. Dod man saprātu un māci mani, Debesu Ķēniņiene; neatkāpies no

manis, Sava kalpa, Valdniece, manas kurnēšanas dēļ, bet esi man Māte un Aizstāve. Nododu sevi Tavā žēlsirdīgajā patvērumā: ieved mani, grēcinieku, klusā un mierpilnā dzīvē, lai raudu par saviem grēkiem. Pie kā lai tveros es, vaininieks, ja ne pie Tevis, Kas esi grēcinieku paļaušanās un patvērums; mani spārno cerība uz Tavu neizsakāmo žēlsirdību un Tavām dāsnajām žēlastības dāvanām. Valdniece, Debesu Ķēniņiene, Tu esi mana cerība un patvērums, pajumte, aizsardzība un palīdzība. Mana vislabā Ķēniņiene un ātrā Aizstāve! Savā aizbildnībā apsedz manus grēkus, aizsargā mani no redzamiem un neredzamiem ienaidniekiem un mīkstini ļauno cilvēku sirdis, kuri saceļas pret mani. Mana Kunga un Radītāja Māte, Tu esi jaunavības avots un nevīstošās šķīstības zieds. Ak, Dievadzemdētāja! Sniedz palīdzību man, miesas kaislībās vārgstošam un sirdī slimajam, jo mani glābj tikai Tava un, līdz ar Tevi, Tava Dēla un mūsu Dieva patvērums; Tavā visbrīnišķajā pasargājumā lai topu brīvs no katras nelaiemes un kārdinājumiem, ak, Visnevainīgā un Visslavētā Dieva Māte Marija. Tāpēc paļāvībā uz Tevi saucu: priecājies, Dieva svētītā, priecājies, iepriecinātā, priecājies, visaugsti teiktā, Tas Kungs ir ar Tevi.

KANONS SARGEŅĒLIM

Tropārs, 6. balss

Dieva Eņģeli, mans svētais sargs, saglabā manu dzīvi Kristus Dieva bijāšanā, nostiprini manu prātu uz patiesības ceļa un iedez manā dvēselē mīlestību uz Debesīm, lai es, Tevis vadīts, saņemtu no Kristus, mūsu Dieva, lielu žēlastību.

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Dievadzemdētājai: Svētā Valdniece, Kristus, mūsu Dieva, Māte, Kas visa Radītāju neizprotami esi dzemdējusi, kopā ar manu Sargeņģeli lūdz vienmēr Viņa labestību atpestīt manu kaislību pārņemto dvēseli un dāvēt man grēku piedošanu.

Kanons, 8. balss

1.dziesma

Irmos: *Lai dziedam Tam Kungam, * Kas izveda Savus ļaudis caur Sarkano jūru, * jo Viņš vienīgais ir tik augstu pacēlies.*

Jēzum: Kungs Jēzu Kristu, mans Dievs, apžēlojies par mani.

Pestītāj, dod Savam kalpam pienācīgi godināt un dziesmā slavēt bezmiesīgo Eņģeli, manu padomdevēju un sargu.

Piedziedājums: Svētais Dieva Eņģeli, mans sargātāj, lūdz Dievu par mani.

Viens pats savā neprātībā un slinkumā tagad guļu; mans padomdevēj un sargs, neatstāj mani, jo es eju bojā.

Slava: Es lūdzu Tevi, savā lūgšanu spēkā vadi manu prātu pildīt Dieva pavēles, lai es saņemtu no Dieva grēku piedošanu, un māci man ienīst ļauno.

Tagad: Jaunava, kopā ar manu Sargeņģeli, lūdz Visa Labā Devēju par mani, Savu kalpu, un māci man pildīt Tava Dēla un mana Radītāja baušļus.

3. dziesma

Irmos: Kungs, Tu esi drošs atbalsts tiem, kas pie Tevis tveras, * Tu esi aptumšotajiem gaisma, * un mans gars Tevi dziesmās teic.

Svētais Dieva Eņģeli, mans sargātāj, lūdz Dievu par mani.

Visu savu prātu un dvēseli esmu uzticējis Tev, mans sargātāj; paglāb mani no ikkatra ienaidnieka kārdinājuma.

Svētais Dieva Eņģeli, mans sargātāj, lūdz Dievu par mani.

Ienaidnieks mani uzveic un mani ļaunu dara, un liek man vienmēr pildīt viņa prātu, tomēr Tu, mans aizstāvi, neatstāj mani, jo es eju bojā.

Slava: Dod man pateicībā un uzcītībā dziedāt Radītājam un Dievam, un Tev, manam labajam Sargeņģelim: mans atbrīvotāj, paglāb mani no ienaidniekiem, kas dara man ļaunu.

Tagad: Izdziedē, Visšķīstā, manas dvēseles daudzo slimību brūces un aizden ienaidniekus, kas nemitīgi cīnās pret mani.

Sedalens, 2. balss

Dvēseles mīlestībā saucu uz tevi, manas dvēseles sargs, mans vissvētais Eņģeli: vienmēr apsedz mani un pasargā no ļaunuma gūsta, un vadi mani uz debesu dzīvi, mācot, apgaismojot un stiprinot mani.

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Dievadzemdētājai: Jaunavīgā Visšķīstā Dievadzemdētāja, Kas bez sēklas visa Valdnieku esi dzemdējusi, Tu, vienīgā ātrā Aizstāve, lūdz kopā ar manu Sargeņģeli, lai Viņš atbrīvo mani no jebkādas neziņas tumsības, pazemīgu nožēlu dāvā, apgaismo manu dvēseli un šķīstī no grēkiem.

4. dziesma

*Irmoss: Sadzirdēju, Kungs, Tava Nodoma noslēpumu, * sapratu Tavus darbus * un slavēju Tavu Dievišķību.*

Svētais Dieva Eņģeli, mans sargātāj, lūdz Dievu par mani.

Lūdz Cilvēkumīlošo Dievu, Tu, mans sargs, un neatstāj mani, bet vienmēr uzturi manu dzīvi mierā, un gādā man drošu glābšanos.

Svētais Dieva Eņģeli, mans sargātāj, lūdz Dievu par mani.

Kā savas dzīvības aizstāvi un sargu esmu saņēmis Tevi no Dieva, mans svētais Eņģeli; nu lūdzos: atbrīvo mani no visām bēdām.

Slava: Manu nešķīstību ar savu svētumu šķīstī, mans sargātāj; Tavu lūgšanu dēļ lai tieku atšķirts no tiem, kas kreisajā pusē, un lai ņemu dalību Tavā godībā.

Tagad: Esmu apjucis, jo mani ir apstājis ļaunums, bet, Visšķīstā, atbrīvo mani jo drīz: pie Tevis kā vienīgās tveros.

5. dziesma

*Irmoss: No rīta lūgdamies, saucam uz Tevi: * Kungs, atpestī mūs, * jo Tu esi mūsu Dievs, * bez Tevis cita dieva mēs nezinām.*

Svētais Dieva Eņģeli, mans sargātāj, lūdzu Dievu par mani.

Mans svētais sargs, Tev ir uzdrošināšanās pie Dieva, izlūdzies no Viņa, lai Viņš izglābj mani no ļaunuma uzmākšanās.

Svētais Dieva Eņģeli, mans sargātāj, lūdzu Dievu par mani.

Tu, spožā gaisma, mans vadītāj un sargātāj, mans Dieva dotais Eņģeli – gaiši apskaidro manu dvēseli.

Slava: Mani, kas smagos grēkos un ļaunumā guļu, tomēr žēlodams pasargā, Dieva Eņģeli, un ar savām lūgšanām uzcel mani Dieva slavināšanai.

Tagad: Marija, Kundze Dievadzemdētāja Jaunava, ticīgo cerība, apspied naidnieka nemierus, bet tiem, kas Tevi godā, iepriecu dāvā.

6. dziesma

*Irmoss: Gaismā ģērbies kā tērpā, * dod man gaišas drēbes, * Daudzžēlīgais Kristu, mūsu Dievs.*

Svētais Dieva Eņģeli, mans sargātāj, lūdzu Dievu par mani.

No visiem kārdinājumiem mani atsvabini un izglāb no skumjām, – Tevi lūdzu, mans svētais, Dieva dotais Eņģeli, mans labais sargātāj.

Svētais Dieva Eņģeli, mans sargātāj, lūdzu Dievu par mani.

Apgaismo manu prātu, ak, labais, un apskaidro mani, svētais Eņģeli, Tevi lūdzu; un māci man vienmēr domāt par to, kas derīgs.

Slava: Mans sargātāj, atbrīvo manu sirdi no dumpības gara, stiprini mani modrībā uz labo un brīnišķi vadi mani uz dzīvības mieru.

Tagad: Dieva Vārds Tevī iemājoja, Dievadzemdētāja, un cilvēkiem Tevi atklāja kā Debesu Kāpnes, pa kurām pie mums ir nonācis Visuaugstākais.

Kondaks, 4. balss

Parādies man kā žēlsirdīgais, Tā Kunga svētais Eņģeli, mans sargātāj, un neatkāpies no manis, nešķīstā, bet apgaismo mani ar neaizsniedzamo Gaismu un dari, ka esmu Debesu Valstības cienīgs.

Ikoss

Svētais aizstāvi, dari manu daudzos kārdinājumos pazemoto dvēseli cienīgu iemantot neizteicamo Debesu godību un piepulcēties Dieva bezmaksas spēku dziedātāju korim. Apžēlo mani un pasargā, apskaidro manu dvēseli ar labām domām, lai Tavā godībā, mans Eņģeli, es topu bagāts, un uzveic ienaidniekus, kas vēlē man ļaunu, un dari, lai esmu Debesu Valstības cienīgs.

7. dziesma

Irmoss: Reiz Bābelē no Jūdejas nākušie jaunekļi ticībā Trijādībai ceļā liesmu uzveica, dziedādami: * Slavēts esi, mūsu tēvu Dievs.*

Svētais Dieva Eņģeli, mans sargātāj, lūdz Dievu par mani. Tā Kunga Eņģeli, esi man žēlīgs un lūdz Dievu par mani,

jo Tu esi man Dieva dots aizstāvis visas šīs dzīves laikā un arī palīgs un sargs uz mūžiem.

Svētais Dieva Eņģeli, mans sargātāj, lūdz Dievu par mani.

Svētais Eņģeli, kad esmu devies ceļā, neatstāj manu nožēlojamo dvēseli, lai laupītāji to nenokauj, jo Dievs viņu Tev uzticējis neaptraipītu, tāpēc vadi to nožēlas ceļā.

Slava: Visa mana dvēsele ir kritusi kaunā tās ļauno domu un darbu dēļ, taču steidzies, mans Ceļa Rādītāj, un dziedini mani ar labiem nodomiem, ka vienmēr atgriezies uz taisniem ceļiem.

Tagad: Visaugstā Dieva Gudrība Kristus Personā, Dievadzemdētājas dēļ piepildi ar dievišķo gudrību un spēku visus, kas ticībā sauc: Slavēts esi, mūsu tēvu Dievs.

8. dziesma

*Irmoss: Debesu Ķēniņu, * Ko dziesmās teic Eņģeļu karapulki, * slavīniet un cildīniet mūžīgi.*

Svētais Dieva Eņģeli, mans sargātāj, lūdz Dievu par mani.

Dieva sūfītais, vislabais Eņģeli, nostiprini manu dzīvību un neatstāj savu kalpu nemūžam.

Svētais Dieva Eņģeli, mans sargātāj, lūdz Dievu par mani.

Tevi, vissvētīgo, labo Eņģeli, savas dvēseles vadītāju un sargu, slavīnu dziesmās mūžīgi.

Slava: Esi mans patvērums un aizsegs visu cilvēku pārbaušanas dienā, kad ar uguni pārbaudīs visus labos un ļaunos darbus.

Tagad: Palīdzi man un dod mieru savam kalpam, Dievadzemdētāja Mūžamjaunava, un neatstāj mani bez Savas virsvaras.

9. dziesma

*Irmos: Tevis glābti, Šķīstā Jaunava, * mēs apliecinām Tevi par īsteno Dievadzemdētāju* un kopā ar bezmiesīgo koriem Tevi augsti teicam.*

Kungs Jēzu Kristu, mans Dievs, apžēlojies par mani.

Apžēlojies par mani, mans vienīgais Pestītāj, jo Tu esi žēlīgs un žēlsirdīgs, un taisno pulkiem pievieno mani.

Svētais Dieva Eņģeli, mans sargātāj, lūdz Dievu par mani.

Kunga Eņģeli, dāvā man nemitīgi domāt un darīt labo un derīgo, un manā nespēkā stipru un tikumīgu mani dari.

Slava: Tā kā Tev ir liela uzdrīkstēšanās Debesu Ķēniņa priekšā, kopā ar pārējiem bezmiesīgajiem gariem lūdz, lai Viņš apžēlojas par mani, nabaga grēcinieku.

Tagad: Jaunava, Tev ir liela uzdrīkstēšanās Tā priekšā, Kas no Tevis iemiesojies, – ar savām lūgšanām raisi man važas, piedod un atpestī mani.

Lūgšana Sargenģelim

Svētais Kristus Eņģeli, Tavā priekšā zemē mezdamiem, es lūdzos: kopš svētās kristības Tu, mans svētais sargs, esi dots pasargāt manu dvēseli un grēcīgo miesu, bet es savā slinkumā un ar saviem ļaunajiem ieradumiem esmu sadusmojis Tavu visšķīsto gaišību un padzinis Tevi ar saviem kaunpilnajiem darbiem: meliem, apmelošanu, skaudību, nosodīšanu, nievām, nepakļāvību, brāļu ienaidu un ļaunatminību, naudas-kāri, laulības pārkāpšanu, nesavaldīgām dusmām, skopumu, pārēšanos bez sāta un pārdzeršanos, liekvārdību, negantām un ļaunām domām, uzpūtīgiem paradumiem un netiklām

kaislībām, pats tiekdamies pēc miesaskāres. Ak, mana ļaunā patvaļa! Tā nedara pat nesaprātīgie lopi! Kā gan Tu spēsi uzlūkot mani vai tuvoties man kā smirdošam sunim, un ar kādām acīm, Kristus Eņģeli, Tu uzlūkosi mani, kas esmu sapinies kauna darbos? Kā gan es spēšu izlūgties piedošanu par saviem smagajiem, negantajiem un ļaunajiem darbiem, kuros krītu katru dienu un nakti, un katru stundu! Bet, zemē mezdamies, es lūdzos: mans svētais sargs, iežēlojies par mani, savu grēcīgo un necienīgo kalpu (*vārds*), palīdzi man un aizstāvi mani ar savām svētajām lūgšanām pret ļauno ienaidnieku, un padari mani par Debesu valstības iemītnieku līdz ar visiem svētajiem tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

AKAFISTS MŪSU VISUMĪLAJAM KUNGAM JĒZUM KRISTUM

1. kondaks

Kaujās stiprais Karavadoni un Kungs, elles uzvarētāj; es, Tavs radījums un kalps, no mūžīgās nāves atpestīts, Tev dziedu pateicības dziesmu; Tu esi neizteicami žēlsirdīgs, tāpēc no visām bēdām atbrīvo mani, kad saucu:

Jēzu, Dieva Dēls, apžēlojies par mani.

1. ikoss

Enģeļu Radītāj un spēku Kungs, atraisi manu neprašas prātu un mēli slavēt Tavu visšķīsto vārdu, kā reiz kurlmēmajam ausis un muti atdarīji, ka viņš runāja un sauca:

Jēzu visbrīnišķais, Enģeļu apbrīna; Jēzu visvarenais, sentēvu atpestīšana. Jēzu vislaidīgais, patriarhu slavas dziesma; Jēzu visuslavētais, ticīgo balsts. Jēzu visumīlotais, praviešu papildījums; Jēzu visapbrīnojamais, mocekļu spēks. Jēzu vislaidīgais, mūku prieks; Jēzu visžēlīgais, priesteru saldme. Jēzu visžēlsirdīgais, gavētāju atturība; Jēzu visumīlais, sirdsskaidro ieprieca. Jēzu visgodājamais, jaunavīgo šķīstība; Jēzu pirmsmūžīgais, grēcinieku pestīšana.

Jēzu, Dieva Dēls, apžēlojies par mani.

2. kondaks

Tāpat kā toreiz, redzot atraitni gauži raudam, Tu, Kungs, iežēlojies un viņas dēlu, ko nesa guldīt kapā, augšāmcēli: tā iežēlojies arī par mani, Cilvēkumīlotāj, un augšāmcēl manu grēku nonāvēto dvēseli, kas sauc: Alleluja.

2. ikoss

Gribēdams izprast prātam neaptveramo, Filips sacīja: Kungs, rādi mums Tēvu; bet Tu viņam atbildēji: Vai, tik ilgi būdams ar Mani, vēl neesi sapratis, ka Tēvs ir Manī, un Es esmu Tēvā? Tādēļ, ak, Neizdibināmais, es bijībā piesaucu Tevi:

Jēzu, pirmismūžīgais Dievs; Jēzu, visuspēcīgais Ķēniņ. Jēzu, vispacietīgais Valdniek; Jēzu, visžēlīgais Pestītāj. Jēzu, mans visulabais sargātāj; Jēzu, šķīstī mani no grēkiem. Jēzu, atņem manus pārkāpumus; Jēzu, piedod manas netaisnības. Jēzu, mana cerība, neatstāj mani; Jēzu, mans palīgs, neatstum mani, Jēzu, mans Radītāj, neaizmirsti mani; Jēzu, mans Gans, neļauj man pazust.

Jēzu, Dieva Dēls, apžēlojies par mani.

3. kondaks

Jeruzālemē sapulcējušos Apustuļus ar spēku no augšienes ietērpis, Jēzu, ietērp Sava Svētā Gara siltumā arī mani, kailo, jo esmu bez labu darbu tērpa, un dod man mīlestībā tev dziedāt: Alleluja.

3. ikoss

Jēzu, Savā žēlsirdības bagātībā Tu aicināji muitniekus un grēciniekus, un neticīgos; nenoniecini tagad arī mani, tiem līdzīgo, bet kā dārgas mirres pieņem šo dziesmu:

Jēzu, neuzvaramais spēks; Jēzu, bezgalīgā žēlsirdība. Jēzu, visgaišais skaistums; Jēzu, neizteicamā mīlestība. Jēzu, dzīvā Dieva Dēls; Jēzu, apžēlojies par mani, grēcinieku. Jēzu, uzklausi mani, netaisnībā ieņemto; Jēzu, šķīstī mani, grēkos dzemdēto. Jēzu, māci mani, izvirtušo; Jēzu, apgaismo mani, aptumšoto. Jēzu, šķīstī mani, nešķīsto; Jēzu, atgriez mani, pazudušo.

Jēzu, Dieva Dēls, apžēlojies par mani.

4. kondaks

Šaubu vētrai dvēselē plosoties, Pēteris slīka, bet, ieraugot Tevi, Jēzu, miesā pa ūdeni staigājam, pazina Tevi, patieso Dievu, un, glābjošo roku saņēmis, teica: Alleluja.

4. ikoss

Aklais dzirdēja, ka Tu, Kungs, pa ceļu ej garām, un izsaucās: Jēzu, Dāvida Dēls, apžēlojies par mani! Un, viņu klāt pieaicinājis, Tu acis tam atdarīji. Savā žēlsirdībā apskaidro sirds garīgās acis arī man, kas piesaucu Tevi, sacīdams:

Jēzu, Debess spēku Radītāj; Jēzu, uz zemes dzimušo Izpircēj. Jēzu, elles izpostītāj; Jēzu, visas radības greznotāj. Jēzu, manas dvēseles iepriecinātāj; Jēzu, mana prāta apskaidrotāj. Jēzu, manas sirds līksmība; Jēzu, manas miesas veselība. Jēzu, mans Pestītāj, atpestī mani; Jēzu, mana gaisma,

apgaismo mani. Jēzu, no visām mokām izglāb mani; Jēzu, atpestī mani, necienīgo.

Jēzu, Dieva Dēls, apžēlojies par mani.

5. kondaks

Kā Tu, Jēzu, Savas Dievišķās Asinis izliedams, reiz izpirki mūs no bauslības lāsta, tāpat atbrīvo mūs no tīkla, kurā čūska ar miesas kaislībām, netiklu apmātību un ļaunu grūtsirdību sagūstījusi mūs, kas saucam: Alleluja.

5. ikoss

Cilvēka veidolā skatot to, Kurš ar Savu roku cilvēku radījis, un Viņā Valdnieku pazīstot, ebreju bērni steidza Viņu ar palmu zariem godāt, saukdami: „Ozianna.” Bet mēs slavu Tev pienesam, dziedādami:

Jēzu, patiesais Dievs; Jēzu, Dāvida Dēls. Jēzu, visbrīnišķais Kēniņ; Jēzu, nevainīgais Jērs. Jēzu, visuapbrīnojamais Gans; Jēzu, mans sargātāj bērnbā. Jēzu, mans vadītāj jaunībā; Jēzu, mana vecuma gods. Jēzu, cerība manā nāves stundā; Jēzu, dzīvība pēc manas nāves. Jēzu, mans iepriecinājums Tavā tiesā; Jēzu, mana cerība, neatstāj mani tad kaunā.

Jēzu, Dieva Dēls, apžēlojies par mani.

6. kondaks

Dieva iedvesmotu sludinātāju vēsti un vārdus piepildīdams, Tu, Neaptveramais Jēzu, uz zemes nonāci un līdzās cilvēkiem mājoji, un uzņēmies mūsu sērgas, tāpēc, ar Tavām brūcēm dziedināti, mēs sākām dziedāt: Alleluja.

6. ikoss

Pasaulei atmirdzēja Tavas patiesības gaisma, kas padzina dēmonu viltu, un elki, nepanesdami Tavu spēku, ir krituši, mūsu Pestītāj. Bet mēs, pestīšanu saņēmuši, Tev saucam:

Jēzu, patiesība, kas aizdzen viltu; Jēzu, gaisma, spožāka par visām gaismām. Jēzu, Ķēniņ, Kas uzveic visas varas; Jēzu, Dievs, pastāvīgais žēlastībā. Jēzu, dzīvības Maize, paēdini mani, izsalkušo; Jēzu, saprāta avots, padzirdini mani, slāpstošo. Jēzu, līksmības tērps, apģērb mani, nīcīgo; Jēzu, prieka apsegs, apklāj mani, necienīgo. Jēzu, Tu, Kas lūdzējus uzklausī, dod man apraudāt manus grēkus; Jēzu, Tu, Kas meklētājiem ļauj Sevi atrast, iegūsti manu dvēseli. Jēzu, Tu, Kas atdari tiem, kuri klauvē, atver manu nožēlojamo sirdi; Jēzu, grēcinieku Izpircēj, šķīstī mani no maniem grēkiem.

Jēzu, Dieva Dēls, apžēlojies par mani.

7. kondaks

Gribēdams atklāt kopš pasaules sākuma apslēpto, kā avs uz kaušanu Tu, Jēzu, tiki vests, kā jērs cirpēja priekšā klusēji un kā Dievs no mirušajiem augšāmcēlies un uzkāpi debesu godībā, līdzceldams arī mūs, kas saucam: Alleluja.

7. ikoss

Brīnumainus darbus darīja Radītājs, mums atklādamies: bez sēklas no Jaunavas iemiesojās, no kapa, zīmogū nesalauzdams, augšāmcēlās un caur aizslēgtām durvīm, miesā būdams, pie apustuļiem iegāja. To apbrīnodami

dziesmās teiksim:

Jēzu, neaptveramais Vārds; Jēzu, neaplūkojamais Vārds. Jēzu, neizprotamais spēks; Jēzu, domām neaizsniedzamā gudrība. Jēzu, neattēlojamais Dievs; Jēzu, neizdibināmā virsvara. Jēzu, neuzvaramā valstība; Jēzu, nebeidzamā valdīšana. Jēzu, visaugstākais spēks; Jēzu, mūžīgā vara. Jēzu, mans Radītāj, Savā dāsnumā esi man žēlīgs; Jēzu, mans Pestītāj, atpestī mani.

Jēzu, Dieva Dēls, apžēlojies par mani.

8. kondaks

Redzēdami Dievu, Kas brīnumaini tapis cilvēks, novērsīsimies no nīcīgās pasaules un pacelsim domas uz Dievišķo. Jo tāpēc Dievs ir nonācis uz zemes, lai uzvestu debesīs mūs, kas saucam uz Viņu: Alleluja.

8. ikoss

Ak, Neaptveramais, Tu viss biji uz zemes un vienlaikus neatstāji debesis, kad labprātīgi par mums cieti un ar Savu nāvi mūsu nāvi nonāvēji, un ar augšāmcelšanos dzīvību dāvināji tiem, kas sauc:

Jēzu, sirds saldme; Jēzu, miesas spēks. Jēzu, dvēseles gaisma; Jēzu, prāta nomods. Jēzu, sirdsapziņas prieks; Jēzu, drošā cerība. Jēzu, pirmsmūžīgā atmiņa; Jēzu, augstā slavas dziesma. Jēzu, mans augsti teiktais gods; Jēzu, manas sirds ilgas, neatridi mani. Jēzu, mans Gans, uzmeklē mani; Jēzu, mans Pestītāj, izglāb mani.

Jēzu, Dieva Dēls, apžēlojies par mani.

9. kondaks

Visi eņģeļi nerimstoši slavē Tavu vissvēto vārdu, Jēzu, debesīs saucot: Svēts, Svēts, Svēts; bet mēs, grēcinieki, uz zemes ar nīcīgām lūpām saucam: Alleluja.

9. ikoss

Daudzvārdīgie runasvīri kā mēmas zivis klusē par Tevi, Jēzu, mūsu Pestītāj, jo tie neprot izskaidrot – kā Tu spēj ne-mainīgs Dievs un vienlaikus pilnīgs cilvēks būt? Bet mēs, noslēpumu apbrīnodami, ticībā saucam:

Jēzu, pirmsmūžīgais Dievs. Jēzu, ķēniņu Ķēniņ. Jēzu, valdītāju Valdniek; Jēzu, dzīvo un mirušo Soģi. Jēzu, cerību zaudējušo cerība; Jēzu, raudošo ieprieca. Jēzu, nabago gods; Jēzu, netiesā mani pēc maniem darbiem. Jēzu, šķīstī mani Savā žēlastībā; Jēzu, aizdzen manu grūtsirdību. Jēzu, apskaidro manas sirds domas; Jēzu, dod man nāves piemiņu.

Jēzu, Dieva Dēls, apžēlojies par mani.

10. kondaks

Gribēdams pestīt pasauli, Tu, austrumu Austrum, esi nolaidies mūsu būtības tumšajos rietumos, pazemodamies līdz nāvei; tāpēc Tavs vārds pacēlies augstāk pār visiem vārdiem, un no visām debess un zemes ciltīm Tu dzirdi: Alleluja.

10. ikoss

Pirmsmūžīgais Ķēniņ, Iepriecinātāj, patiesais Kristu, šķīstī mūs no visas nešķīstības, kā šķīstīji desmit spitālīgos; un dziedini mūs, kā izdziedināji muitnieka Caņeja mantkārīgo

dvēseli, lai aizkustinājumā Tev saucam, sacīdami:

Jēzu, neiznīcīgais dārgums; Jēzu, neizsīkstošā bagātība. Jēzu, spēcinošā barība; Jēzu, neizsmeļamais dzēriens. Jēzu, nabago drānas; Jēzu, atraitņu aizstāvība. Jēzu, bāreņu aizbildni; Jēzu, palīgs sūri strādājošiem. Jēzu, ceļinieku vadītāj; Jēzu, kuģotāju stūrmani. Jēzu, vētrās klusā osta; Jēzu, Dievs, uzcel mani, kritušo.

Jēzu, Dieva Dēls, apžēlojies par mani.

11. kondaks

Sirds pazemībā es, necienīgais, Tev dziedu un kā kanaaniete uz Tevi saucu: Jēzu, apžēlojies par mani; man nevis meita, bet paša miesa negantās kaislībās trako un nevaldāmā niknumā deg, tādēļ dziedini mani, kad saucu: Alleluja.

11. ikoss

Pāvils, agrāk vajājis Tevi, Gaismekli, Kas nes gaismu neziņas tumsā mītošiem, Dievišķā Saprāta balsij paklausīja un savas dvēseles aklo kaismi apskaidroja; tāpat apgaismo arī manas dvēseles tumšās acis, kad saucu:

Jēzu, mans visuvarenais Ķēniņ; Jēzu, mans visspēcīgais Dievs. Jēzu, mans visnemirstīgais Kungs; Jēzu, mans visbrīnišķīgais Radītāj. Jēzu, mans visulabais Padomadevēj; Jēzu, mans visudāsnaiss Gans. Jēzu, mans visžēlīgais Valdniek; Jēzu, mans visžēlsirdīgais Pestītāj; Jēzu, apskaidro manas kaislību aptumšotās jūtas. Jēzu, izdziedē manu grēku brūcēm klāto miesu. Jēzu, šķīstī manu prātu no nīcīgām domām; Jēzu, pasargā manu sirdi no ļaunām iekārēm.

Jēzu, Dieva Dēls, apžēlojies par mani.

12. kondaks

Žēlastību man dāvā, visu parādu atlaidēj Jēzu, un pieņem mani, grēku nožēlnieku, tāpat kā pieņēmi Pēteri, kad tas noliedza Tevi; un aicini mani, grūtsirdīgo, tāpat kā aicināji Tevis vajātāju Pāvilu; un sadzirdi mani saucam: Alleluja.

12. ikoss

Dziesmās teikdami Tavu iemiesošanos, mēs visi Tevi slavīnām un līdz ar Tomu ticam, ka Tu esi Tas Kungs un Dievs, Kas sēdi ar Tēvu un gribi tiesāt dzīvus un mirušos. Tad dari mani cienīgu stāvēt Tev pie labās rokas, kad saucu:

Jēzu, pirmsmūžīgais Ķēniņ, apžēlojies par mani; Jēzu, smaržīgais zieds, ar smaržu apņem mani. Jēzu, mīļais siltum, sasildi mani; Jēzu, pirmsmūžīgais nams, patver mani. Jēzu, gaišais tērps, grezno mani; Jēzu, dārgā pērle, apmirdzi mani. Jēzu, dārgakmeni, apskaidro mani; Jēzu, patiesības saule, apgaismo mani. Jēzu, svētā gaisma, apspīdi mani; Jēzu, no dvēseles un miesas slimībām izglāb mani. Jēzu, no pretinieka rokas izrauj mani; Jēzu, no nedziestošās uguns un citām mūžīgām mokām atbrīvo mani.

Jēzu, Dieva Dēls, apžēlojies par mani.

13. kondaks

Visumīlais un visžēlīgais Jēzu! Pieņem tagad šo mūsu mazo lūgšanu, tāpat kā pieņēmi atraitnes divas artavas, un pasargā Savu mantojumu no redzamiem un neredzamiem ienaidniekiem, no svešzemnieku iebrukuma, no slimības un bada, no visām ciešanām un nāvējošas brūces un atpestī no

nākamības mokām visus, kas sauc uz Tevi: Alleluja, Alleluja, Alleluja.

Šo kondaku lasa trīs reizes, pēc tam atkal lasa 1. ikosu un 1. kondaku:

1. ikoss

Eņģeļu Radītāj un spēku Kungs, atraisi manu neprašas prātu un mēli slavēt Tavu visšķīsto vārdu, kā reiz kurlmēmajam ausis un muti atdarīji, ka viņš runāja un sauca:

Jēzu visbrīnīšķais, Eņģeļu apbrīna; Jēzu visvarenais, sentēvu atpestīšana. Jēzu vislaidpnaiss, patriarhu slavas dziesma; Jēzu visuslavētais, ticīgo balsts. Jēzu visumīļotais, praviešu piepildījums; Jēzu visapbrīnojamaiss, mocekļu spēks. Jēzu vislēnīgais, mūku priekšs; Jēzu visžēlīgais, priesteru saldme. Jēzu visžēlsirdīgais, gavētāju atturība; Jēzu visumīļais, sirdsskaidro iepriecis. Jēzu visgodājamaiss, jaunavīgo šķīstība; Jēzu pirmismūžīgais, grēcinieku pestīšana.

Jēzu, Dieva Dēls, apžēlojies par mani.

1. kondaks

Kaujās stiprais Karavadonis un Kungs, elles uzvarētāj; es, Tavs radījums un kalps, no mūžīgās nāves atpestīts, Tev dziedu pateicības dziesmu; Tu esi neizteicami žēlsirdīgs, tāpēc no visām bēdām atbrīvo mani, kad saucu: Jēzu, Dieva Dēls, apžēlojies par mani.

Lūgšana

Valdniek Kungs Jēzu Kristu, mans Dievs, Savas neizteicamās cilvēkumīlestības dēļ Tu laiku beigās esi miesā ietērpies

no Mūžamjaunavas Marijas; būdams Tavs kalps, es godinu Tavu pestījošo gādību par mani; es teicu Tevi dziesmās, jo Tevis dēļ esmu iepazinis Tēvu; es slavēju Tevi, jo Tevis dēļ arī Svētais Gars nāca pasaulē; es paklanos Tavai Visšķīstajai Mātei, no Kuras Tu esi tērpies miesā, – kādam bijājamam noslēpumam Viņa kalpojusi! Es cildinu Tavas Eņģeļu kārtas, Tava diženuma kalpotājus un dziesmās teicējus; Kungs, es svētīgu teicu Tavu Kristītāju Priekštecī Jāni; godinu arī par Tevi vēstījušos praviešus, slavīnu Tavus svētos apustuļus un jo svinīgi pieminu mocekļus; Tavus priesterus slavīnu, Taviem sirdsskaidrajiem paklanos un visus Tavus taisnos uzlūkoju. Šo, tik kuplo un neizteicamo Dievišķo Pulku es, Tavs kalps, aicinu pielūgt Tevi, dāsni visžēlīgo Dievu, un tādēļ es lūdzu – piedod man manus grēkus un dāvā man to visu Tavu svēto dēļ, it īpaši Tavas svētās žēlsirdības dēļ, jo Tu esi slavēts mūžīgi mūžos. Āmen.

AKAFISTS VISSVĒTAJAI DIEVADZEMDĒTĀJAI

1. kondaks

Tev, Vadonei Aizstāvei uzvaras dziesmu dziedam un, izglābti no briesmām, pateicību pienesam, mēs, Tavi kalpi, Dievadzemdētāja, jo Tev ir neuzvarams spēks; no visām bēdām atbrīvo mūs, lai saucam uz Tevi:

Priecājies, Līgava Mūžamjaunava.

1. ikoss

Enģelis priekšstāvis no debesīm tika sūtīts teikt Dievadzemdētājai: priecājies; un, redzēdams Tevi, Kungs, iemietojušos, tas stāvēja, bijības pārņemts, un bezmiesīgā balsī Viņai sauca:

Priecājies, jo ar Tevi prieks atmirdzēs; priecājies, jo ar Tevi lāsts izzudīs. Priecājies, jo Tu atjaunoji kritušo Ādamu; priecājies, jo Tu atbrīvoji Ievu no asarām. Priecājies, cilvēku domām neaizsniedzamais augstums; priecājies, pat Enģeļu acīm nesaredzamais dziļums. Priecājies, jo Tu esi Ķēniņa sēdekļis; priecājies, jo Tu nes visa Nesošo. Priecājies, Zvaigzne, Kas atklāj Sauli; priecājies, Dievišķās iemiesošanās klē-

pi. Priecājies, jo ar Tevi atjaunojas radība; priecājies, jo ar Tevi pielūdzam Radītāju.

Priecājies, Līgava Mūžamjaunava.

2. kondaks

Uzlūkodama Savu šķīstību, Svētā Gabriēlam teic droši: Tavu brīnumaino vārdu manai dvēselei grūti pieņemt: kā gan tu runā par piedzimšanu bez sēklas ieņemšanas, saukdams: Alleluja.

2. ikoss

Gribēdama izprast prātam neizprotamo, Jaunava sauca kalpotājam Eņģelim: kā no šķīsta klēpja var piedzimt Dēls, teic Man? Viņš tai atbild bijībā, tomēr saukdams:

Priecājies, neizteicamā nodoma Kalpone; priecājies, mieru lūdzošo ticība. Priecājies, Kristus brīnumu sākums; priecājies, Viņa nodomu piepildījums. Priecājies, debesu kāpnes, pa kurām nonāca Dievs; priecājies, tilts, Kas no zemes nākušos ved uz debesīm. Priecājies, Eņģeļu daudz teiktais brīnums; priecājies, dēmonu rūgti apraudātā sakāve. Priecājies, Tu, Kas Gaismu neizsakāmi esi dzemdējusi; priecājies, jo, kāda veidā, – nevienam neesi iemācījusi. Priecājies, Tu, Kas gudro prātus esi pārspējusi; priecājies, Tu, Kas ticīgajiem apgaismo prātu.

Priecājies, Līgava Mūžamjaunava.

3. kondaks

Visaugstākā spēks tad nonāca pār Laulības Neskarto, un labā augļa klēpis kļuva par saldu druvisiem, kas vēlas pļaut pestīšanu, lai dziedātu: Alleluja.

3. ikoss

Jaunava, Dievu uzņēmusi klēpī, aiztecēja pie Elizabetes, un tās mazulis tūdaļ, pazinis viņas sveicienu, priecājās un kustībām kā dziesmām sauca Dievadzemdētājai:

Priecājies, nevīstošās atvases zars; priecājies, nemirstīgā Augļa ieguvēja. Priecājies, jo Tu esi dzemdējusi Cilvēkumīlošo Radītāju; priecājies, Tu, Kas mūsu dzīvības Dēstītāju esi dzemdējusi. Priecājies, druva, Kas esi izaudzējusi žēlsirdības pārpilnību; priecājies, altāri, Kas sniedz šķīstīšanas pārbagātību. Priecājies, jo Tu plauksti kā auglīgā paradīze; priecājies, jo Tu dvēselēm patvērumu gādā. Priecājies, lūgšanu tīkamais vīraks; priecājies, visas pasaules šķīstīšana. Priecājies, Dieva labais prāts pie mirstīgajiem; priecājies, mirstīgo iedrošināšanās pie Dieva.

Priecājies, Līgava Mūžamjaunava.

4. kondaks

Šaubu vētrai dvēselē plosoties, tikumīgais Jāzeps apjuka, uz Tevi, laulības dzīves neskarto, raugoties un laulību pārkāpušu domājot, Nevainīgā; bet, uzzinājis par Tavu ieņemšanu no Svētā Gara, sacīja: Alleluja.

4. ikoss

Gani, dzirdējuši Eņģeļus dziesmās slavējam Kristus atnākšanu miesā, steidz pie Viņa kā pie Gana, taču atrod To kā nevainīgu Jēru, Ko Savā klēpī nesusi Marija, Kuru tie dziesmās slavēja, teikdami:

Priecājies, Jēra un Gana Māte; priecājies, garīgo avju aploks.

Priecājies, neredzamo ienaidnieku mokas; priecājies, paradīzes durvju atvēršana. Priecājies, jo debesis līksmo līdz ar zemi; priecājies, jo zeme gavilē līdz ar debesīm. Priecājies, apustuļu neklusējošās mutēs; priecājies, mocekļu neuzvaramā drosme. Priecājies, ticības stiprais balsts; priecājies, žēlastības gaišā iepazīšana. Priecājies, jo ar Tevi ir iztukšota elle; priecājies, jo ar Tevi tērpjamies slavā. Priecājies, Līgava Mūžamjaunava.

5. kondaks

Dieva vadīto zvaigzni ieraudzījuši, gudrie sekoja tās mirzumam un, to turēdami par gaismekli, pēc tās pazina vareno Ķēniņu, un, sasnieguši Nepieejamo, ielīksmojās, Viņam saukdami: Alleluja.

5. ikoss

Kaldeju jauneklī, Jaunavas rokās ieraudzīdami visu cilvēku Radītāju un saprazdami, ka Viņš ir Valdnieks, kaut arī kalpa izskatu pieņēmis, centās ar dāvanām Viņam kalpot, saukdami Augsti teicamajai:

Priecājies, nerietošās Zvaigznes Māte; priecājies, noslēpumainās dienas rītausma. Priecājies, Tu, Kas pievilšanas cepli esi apdzēsusi; priecājies, Tu, Kas apgaismo Trijādības noslēpuma svētkalpotājus. Priecājies, Tu, Kas necilvēcīgam mocītājam esi atņēmusi varu; priecājies, Tu, Kas Cilvēkumīlošo Kungu Kristu esi atklājusi. Priecājies, Tu, Kas atbrīvo no svešzemnieku kalpības; priecājies, Tu, Kas izcel no nešķīstības darbu dubļiem. Priecājies, Tu, Kas uguns pielūgšanu esi apdzēsusi; priecājies, Tu, Kas savaldi kaislību

liesmas. Priecājies, ticīgo audzinātāja tikumībā; priecājies, visu dzimtu liksmība.

Priecājies, Līgava Mūžamjaunava.

6. kondaks

Gudrie, būdami Dieva iedvesmoti sludinātāji, atgriezās Bābelē, piepildīdami Tavu pravietojumu un pasludinādami visiem Tevi, Kristu, atstājot Hērodu, kas runāja neprātīgu vaidu un neprata dziedāt: Alleluja.

6. ikoss

Atmirdzēdams Ēģiptē kā patiesības gaisma, Tu esi aizdzinis melu tumsu: tās elki, Pestītāj, neizturēdami Tavu spēku, nogāzās, un no viņu varas atbrīvotie sauca Dievadzemdētājai:

Priecājies, jo Tu stiprini cilvēkus; priecājies, dēmonu krišana. Priecājies, Tu, Kas pievilšanas varu esi iznīcinājusi; priecājies, Tu, Kas elku viltu esi atmaskojusi. Priecājies, jūra, Kas garīgo faraonu esi noslīcinājusi; priecājies, klints, Kas esi padzirdījusi dzīvības alkstošos. Priecājies, uguns stabs, Kas vadi tumsā mītošos; priecājies, pasaules patvērums, par mākoņiem plašākais. Priecājies, barība, mannas pēctece; priecājies, svētās saldmes kalpotāja. Priecājies, Apsolitā zeme; priecājies, zeme, kur tek medus un piens.

Priecājies, Līgava Mūžamjaunava.

7. kondaks

Kad Simeons gribēja šo mājīgo pasauli atstāt, Tu viņam devies rokās, būdams mazs bērns, tomēr atklājies viņam arī

kā pilnīgs Dievs. Tāpēc viņš apbrīnoja Tavu neizsakāmo gudrību, saukdams: Alleluja.

7. ikoss

Brīnumainus darbus darīja Radītājs, mums, Saviem bērniem, atklādamies: bez sēklas dzimis no klēpja, Viņš saglabājis to šķīstu, lai, brīnumu redzot, mēs dziesmās cildinām Dievadzemdētāju, saukdami:

Priecājies, neiznīcības zieds; priecājies, atturības kroni. Priecājies, Tu, Kas izgaismo augšāmcelšanās tēlu; priecājies, Tu, Kas eņģeļiem līdzīgo mūku dzīvi esi mums atklājis. Priecājies, debešķīgo augļu koks, kas paēdina ticīgos; priecājies, svētīgais koks, kura lapotnes drošajā pavēnī patveras daudzi. Priecājies, Tu, Kas nes Savā klēpī gūstekņu Atbrīvotāju; priecājies, jo Tu Vadītāju esi dzemdējusi tiem, kas nomaldījušies. Priecājies, taisnā Soģa žēlastības izlūdzēja; priecājies, daudzo grēku piedošana. Priecājies, ietērs drosmes kailajiem; priecājies, mīlestība, Kas uzvar ikkatru iekāri.

Priecājies, Līgava Mūžamjaunava.

8. kondaks

Brīnumaino piedzimšanu redzējuši, novērsīsimies no pasaules un pacelsim prātu uz debesīm: tādēļ augstais Dievs uz zemes nonācis kā pazemīgs cilvēks, jo gribēja augstumos uzņemt visus, kas Viņam sauc: Alleluja.

8. ikoss

Tu viss biji uz zemes un no debesīm nemaz neatkāpies,

Neaprakstāmais Vārds: jo Dievišķā nonākšana nebij vis vietas maiņa, bet piedzimšana no Dievu Sevī Uzņēmušās Jaunavas, Kura dzird saucam:

Priecājies, neaptveramā Dieva mājvieta, priecājies, godājamā noslēpuma vārti. Priecājies, Tu, par Kuru dzirdot, neticīgos māc šaubas; priecājies, ticīgo nesatricināmais gods. Priecājies, vissvētie ratī, kuros trauc uz Ķerubiem Esošais; priecājies, visslavētā mājvieta, kurā mīt uz Sērafiem Esošais. Priecājies, Tu, Kas neapvienojamo esi apvienojusi; priecājies, Tu, Kas jaunavību un dzemdēšanu esi savienojusi. Priecājies, ar Tevi pārkāpums piedots; priecājies, ar Tevi paradīze atvērusies. Priecājies, Kristus Valstības atslēga; priecājies, mūžīgo labumu cerība.

Priecājies, Līgava Mūžamjaunava.

9. kondaks

Visa eņģeļu radība apbrīnoja Tavas diženās iemiesošanās notikumu, redzot, ka nepieejamais Dievs tapis visiem pieejams Cilvēks, kas līdzās mums mīt uz zemes un no visiem dzird: Alleluja.

9. ikoss

Daudzvārdīgie runasvīri kā mēmas zivis klusē par Tevi, Dievadzemdētāja, jo tie nespēj izskaidrot – kā gan Tu paliec Jaunava un tomēr esi spējusi dzemdēt; bet mēs, noslēpumu apbrīnodami, ticībā saucam:

Priecājies, Dieva augstākās gudrības mājvieta; priecājies, Viņa gādības dārguma krātuve. Priecājies, Tu, Kas

pasaulīgas gudrības mīlētājus kā negudrus parādi; priecājies, Tu, Kas izveicīgos runātājus kā mēmus atmasko. Priecājies, jo niknie pētnieki tapuši ģeķi; priecājies, jo viltus mācītāji zaudējuši spēku. Priecājies, Tu, Kas Atēnu pīneklus esi sarāvusi; priecājies, Tu, Kas piepildi zvejnieku tīklus. Priecājies, Tu, Kas glāb no neziņas dzīlēm; priecājies, Tu, Kas daudziem apgaismo prātu. Priecājies, drošais kuģi tiem, kas meklē glābšanu; priecājies, miera osta tiem, kas kuģo laicīgajā dzīvē.

Priecājies, Līgava Mūžamjaunava.

10. kondaks

Visu Radītājs, gribēdams atpestīt pasauli, kā bija solījis, Pats tajā nonāca un, visu Gans un Dievs būdams, mūsu dēļ kā mums līdzīgs Cilvēks parādījās, lai līdzīgs līdzīgu aicinātu, bet kā Dievs uzklausītu: Alleluja.

10. ikoss

Tu esi cietoksnis jaunavām un visiem, kas pie Tevis tveras, Dievadzemdētāja Jaunava; jo debess un zemes Radītājs Tevi par tādu ir darījis, ņemdams mājvietu Tavā klēpī, Visšķīstā, un visus mācīdams Tevi piesaukt:

Priecājies, jaunavības balsts; priecājies, pestīšanas vārti. Priecājies, garīgās atjaunotnes aizsācēja; priecājies, Dievišķās labestības sniedzēja. Priecājies, jo Tu esi atjaunojusi grēkos ieņemtus; priecājies, jo Tu esi pamācījusi prātā apzagtos. Priecājies, Tu, Kas no garīgā pazudinātāja mūs esi atbrīvojusi; priecājies, Tu, Kas šķīstības Sējēju esi

dzemdējusi. Priecājies, bezsēklas saderināšanās mājokli; priecājies, Tu, Kas ticīgos ar To Kungu vieno. Priecājies, labā audzinātāja jaunavām; priecājies, Tu, Kas svēto dvēseles grezno kā līgavas.

Priecājies, Līgava Mūžamjaunava.

11. kondaks

Ikvienu dziesma cieš sakāvi, cenšoties izteikt Tavas žēlastības lielo dāsnumu: ja arī mēs pienestu Tev, Svētais Ķēniņ, tik daudz dziesmu, cik ir smilšu graudu, nekas nespētu mēroties ar to, ko Tu esi devis mums, Tev saucotiem: Alleluja.

11. ikoss

Kā gaismu izstarojoša svece, kas apgaismo tos, kas mīt tumsā, Svētā Jaunava, iededzot garīgo uguni un gaismā apskaidrojot mums prātu, vada visus uz Dievišķo gudrību, tāpēc mēs viņu cildinām, saucot:

Priecājies, garīgās Saules stars; priecājies, nerietošās Gaismas spīdekli. Priecājies, zibens, Kas apgaismo dvēseles; priecājies, Tu, Kas kā pērkonš naidniekus izbiedē. Priecājies, jo Tu apgaismo priekpilno iesvētīšanu; priecājies, jo no Tevis plūst svētības straumēm bagāta upe. Priecājies, kristību ūdeņu atveids; priecājies, jo Tu noņem grēku sārņus. Priecājies, pirts, Kas attīra sirdsapziņu; priecājies, kauss, Kas smeļ prieku. Priecājies, Kristus aromāta labā smarža; priecājies, noslēpumainā dzīvības līksme. Priecājies, Līgava Mūžamjaunava.

12. kondaks

Gribēdams dāvāt žēlastību, seno pārkāpumu un visu cilvēku parādu Raisītājs, Pats atnāca pie tiem, kas noklīduši no Viņa žēlastības, un, grēku parādrakstu saplēsis, dzird visus saucam: Alleluja.

12. ikoss

Dziesmās teikdami Tavas Dzemdības, mēs visi slavinām Tevi kā dzīvo Dieva Namu, Dievadzemdētāja: jo Tavā klēpī iemājoja Visavaldītājs Kungs; tad nu iesvēti, cel godā un iemāci visus Tev saukt:

Priecājies, Dieva un Vārda mājvieta; priecājies, par vissvētāko vietu Augstākā. Priecājies, Gara apzeltītais šķirsts; priecājies, neizsīkstošā dzīvības dārgumu krātuve. Priecājies, dievbijīgo ķēniņu godājamais kroni; priecājies, godbijīgo priesteru godājamā slava. Priecājies, Baznīcas nesatricināmais torni; priecājies, Valstības nesagraujamais mūri. Priecājies, jo ar Tevi top pacelti uzvaras karogi; priecājies, jo ar Tevi krīt ienaidnieki. Priecājies, manas miesas dziedināšana; priecājies, manas dvēseles pestīšana.

Priecājies, Līgava Mūžamjaunava.

13. kondaks

Augstiteicamā Māte, dzemdējusi par visiem svētajiem vissvētāko Vārdu, un šodienas veltījumu pieņēmusi, no ikvienas nelaimes izglāb mūs un atbrīvo no nākamām mokām visus, kas uz Tevi sauc: Alleluja, Alleluja, Alleluja.

Šo kondaku lasa trīs reizes, pēc tam atkal lasa 1. ikosu un 1. kondaku:

1. ikoss

Enģelis priekšstāvis no debesīm tika sūtīts teikt Dievadzemdētājai: priecājies; un, redzēdams Tevi, Kungs, iemiesojušos, tas stāvēja, bijības pārņemts, un bezmiesīgā balsī Viņai sauca:

Priecājies, jo ar Tevi prieks atmirdzēs; priecājies, jo ar Tevi lāsts izzudīs. Priecājies, jo Tu atjaunoji kritušo Ādamu; priecājies, jo Tu atbrīvoji Ievu no asarām. Priecājies, cilvēku domām neaizsniedzamais augstums; priecājies, pat Enģeļu acīm nesaredzamais dziļums. Priecājies, jo Tu esi Ķēniņa sēdeklis; priecājies, jo Tu nes visa Nesošo. Priecājies, Zvaigzne, Kas atklāj Sauli; priecājies, Dievišķās iemiesošanās klēpi. Priecājies, jo ar Tevi atjaunojas radība; priecājies, jo ar Tevi pielūdzam Radītāju.

Priecājies, Līgava Mūžamjaunava.

1. kondaks

Tev, Vadonei Aizstāvei uzvaras dziesmu dziedam un, izglābti no briesmām, pateicību pienesam, mēs, Tavi kalpi, Dievadzemdētāja, jo Tev ir neuzvarams spēks; no visām bēdām atbrīvo mūs, lai saucam uz Tevi:

Priecājies, Līgava Mūžamjaunava.

Lūgšana

Vissvētā Kundze, Valdniece Dievadzemdētāja, Kas esi augstāka par visiem Enģeļiem un Ercenģeļiem un svētīgākā visas radības vidū; Tu, palīdzētāja pārestību cietējiem, bezcerīgo cerība, nabago aizstāve, noskumušo iepriecinā-

tāja, izsalkušo barotāja, kailo ietērps, slimo dziedināšana, grēcinieku pestīšana, palīdzība un aizstāvība visiem kristiešiem. Visžēlīgā Kundze, Jaunava Dievadzemdētāja, Valdniece, Savā žēlastībā pestī un apžēlo svētīgākos pareizticīgos patriarhus, augsti svētītos metropolītus, arhibīskapus un bīskapus, un visu priesteru un mūku kārtu, un aizstāvi visus pareizticīgos kristiešus, tos segdama ar Savas žēlsirdības godājamo tērpu; un izlūdzies, Kundze, Kristum, mūsu Kungam, Kas bez sēklas no Tevis iemiesojās, lai Viņš apjož mūs ar Savu spēku no augšienes, pasargādams no mūsu redzamajiem un neredzamajiem ienaidniekiem. Visžēlīgā Kundze, Valdniece Dievadzemdētāja, uzcel mūs no grēku dzelmes un glāb mūs no bada, posta, zemestrīces un plūdiem, no uguns un zobena, no svešzemnieku iebrukuma un kara starp savas zemes ļaudīm, no pēkšņas nāves, naidnieka uzbrukuma, no iznīcību nesošiem vējiem, nāvējošas sērgas un no visāda ļaunuma. Dod, Kundze, mieru un veselību Saviem kalpiem, visiem pareizticīgajiem kristiešiem, un apgaismo viņu prātu un sirds acis uz to, kas ved uz pestīšanu; un dari mūs, Tavus grēcīgos kalpus, Tava Dēla, mūsu Kunga Kristus Valstības cienīgus; jo Viņa vara tiek slavēta un cildināta līdz ar Viņa Beziesākuma Esošo Tēvu un ar Viņa Vissvēto un Labo, un Dzīvudarošo Garu tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Vissvētā Jaunava, mūsu Kunga Māte, debesu un zemes Kēniņiene! Uzklauti mūsu dvēseļu sāpjpilno nopūtu un uzlūko no Sava svētā augstuma mūs, kas ticībā un mīlestībā godinām Tavu visšķīsto ikonu. Lūk, esam grēkos grimuši

un ciešanu vētrās mētāti, tāpēc, raugoties uz Tavu ikonu tā, it kā Tu Pati dzīva būtu pie mums, pienesam Tev mūsu pazemīgās lūgšanas. Mums nav citas palīdzētājas, nedz citas Aizbildnes, nedz iepriecinājuma, tikai Tu, visu sērojošo un nospiesto Māte! Palīdzi mums, vājajiem, remdē mūsu ciešanas, vadi mūs, nomaldījušos, uz taisna ceļa, dziedini un glāb cerību zaudējušos, dāvā mums atlikušo mūža laiku pavadīt mierā un klusumā, dod kristīgas mūža beigas un Tava Dēla Pastarajā Tiesā esi mums žēlsirdīgā Aizgādne, lai vienmēr dziesmās teicam, cildinām un slavinām Tevi, jo Tu esi kristiešu cilts labā Aizstāve līdz ar visiem Dieva gribu pildījušajiem svētajiem. Āmen.

AKAFISTS SVĒTĪTĀJAM NIKOLAJAM

1. kondaks

Cīņās stiprais Brīnumdari un Kristus gribas izcilais kalpotāj, no tevis visai pasaulei izplūst visdārgās žēlastības mirres un neizsmeļama brīnumu jūra; mīlestībā tevi cildinu, svētītāj Nikolaj, jo tev ir uzdrīkstēšanās pie Kunga, tāpēc atbrīvo mani no visām nelaimēm, lai tev saucu:

Priecājies, Nikolaj, dižais Brīnumdari.

1. ikoss

Līdzīgu Eņģelim, bet pēc dabas piederīgu zemei tevi mums atklāja visas pasaules Radītājs; un tavas dvēseles auglīgo svētību iepriekš paredzējis, vissvētlaimīgais Nikolaj, Viņš visus iemācīja tevi piesaukt:

Priecājies, jau mātes klēpī šķīstītais; priecājies, pilnībā iesvētītais. Priecājies, tu, kas ar savu piedzimšanu vecākus esi izbīnījis; priecājies, tu, kas tūdaļ pēc piedzimšanas savas dvēseles spēku esi parādījis. Priecājies, Apsolītās zemes dārzs; priecājies, Dieva dēstītais zieds. Priecājies, Kristus vīnakoka auglīgais zars; priecājies, Jēzus paradīzes brīnumdarošais koks. Priecājies, paradīzes uzplaucētā lilija; priecājies,

Kristus labās smaržas mirres. Pricējies, jo tu apklusini raudas; pricējies, jo tu atnes prieku.

Pricējies, Nikolaj, dižais Brīnumdari.

2. kondaks

Tavu mirru izplūšanu redzot, Dievā Gudrais, mēs apgaisojamies dvēselē un miesā, jo zinām, ka tu esi brīnumains un dzīvudarošs mirru avots, Nikolaj: ar brīnumiem, kuri Dieva žēlastībā izplūst kā straumes, tu dzirdini tos, kas ticībā piesauc Dievu: Alleluja.

2. ikoss

Prātam neizprotamo gudrību par Svēto Trijādību mācīdams, tu kopā ar svētajiem tēviem Nīkajā esi bijis pareizā ticības apliecinājuma aizstāvis: apliecinādams Dēlu vienlīdzīgu Tēvam – kopā ar Tēvu pirms mūžiem esošu un kopā ar Tēvu tronī sēdošu – tu neprātīgo Āriju esi atmaskojis. Tādēļ ticīgie iemācījās tev dziedāt:

Pricējies, dievbijības diženais pīlārs; pricējies, ticīgo patvēruma pilsēta. Pricējies, Pareizticības nesatricināmais cietoksnis; pricējies, godājamais Vissvētās Trijādības nesējs un aizstāvis. Pricējies, jo esi sludinājis ar Tēvu vienādi godājamo Dēlu; pricējies, jo no svēto Koncila esi padzinis apsēsto Āriju. Pricējies, tēvs, tēvu slavas pilnā rota; pricējies, visu dievišķi gudro visaugstākā gudrība. Pricējies, ugunīgo vārdu teicējs; pricējies, tu, kas cienīgi savu ganāmpulku vadīji. Pricējies, jo ar tevi ticība tiek nostiprināta; pricējies, jo ar tevi herēze ir uzvarēta.

Priecājies, Nikolaj, dižais Brīnumdari.

3. kondaks

Ar spēku, tev dotu no augšienes, tu esi nožāvējis asaras no ikkatra bēdu sagrauzta cietēja vaiga, dievanesēj tēvs Nikolaj: tu bijī barības devējs izsalkušajiem, uzticams vadonis trakojošā jūrā nokļuvušajiem, dziedināšana sirgstošajiem, un it visā esi bijis palīgs visiem, kas piesauc Dievu: Alleluja.

3. ikoss

Patiesi no debesīm un ne no zemes tev tiek dziedāta slavas dziesma, tēvs Nikolaj, jo kurš cilvēks gan spētu tava svētuma lielumu izteikt; bet mēs, tavas mīlestības aņņemti, saucam tev:

Priecājies, paraugs ganiem un avīm; priecājies, tikumu svētā šķīstīšana. Priecājies, diženo tikumu mājvieta; priecājies, šķīstais un godājamais svētuma mājokli. Priecājies, visgaišais un visudārgais gaismekli; priecājies, zeltaini mirdzošā un nevainīgā gaisma. Priecājies, jo tu esi cienīgs runāt ar Eņģeļiem; priecājies, cilvēku labestīgais vadītāj. Priecājies, dievbijīgās ticības likums; priecājies, garīgās lēnprātības paraugs. Priecājies, jo ar tevi no miesas kaislībām tiekam brīvi; priecājies, jo ar tevi piepildāmies ar garīgu saldmi.

Priecājies, Nikolaj, dižais Brīnumdari.

4. kondaks

Nesapratnes vētra mulsina manu prātu: kā lai dziesmās cienīgi teic tavus brīnumus, svētlaimīgais Nikolaj? Neviens nespēj tos uzskaitīt, pat ja kāds daudzās mēlēs runāt spētu;

tomēr mēs uzdrīkstamies dziedāt Dievam, Kas tevī brīnumaini atklājis Savu godību, saukdami: Alleluja.

4. ikoss

Tuvu un tālu dzirdama tavu brīnumu diženā slava, Dievā Gudrais Nikolaj; it kā pa gaisu, viegliem žēlastības spārniem Tu esi radis steigt palīgā nelaimju piemeklētajiem, ātri izglābjot visus, kas sauc uz tevi:

Priecājies, noskumušo glābēj; priecājies, žēlastības sniedzēj. Priecājies, negaidīta Ļaunuma aizdzinēj; priecājies, ilgoto labumu dēstītāj. Priecājies, nelaimju pārņemto drīzais mierinātāj; priecājies, pāridarītāju bargais sodītāj. Priecājies, no Dieva izplūstošo brīnumu jūra; priecājies, Kristus likuma akmens plātnes, Dieva rakstītās. Priecājies, krītošo spēkpilnā piecelšanās; priecājies, taisnībā stāvošo balsts. Priecājies, jo ar tevi ikviens apmāns atklājas; priecājies, jo ar tevi ikviena patiesība piepildās.

Priecājies, Nikolaj, dižais Brīnumdari.

5. kondaks

Kā no Dieva nākusi zvaigzne tu parādījies, vadot izmisušos jūrasbraucējus; ja tu nebūtu piestājies, kad viņi sauca pēc palīga, tos aprītu drīza nāve, svētais Brīnumdari Nikolaj; tu padzini jau nekaunīgi lidojošos dēmonus, tiem aizliegdam nogremdēt kuģus, bet ticīgos iemācīji Glābējam Dievam saukt: Alleluja.

5. ikoss

Jaunavas, kas nabadzības dēļ bija nešķīstām laulībām nolemtas, redzēja tavu lielo iežēlošanos par trūcīgajiem, kad tu,

vissvētlaimīgais tēvs Nikolaj, viņu tēvam sirmgalvim naktī slepus iedevi trīs sainīšus zelta, tā viņu pašu līdz ar meitām glābjot no grēkā krišanas. Tādēļ no visiem dzirdi:

Priecājies, visdziēnās žēlastības krātuve; priecājies, cilvēkmīlestības pajumte. Priecājies, barība un ieprieca tiem, kas pie tevis steidzas; priecājies, izsalkušo maize, kas nekad nebeidzas. Priecājies, uz zemes nabadzīgi dzīvojošo Dieva dotā bagātība; priecājies, vārgo ātrā piecelšanās. Priecājies, nelaimju piemeklēto drīzais sadzirdētāj; priecājies, cietēju laipnais aprūpētāj. Priecājies, triju jaunavu nevainīgais pūra gādātāj; priecājies, šķīstības cītīgais sargātāj. Priecājies, cerību zaudējušo cerība; priecājies, visas pasaules saldmē.

Priecājies, Nikolaj, dižais Brīnumdari.

6. kondaks

Visa pasaule sludina tevi, drīzo aizstāvi nelaimēs, vissvētlaimīgais Nikolaj, jo tu daudzkārt steidz palīdzēt vienlaikus tiem, kas pa zemi un jūru ceļo, pasargājot no ļaunā visus Dievam saucošos: Alleluja.

6. ikoss

Tu esi atspīdējis kā dzīvības gaisma, nesdams brīvību karavadoņiem, kas, netaisnai nāvei nolemti, piesauca tevi, labais gans Nikolaj; un tu drīz vien parādījies miegā ķēniņam, iedvešot viņam bailes, un pavēlēji kareivjus neskartus atbrīvot. Tādēļ arī mēs līdz ar viņiem pateicībā saucam tev:

Priecājies, jo tu visiem, kas cītīgi tevi piesauc, palīdzi; priecājies, jo no netaisnas nāves tu atpestī. Priecājies, jo tu

pasargi no viltīgiem apmelojumiem; priecājies, jo tu dari galu netaisno nodomiem. Priecājies, jo tu sarauj melus kā zirnekļu tīklu; priecājies, jo tu godā cel patiesību. Priecājies, važās nevainīgi iekalto brīvība; priecājies, mirušo atdzīvināšana. Priecājies, taisnības atklājēj; priecājies, netaisnības satricēj. Priecājies, jo ar tevi nevainīgie tiek glābti no zobena; priecājies, jo ar tevi mēs gaismu pieredzam.

Priecājies, Nikolaj, dižais Brīnumdari.

7. kondaks

Gribēdams izklienēt Dievu zaimojošo maldu mācību neganto smārdu, tu kā dievišķi smaržīgas un noslēpumainas mirres esi atklājies, Nikolaj; tu Miras ļaudis esi ganījis un visu pasauli ar savām svētīgajām mirrēm piepildījis. Tāpēc izklienē Dievam pretīgo mūsu grēku neganto smārdu, lai Dievam tīkami saucam: Alleluja.

7. ikoss

Mēs atzīstam tevi par jauno Noasu, pestījošā šķirsta vadītāju, svētais tēvs Nikolaj; savā vadībā tu neganto vētru savaldi, atnesot dievišķo mieru visiem, kas sauc:

Priecājies, klusā osta vētrās dzenātajiem; priecājies, drošais sargs slīkstošajiem. Priecājies, vētrās kuģojošo labestīgais stūrmani; priecājies, tu, kas jūras bangas savaldi. Priecājies, viesuļos iekļuvušo izvedēj; priecājies, salstošo sasildītāj. Priecājies, gaisma, jo tu ciešanu tumsu klīdini; priecājies, spīdekli, jo tu visas zemes malas apmirdzi. Priecājies, jo tu cilvēkus no grēku dzelmes atpestī; priecājies, jo tu nogrūd

sātanu elles bezdibenī. Pricējies, jo ar tevi mēs Dieva bezgalīgo žēlsirdību droši piesaucam; pricējies, jo ar tevi, no dusmu plūdiem izglābušies, mēs mieru ar Dievu iemantojam. Pricējies, Nikolaj, dižais Brīnumdari.

8. kondaks

Tava svētā baznīca ir kā neparasts brīnums tiem, kas pie tevis steidzas, svētlaimīgais Nikolaj: tajā, pat mazu lūgumu atnesot, izdziedināties no smagām slimībām, ja vien Dievā uz tevi paļaujaties, ticībā saukdami: Alleluja.

8. ikoss

Patiesi tu visiem esi palīgs it visā, dievanesēj Nikolaj, un visus, kas nāk pie tevis, tu pulcē kopus, jo esi tūlītējs palīgs, paēdinātājs un ārsts visiem ļaudīm, visus mācīdams slavēt Dievu un tev saukt šādi:

Pricējies, visu dziedinājumu avots; pricējies, negantu ciešanu pārņemto palīgs. Pricējies, ausma, jo tu mirdzi grēku naktī klīstošajiem; pricējies, debesu rasa darbu svelmē gurstošajiem. Pricējies, tu, kas vajadzībās saucošajiem visu labo gādā; pricējies, tu, kas lūdzējiem pārpilnību dāvā. Pricējies, tu, kas daudzkārt apsteidz mūsu lūgumus; pricējies, tu, kas sirmgalvjiem vecumā atjauno spēkus. Pricējies, daudzo maldu, kuri novērš no patiesā ceļa, atmaskotāj; pricējies, Dieva noslēpumu uzticīgais kalpotāj. Pricējies, jo ar tevi skaudību uzveicam; pricējies, jo ar tavu palīdzību tikumīgi dzīvojam.

Pricējies, Nikolaj, dižais Brīnumdari.

9. kondaks

Remdē visas ciešanas, mūsu diženais aizstāvi Nikolaj, sniegdams svētīgu dziedinājumu, kas atveldzē mūsu dvēseles un ielīksmo sirdis visiem, kas dedzīgi meklē tavu palīdzību un piesauc Dievu: Alleluja.

9. ikoss

Maldu mācītājus, kas Dievam nav devuši godu, tevis apkaunotus nu redzam, Dievā Gudrais tēvs Nikolaj: tu atspēkoji zaimotāju Āriju, kas Dieva vienību sašķēla, un Savēliju, kas Dieva Trīs Personas noliedza, bet mūs tu nostiprināji Pareizticībā. Tādēļ saucam tev:

Priecājies, vairog, dievbijības aizsargātāj; priecājies, zobens, elkdievības satriecēj. Priecājies, Dievišķo pavēļu mācītāj; priecājies, Dievu zaimojošo mācību pazudinātāj. Priecājies, Dieva uzceltās kāpnēs, pa kurām kāpjam debesīs; priecājies, Dieva veidotais patvērums, kurā patveras daudzi. Priecājies, tu, kas negudros ar saviem vārdiem gudrus esi darījis; priecājies, tu, kas slinkos ar saviem tikumiem esi paskubinājis. Priecājies, Dieva baušļu nedziestošā ausma; priecājies, Tā Kunga likumu visspožā gaisma. Priecājies, jo ar savu mācību tu satriec ķecerīgos vadoņus; priecājies, jo ar tevi ticīgie iemanto godību.

Priecājies, Nikolaj, dižais Brīnumdari.

10. kondaks

Gribot dvēseli glābt, savu miesu tu patiesi esi pakļāvis garam, mūsu tēvs Nikolaj; vispirms klusēšanā un cīņā ar ie-

domām tu darbus esi vienojis ar dievapceri; dievapcerē tu esi iemantojis prāta pilnību un esi iedrošinājies runāt ar Dievu un Eņģeļiem, vienmēr saucot: Alleluja.

10. ikoss

Tu esi sargājošs mūris visiem, kas tavus brīnumus slavē un tavu aizgādību lūdz, Vissvētlaimīgais; tāpēc dari arī mūs, tikumā vājos, brīvus no nabadzības, kārdinājumiem, kaitēm un dažādiem spaidiem, kad mīlestībā tev saucam:

Priecājies, jo tu no mūžīga trūkuma izcel; priecājies, jo tu nezūdošu bagātību piešķir. Priecājies, neiznīcīgā barība tiem, kas alkst taisnības; priecājies, neizsmeļamais dzēriens tiem, kas slāpst dzīvības. Priecājies, tu, kas no kara un dumpja pasargi; priecājies, tu, kas no važām un gūsta atraisi. Priecājies, nelaimēs visbrīnišķais aizgādni; priecājies, kārdinājumos visdiženais aizstāvi. Priecājies, tu, kas daudzus no bojāejas esi izrāvis; priecājies, tu, kas neskaitāmus ļaudis neskartus esi pasargājis. Priecājies, jo ar tevi grēcinieki izglābjas no ļaunas nāves; priecājies, jo ar tevi grēku nožēlnieki mūžīgu dzīvību saņem.

Priecājies, Nikolaj, dižais Brīnumdari.

11. kondaks

Vissvēto Trijādību tu esi teicis dziesmās vairāk par visiem citiem, vissvētlaimīgais tēvs Nikolaj, dziedādams domās, vārdos un darbos; un, daudreiz pārbaudīdams, tu pareizticības likumus esi darījis skaidrus, ticībā, cerībā un mīlestībā mūs mācīdams Trijādībā Vienīgajam Dievam dziedāt: Alleluja.

11. ikoss

Tu esi mirdzošs gaismas stars, kas dzīves tumsā esošajiem nenodziest, Dieva izraudzītais tēvs Nikolaj; ar garīgajām eņģeļu gaismām tu sarunājies par neradīto Trijādības Gaismu, tā apgaismodams ticīgo dvēseles, kas sauc tev:

Priecājies, Trīssaules gaismas mirdzums; priecājies, nerietošās saules spožums. Priecājies, dievišķās liesmas iedegtais gaismekli; priecājies, jo tu dēmonisko patvaļas liesmu nodzēsi. Priecājies, pareizās ticības gaišais pasludinājums; priecājies, Evaņģēlija gaismas daiļais starojums. Priecājies, zibens, kas sadedzina herēzes; priecājies, pērkons, kas pievīlējiem iedveš bailes. Priecājies, patiesā saprāta skolotāj; priecājies, noslēpumainā prāta atklājēj. Priecājies, jo ar tevi radības pielūgsmē ir uzveikta; priecājies, jo ar tevi esam mācīti Radītāju Trijādībā pielūgt.

Priecājies, Nikolaj, dižais Brīnumdari.

12. kondaks

Zinot, ka tev ir Dieva dota svētība, mēs ar gaviļēm svinam tavu piemiņu, visbrīnišķais tēvs Nikolaj, un ar visu dvēseli tiecamies pēc tavas svētās aizgādības; tavus visbrīnumainos darbus kā jūras smiltis un daudzās zvaigznes saskaitīt nespēdami, mēs apbrīna pārņemti saucam uz Dievu: Alleluja.

12. ikoss

Tavus brīnumus dziesmās teikdami, mēs cildinām tevi, visuslavētais Nikolaj, jo tevī Trijādībā slavējamais Dievs ir brīnumaini atklājis Savu godību. Un, pat ja mēs tev veltī-

tu no sirds nākušus psalmus un dziesmas bez skaita, svētais Brīnumdari, mēs neveiktu neko, kas spētu līdzināties tavām brīnumdāvanām; tās apbrīnojot, uz tevi saucam:

Priecājies, ķēniņu Ķēniņa un kungu Kunga kalpotāj; priecājies, Viņa debesu kalpotāju līdzdzīvotāj. Priecājies, ticīgiem ļaudīm palīdzētāj; priecājies, kristīgās tautas godā cēlēj. Priecājies, uzvaras vārdā nosauktais; priecājies, vainaga nesēj slavenais. Priecājies, visu tikumu bruņas; priecājies, stiprais aizsegs visiem, kas pie tevis steidzas. Priecājies, tu, kas pēc Dieva un Dievadzemdētājas esi visa mūsu paļaušanās; priecājies, mūsu miesas veselība un dvēseles pestīšana. Priecājies, jo ar tevi mēs atbrīvojamies no mūžīgās nāves; priecājies, jo tevis dēļ mēs iemantojam nebeidzamo dzīvi.

Priecājies, Nikolaj, dižais Brīnumdari.

13. kondaks

Vissvētais un visbrīnumainais tēvs Nikolaj, visu cietēju iepriecinātāj, pieņem šo mūsu lūgšanu, ko tev tagad pieensam, un savā Dievam tīkamajā aizgādībā izlūdz Tam Kungam, ka mēs izglābjamies no mūžīgās uguns, lai kopā ar tevi dziedam: Alleluja, Alleluja, Alleluja.

Šo kondaku lasa trīs reizes, pēc tam atkal lasa 1. ikosu un 1. kondaku:

1. ikoss

Līdzīgu Eņģelim, bet pēc dabas piederīgu zemei tevi mums atklāja visas pasaules Radītājs; un tavas dvēseles auglīgo svētību iepriekš paredzējis, vissvētlaimīgais Nikolaj, Viņš visus iemācīja tevi piesaukt:

Priecājies, jau mātes klēpī šķīstītais; priecājies, pilnībā irsvētītais. Priecājies, tu, kas ar savu piedzimšanu vecākus esi izbrīnījis; priecājies, tu, kas tūdaļ pēc piedzimšanas savas dvēseles spēku esi parādījis. Priecājies, Apsolītās zemes dārzš; priecājies, Dieva dēstītais zieds. Priecājies, Kristus vīnakoka auglīgais zars; priecājies, Jēzus paradīzes brīnumdarošais koks. Priecājies, paradīzes uzplaucētā lilija; priecājies, Kristus labās smaržas mirres. Priecājies, jo tu apklusini raudas; priecājies, jo tu atnes prieku.

Priecājies, Nikolaj, dižais Brīnumdari.

1. kondaks

Cīņās stiprais Brīnumdari un Kristus gribas izcilais kalpotāj, no tevis visai pasaulei izplūst visdārgās žēlastības mirres un neizsmeļama brīnumu jūra; mīlestībā tevi cildinu, ak, svētītāj Nikolaj, jo tev ir uzdrīkstēšanās pie Kunga, tāpēc atbrīvo mani no visām nelaimēm, lai tev saucu: Priecājies, Nikolaj, dižais Brīnumdari.

Lūgšana

Vissvētais Nikolaj, izcilais Kunga gribas pildītāj, mūsu sirsnīgais aizgādni un ciešanās drīzais palīdzētāj, palīdzi man, grūtsirdības māktajam grēciniekam, šīs dzīves laikā un izlūdz Dievu Kungu dāvāt man visu manu grēku atlaišanu, ko esmu grēkojis kopš manas jaunības dienām visu savu mūžu darbos, vārdos, domās un visās manās jūtās; un tad, kad mana dvēsele pametīs miesu, palīdzi man, nožēlojamam, izlūdz Kungam Dievam, visas radības Radītājam, izglābt

mani no gaisa muitnīcām un mūžīgām mokām; lai es vienmēr godinu Tēvu un Dēlu, un Svēto Garu, un tavu žēlsirdīgo aizstāvību tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Vislabais tēvs Nikolaj, gans un mācītāj visiem, kas ticībā vēršas pie tavas aizgādnības un piesauc tevi sirsnīgā lūgšanā; izglāb Kristus ganāmpulku no vilkiem, kas to pazudina, un ar savām svētajām lūgšanām aizstāvi un aizsargā ikvienu kristīgu zemi no pasaulīgiem nemieriem, zemestrīces, svešzemnieku iebrukuma un savstarpēja kara, no bada, plūdiem, uguns, zobena un pēkšņas nāves; un, kā esi apžēlojis trīs cietumā ieslodzītos vīrus, tos izglābdams no ķēniņa dusmām un bendes zobena, tā apžēlo arī mani, kas ar domām, vārdiem un darbiem atrodos grēku tumsā, un izglāb mani no Dieva dusmām un mūžīga soda; lai tavas aizgādnības un palīdzības dēļ Kristus Dievs Savā žēlsirdībā un svētībā dāvātu man mierīgu un bezgrēcīgu dzīvi šai mūžā un izglābtu mani no stāvēšanas pie kreisās rokas, pagodinādams stāties kopā ar visiem svētajiem pie labās rokas. Āmen.

AKAFISTS SVĒTMOCEKLIM RĪGAS JĀNIM

Ievadlūgšanas

*Godbijīgi nostājies ikonu priekšā, iedomājoties, ka tu atrodi Paša Visuzinātāja Dieva priekšā, un, apzīmējot sevi ar krusta zīmi, saki:
Kungs Jēzu Kristu, Dieva Dēls, apžēlojies par mani, grēcinieku.*

Pēc tam pagaidi, līdz jūtas nomierinās un domas atraujas no zemes lietām, un tad nesteidzoties, sirds pazemībā un ar uzmanību saki lūgšanas:

Dievs, esi man, grēciniekam, žēlīgs.
(Pārmest krustu un paklanīties)

Kungs Jēzu Kristu, Dieva Dēls, Savas Visšķīstās Mātes un visu svēto lūgšanu dēļ, apžēlojies par mums.

Slava Tev, mūsu Dievs, slava Tev.

Lūgšana Svētajam Garam

Debesu Ķēniņ, Iepriecinātāj, patiesības Gars, Kas visur esi un visu piepildi, Tu visa labā Saturētāj un dzīvības Devēj,

nāc un mājo mūsos, un šķīstī mūs no visas nešķīstības, un, Žēlīgais, atpestī mūsu dvēseles.

Trīssvētais

Svētais Dievs, Svētais Spēcīgais, Svētais Nemirstīgais, apžēlojies par mums. (*3 reizes, paklanoties*)

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Lūgšana Vissvētajai Trijādībai

Vissvētā Trijādība, apžēlojies par mums; Kungs, šķīstī mūs no grēkiem; Valdītāj, piedod mūsu noziegumus; Svētais, apmeklē un dziedini mūsu vājības Tava vārda dēļ.

Kungs, apžēlojies (*3 reizes*).

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Tā Kunga lūgšana

Mūsu Tēvs debesīs, svētīts lai top Tavs vārds. Lai nāk Tava Valstība. Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes. Mūsu dienišķo maizi dod mums šodien. Un piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem. Un neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī mūs no ļaunā.

Kungs Jēzu Kristu, Dieva Dēls, apžēlojies par mani, grēcinieku.

Kungs, apžēlojies (12 reizes).

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Nāciet, paklanīsimies Ķēniņam, mūsu Dievam.

(Paklanīties)

Nāciet, paklanīsimies un zemē metīsimies Kristus, Ķēniņa un mūsu Dieva, priekšā. *(Paklanīties)*

Nāciet, paklanīsimies un zemē metīsimies Paša Kristus, Ķēniņa un mūsu Dieva, priekšā. *(Paklanīties)*

142. (143.) psalms

Klausī, ak, Kungs, manu lūgšanu, ņem vērā manas sirds lūgšanas balsi pēc Savas patiesības un uzklausī mani pēc Savas taisnības. Un neej tiesā ar Savu kalpu, jo Tavā priekšā nav neviena taisna visu dzīvo vidū. Ienaidnieks vajā manu dvēseli, viņš notriec manu dzīvību pie zemes, viņš grūž mani tumsā kā jau sen nomirušos. Izmisis ir mans gars, un satraukta krūtīs ir mana sirds. Es pieminu senos laikus, es atceros visu Tavu darbu un pārdomāju visu, ko Tava roka darījusi. Es paceļu savas rokas pret Tevi, mana dvēsele tvīkst pēc Tevis kā izslāpusi zeme.

Steidzies, Kungs, un paklausī mani, mans gars krīt izmisumā. Neapslēp Savu vaigu no manis, lai netopu kā tie, kas nogrimst kapa bedrē. Liec man piedzīvot Tavu žēlastību jau no paša rīta, jo es paļaujos uz Tevi. Rādi man to ceļu, pa kuru man jāiet, jo es paceļu savu dvēseli uz Tevi. Izglāb

mani, Kungs, no maniem ienaidniekiem, es turos pie Tevis. Māci man darīt pēc Tava prāta, jo Tu esi mans Dievs, Tavs labais gars lai vada mani pa taisnu ceļu. Tava Vārda dēļ, ak, Kungs, uzturi mani pie dzīvības, izved manu dvēseli no bēdām Savas taisnības dēļ. Un iznīcīni pēc Savas žēlastības manus ienaidniekus un izdeldē visus, kas apbēdina manu dvēseli, jo es esmu Tavs kalps.

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Alleluja, alleluja, alleluja, slava Tev, Dievs.

(3 reizes, paklanoties)

Akafists

Tropārs, 4. balss

Saņemdams tikumus un mantodams Apustuļu troni, tu darīji Dieva iedvesmotus darbus, skatīdams ceļu uz ausmu, un par taisnības vārdiem un ticības dēļ tu lēji asinis, svētmocekli Jāni, lūdz Kristu Dievu, lai atpestī mūsu dvēseles!

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

1. kondaks

Dieva izredzētais virsgan, brīnumainais Kristus svētais, Pareizticīgās Baznīcas stiprais sargātāj, mūsu zemes aizbildni un aizstāvi; godinot Dievu, Kas tevi pagodinājis, slavas dziesmu

tev piensam. Un tā kā tev ir liela uzdrīkstēšanās Svētās Trijādības priekšā, no visādām bēdām glāb mūs, lai saucam tev:

Priecājies, svētkoekli Jāni, ātrais palīgs un uzcītīgais aizbildni Dieva priekšā!

1. ikoss

Enģeļu Radītājs un visa Valdnieks, gribēdams Latvijas Baznīcu vajāšanu laikos pasargāt un tiem, kas ciešanās, mierinājumu dāvāt, izredzēja, svētīja un iecēla tevi, svētītāj Jāni, par virsganu un Patiesības sludinātāju tavai tēvzemei, bet mēs saucam tev:

Priecājies, Latvijas zemes svētais auglis; priecājies, dievbijīgu vecāku šķīstā atvase.

Priecājies, kas savu vecāku tikumus esi mantojis; priecājies, kas paklausību un darba mīlestību no viņiem esi iemantojis. Priecājies, kas spožu prātu jau jaunībā esi parādījis. Priecājies, kas Kristus no mazotnes esi iemīlējis. Priecājies, kas visus Kristus baušļus šķīsti esi turējis. Priecājies, kas Kristus dēļ lielus garīgus augļus esi piensis.

Priecājies, svētkoekli Jāni, ātrais palīgs un uzcītīgais aizbildni Dieva priekšā.

2. kondaks

Redzot šīs pasaules nīcību, ar visu sirdi esi vēlējis, tēv Jāni, šo pasauli atstāt un mūka kārtā Dievam un Baznīcai kalpot. Ar svētā taisnā Kronštates Jāņa svētību un lūgšanām stiprināts, ar uzcītību uzņēmi šo svētīgo vieglo Kristus nastu, dziedot visa Radītājam Enģeļu dziesmu: Alleluja.

2. ikoss

Tavu dievišķi apgaismoto prātu redzēdams, mūsu Kungs un Valdnieks tevi iecēla par garīgo vadītāju pilsētās, lai tu pareizticīgiem ļaudīm mācītu Dieva gudrību un kristīgu dievbijību, un ar Dieva atkritēju kārdinājumiem pieviltos, stiprinātu Baznīcas apziņā. Mēs, kas ar taviem vārdiem arī tagad tiekam mācīti, dziedam tev šādi:

Priecājies, visgaišais spīdeklī. Priecājies, labais sludinātāj. Priecājies, patiesās Dieva mācības zeltvārdu mācītāj, priecājies, jauno labais pamācītāj un aizgādni. Priecājies, kas savu garīgo avju sirdīs Dieva bijāšanu un gudrības iesākumu esi iedēstījis, priecājies, kas ticīgajiem taisnas dzīves piemēru esi parādījis. Priecājies, kas ar savām lūgšanām Dievam no ienaidnieka pasargā, priecājies, kas ar savu aizbildnību ved uz glābšanās ceļa.

Priecājies, svētmocekli Jāni, ātrais palīgs un uzcītīgais aizbildni Dieva priekšā.

3. kondaks

Dieva žēlastības spēks tevi apspīdēja, tēv Jāni, kad svētītājs Mihails, slimības apgrūtināts, vēlējās tevi ņemt sev par palīgu apustuļiem pielīdzināmos darbos. Tādēļ Baznīcas svētītāju koncils iecēla tevi, svētlaimīgais, bīskapa kārtā. Un tu, virsgana zizli kā krustu pieņemdams, ticības varoņdarbam Kristus dēļ sevi sagatavoji, dziedot tevi izredzējušam Dievam: Alleluja.

3. ikoss

Turot savā sirdī iedegtu Dievišķās mīlestības uguni, svētītāj Jāni, tu, kā gans, cīnījies cilvēku dvēseļu glābšanas labā Dieva glābjamajās Taganrogas, Tveras un Penzas pilsētās. Un, kad Dievs pieļāva nākt pār Baznīcu ļaunām vajāšanām, drosmīgi stājies pretim Kristus ienaidniekam, tā iesākdams savu Dieva apliecināšanas ceļu. Tādēļ mēs ar slavas dziesmām tevi godinām:

Priecājies, Kristus Baznīcas izredzētais kalpotāj, priecājies, viltus mācību, sacelšanās un nepatiesības iznīdētāj. Priecājies, kas esi līdzinājies Apustuļiem, priecājies, kas esi Svētā Gara trauks. Priecājies, kas cietuma mocības Kristus dēļ esi izcietis, priecājies, kas daudz esi skumis par nokļūdušiem no ceļa. Priecājies, žēlsirdības un pacietības mācītāj, priecājies, bēdās esošiem ātrais palīdzētāj.

Priecājies, svētkoekli Jāni, ātrais palīgs un uzcītīgais aizbildni Dieva priekšā.

4. kondaks

Vajāšanu vētra no Dieva pretiniekiem tev uzbruka, Dievā gudrais Jāni, bet tu, dzirdot savā sirdī Dieva vārdus, – svētīgi jūs esat, ja jūs lamā un vajā un ar meliem par jums runā visu ļaunu Manis dēļ, – garā iepriecināts, netaisno soģu priekšā Kristu vīrišķīgi esi apliecinājis, ilgojoties pēc mūžīgās dzīves, ieslodzījumu, pazemojumu un notiesāšanu uz nāvi bez kurnēšanas pārcietis. Tagad kopā ar visiem svētajiem dziedī Dievam: Alleluja.

4. ikoss

Tavas tēvzemes pareizticīgie ļaudis, dzirdot par tevi, svētītāj Jāni, kā par Dieva dotu svētītāju un Dievā apgaismotu ganu, lūdza Pirmsvētītāju Tihonu tevi iecelt par galvu Rīgas un Latvijas Baznīcai, kas bija lielu posta viņņu apņemta un sabangota, lai tur, kur esi dzimis, no visu mācītāju Virsgana Kristus tu iemantotu garīgo draudzi. Mēs, kas šajā visā sareždzam Dieva gribu, dziedam tev šādi:

Priecājies, mierinājums ikkatriai pilsētai un ciemam, kas tevi redzēja un saņēma tavu svētību, priecājies, kas visu sevi atnesi par dzīvu, svētu un Dievam tīkamu upuri. Priecājies, patiesības dedzīgais cīnītāj, priecājies, kas esi rūpējies par dievnamu skaistumu. Priecājies, kas savu draudzi ar lūgšanām esi apsedzis, priecājies, kas to lūgumus piepildi, kas ar ticību pie tevis nākuši. Priecājies, savu avju pastāvīgais sargātāj, priecājies, Dieva dotais visas Latvijas aizbildni.

Priecājies, svētmocekli Jāni, ātrais palīgs un uzcītīgais aizbildni Dieva priekšā.

5. kondaks

Pie Dieva vedošai zvaigznei, kas uzsplēdēja Baznīcas debesīs, tu esi līdzinājies, mūsu brīnumainais tēvs Jāni, kad pēc Dieva nodoma tiki iecelts par svētītāju savā Baznīcā, ar savu dzīvi parādīdams pilnīgu ticības vīra paraugu, būdams apveltīts ar Svētā Gara žēlastības dāvanām, tikumiem un Dieva apliecināšanu. Pareizticīgie ļaudis, redzot tādu Dieva nodomu pie viņiem piepildāmie, sagaidīja tevi ar lielu prieku, pateicībā dziedot: Alleluja.

5. ikoss

Kad tiki iecelts svētītāja kalpošanā savas tēvzemes Baznīcā, Dievā apgaismotais tēvs Jāni, tu centies Pareizticīgo Baznīcu, vajāšanu vētrās plosīto, pasargāt un nostiprināt. Un patiesi – ne velti tu esi darbojies, jo tavu pūliņu dēļ mēs arī tagad dzīvojam. Tādēļ godinām tevi, tā saucot:

Priecājies, kas droši esi stājies pie Baznīcas vadības, priecājies, Kristus gaisma, kas ticīgiem atspīdējusi. Priecājies, kas dvēseļu laupītājam zvēram savu ganāmo pulku saplosīt neesi ļāvis, priecājies, kas Baznīcu, vajāšanās plosītu, Kristum uzticīgu esi saglabājis. Priecājies, Virsgan, gudrais un svētīgais, priecājies, Dieva patiesības varenais sludinātāj. Priecājies, Kristus vīna dārza čaklais strādnieks, priecājies, pastāvīgais aizlūdzēj par savu ganāmo draudzi.

Priecājies, svētkoekli Jāni, ātrais palīgs un uzcītīgais aizbildnis Dieva priekšā.

6. kondaks

Evaņģēlija vārdu – nekrājiet sev mantas virs zemes – sludinātājs ne tikai vārdos, bet arī darbos esi kļuvis, mūsu svētītāj tēv Jāni, kad Kristus Piedzimšanas katedrāles akmens kriptā kā alā šaurībā un trūcībā bijī iemitinājies, iemantodams lielu pazemību un piepildīdams mūka nabadzības solījumu. Tagad tu līksmo Debesu mājokļos kopā ar Enģeļiem, dziedot Dievam: Alleluja.

6. ikoss

Mūsu zemei ir atspīdējusi tavu tikumu iepriecinošā gaisma, svētītāj tēvs Jāni; sevi darbos nežēlodams, savu ticīgo

draudzi čakli esi mācījis pastāvēt patiesā ticībā un sargāt Tā Kunga baušļus. Un arī tagad ar savu dievišķo pamācību gaismu tu apgaismo ticīgo sirdis, kas tev dzied šādi:

Priecājies, Dievišķās gaismas spīdekli, priecājies, lūgšanu labās smaržas vīraks. Priecājies, ticīgo patiesais balsts, priecājies, neticīgo atmaskošana Dievišķās gudrības spēkā. Priecājies, apustuļu mantojuma uzticīgais glabātāj, priecājies, Dieva Noslēpumu īstenais saturētāj. Priecājies, jo ar tavām lūgšanām ienaidnieka ļaunie nodomi tiek satriekti, priecājies, jo ar tavu aizbildnību slimie tiek dziedināti.

Priecājies, svētmocekli Jāni, ātrais palīgs un uzcītīgais aizbildni Dieva priekšā.

7. kondaks

Tik viena vēlēšanās tev ir bijusi, Kristus svētītāj, būt labpatīkamam Dievam un tavu ļaužu pestīšanai kalpot. Iemīlēdams Baznīcas skaistumu, svēto dievnamu atjaunošanai un celšanai, kas bija bezdievīgas varas izpostīti, un dievbijības vairošanai lielas pūles no visas sirds esi veltījis. Dāvā arī mums, Dieva svētītāj, Dieva žēlastības spēku uzcītīgi Dievam un Svētajai Baznīcai nenogurstoši kalpot, lai kopā ar tevi būtu cienīgi dziedāt visu Spēku Dievam: Alleluja.

7. ikoss

Kā jaunu apustuļi un Latvijas Baznīcas brīnumaino cēlēju esam ieguvuši tevi, svētītāj tēv Jāni, jo nemieru un šķelšanās laikos tu sludināji mieru tuviem un tāliem: pamācot, ka Kristū nav ne jūda, ne grieķa, bet visi esat vienoti. Tādēļ palīdzi

arī mums, grēciniekiem, vienotu garu mierā iemantot, lai mīlestībā saistīti, tev dziedam:

Priecājies, satrauktu siržu mierinātāj, priecājies, pazemības un pacietības mācītāj. Priecājies, svētīgais piemērs vadītājiem, priecājies, slavinājums pareizticīgiem virsganiem. Priecājies, kas ar savu mīlestību sašķeltos atkal samierini, priecājies, kas ar savu lēnprātību stūrgalvīgo sirdis iegūsti. Priecājies, žēlsirdīgais tēvs, kas daudzu pestīšanas labā esi pūlējies, priecājies, kas savu tuvāko, nevis sev izdevīgo esi meklējis.

Priecājies, svētkoekli Jāni, ātrais palīgs un uzcītīgais aizbildni Dieva priekšā.

8. kondaks

Ar lielu dedzību svēto patiesību sargājot, vissvētlaimīgais, esi stājies pretī Kristus ienaidniekiem; ugunīgu vārdus raidīdams, Dieva naidnieku viltus pinekļus esi satriecis, nomaldījušos uz patiesības ceļa uzvedis, Pareizticīgo Baznīcu no apmelojumiem un zākāšanas sargājis. Tādēļ arī par cīņās vīru no Patriarha Tihona nodēvēts tiki. Mēs, redzot šos tavus pūliņus un darbus, ar apbrīnu saucam Dievam, pieminot tevi: Alleluja.

8. ikoss

Viss būdams Dievā, dievišķas mīlestības dāvanu esi ieguvis, kurā žēlastība un patiesība sastopas, taisnība un miers skūpstās, cilvēku bēdas ar tavas žēlsirdības elju tiek remdētas. Mēs, nolaidīgie, kas esam pelnījuši daudz bēdu

un slimību, zinot tevi kā nenogurstošu palīgu, aizkustinājuma tev dziedam:

Priecājies, visu noskumušo un apspiesto aizstāvi, priecājies, slimnieku un apsēsto svētīgais ārstētāj. Priecājies, nabago uzturētāj un izsalkušo paēdinātāj, priecājies, bāreņu aizstāvi un apbēdināto aizbildni. Priecājies, dzīves jūrās sabangoto klusā piestātne, priecājies, dvēselē un miesā izvārgušajiem palīdzības izlūdzēj Dieva priekšā. Priecājies, pestījošo zemes un debesu labumu dāsnais devēj, priecājies, no redzamiem un neredzamiem ienaidniekiem uzticīgais atbrīvotāj.

Priecājies, svētmocekli Jāni, ātrais palīgs un uzcītīgais aizbildni Dieva priekšā.

9. kondaks

Visiem, kas atrodas vajāšanās un nelaimēs, lielas pacietības un vīrišķības piemēru esi parādījis, mūsu svētītāj tēv Jāni. Dieva patiesību aizstāvod, Dieva pretinieku ļaunuma avotu esi atmaskojis, ciešanas un apmelojumu saņēmis: bezdievīgo sapulce, nespējot apklusināt tavas taisnās lūpas, slepeni pina ļaunus nodomus, apņēmās tevi nogalināt. Bet tu, cerībā palaudamies uz Kungu, sauci: Alleluja.

9. ikoss

Daudzvārdīgie runasvīri nespēj pienācīgi izteikt tavu žēlsirdību, ko izrādīji pakritušajiem, Dieva svētītāj, jo, daudzus ļaunu cilvēku uzbrukumus un ciešanas panesot, tu neesi nocietinājis savu sirdi. Kad kādi no tiem nonāca tavās rokās, ar miesas stiprumu un spēku no Dieva apveltīts, glābjoši viņus

pamācīji, un tos, kas nožēloja grēkus, ar mīlestību uzņēmi. Pieminot šo tavu lielo žēlastību pret grēciniekiem, saucam tev šādi:

Priecājies, kas ar pazemību un lēnprātību savam Kristum Dievam esi līdzinājies, priecājies, kas ar savu lēnprātību ienaida garu esi uzvarējis. Priecājies, stipras pacietības dimants, priecājies, nevainojama vīra paraugs. Priecājies, nesatricināmais Kristus kareivi, priecājies, kas Kunga Krustu kā uzvaras ieroci pieņēmi. Priecājies, jo ar savu līdzjūtību tu mūsu bēdas un ciešanas remdē, priecājies, jo ar tavām lūgšanām grēcinieki, kas atgriežas, sagatavojas Debesu Valstībai.

Priecājies, svētkoekli Jāni, ātrais palīgs un uzcītīgais aizbildni Dieva priekšā.

10. kondaks

Sava glābjošā ticības varoņdarba beigas nojauzdams, Kristus svētītāj Jāni, sevi visu Dieva rokās nodevi, savas pestīšanas cerību uz Viņu Vienīgo likdams. Jo ienaidnieku skaitam pieaugot, tavi tuvākie tālu no tevis stājās. Bet tu, svētlaimīgais, upurējošā mīlestībā mūsu garīgā varoņdarba Iesācējam Jēzum Kristum sekojot, uzkāpi savu ciešanu Golgātā, dziedot uzvaras dziesmu: Alleluja.

10. ikoss

Tava ticība un mīlestība uz Dievu kā stiprs mūris bija, mūsu dievnesēj tēv Jāni; tajā nostiprinājās tava sirds, kad nešķīsti ļaudis ar neticības aptumšotu prātu un, ienaidā degdami, tavā mājā naktī savās slepkavu rokās tevi sagraba, ar

sītieniem un brūcēm ievainojot, un ar uguni svilinot tavu daudzcietušo miesu, ka tajā neatradās neviena vesela un neievainota vieta; tomēr nespēja iedragāt tavas dvēseles vīrišķību. Brīnīdamies par tavas pacietības lielumu, saucam tev:

Priecājies, kas ar ciešanām apliecināšanu piepildīji, priecājies, kas ar asiņu izliešanu savu svētītāja tērpu esi greznojis. Priecājies, kas kopā ar mocekļiem Kunga priekā esi iegājis, priecājies, kas Kristus vārdu ar savu nāvi esi pagodinājis. Priecājies, Kas par savām garīgajām avīm dzīvību esi atdevis, priecājies, kas mūsu Rīgas pilsētu ar savām izlietajām asinīm esi iesvētījis. Priecājies, kas arī pēc nāves tos, kas tevi mīl un godina, neesi atstājis, priecājies, kas par mūsu glābšanu Dievam vienmēr aizlūdz.

Priecājies, svētmocekli Jāni, ātrais palīgs un uzcītīgais aizbildni Dieva priekšā.

11. kondaks

Vairāk par visiem tu esi veltījis dziesmas Vissvētajai Trijādībai, svētmocekli Jāni, ne tikai ar vārdiem un prātu, bet visu sevi dzīvu Dievam pienesot par upuri. Līdzinoties mūsu dēļ krustā sistajam Jēram Kristum, esi atdevis dzīvību par savām ganības avīm; ugunī sadedzis, ar dvēseli debesu mājokļos uzkāpis, ar Eņģeļiem dziedī Dievam: Alleluja.

11. ikoss

Kā gaismu nesošu sveci dzīves tumsībā mītošajiem tevi redzam, Dieva pagodinātais mūsu tēv Jāni. Tu kā uzvarētājs ciešanu ceļu gāji un no Kristus uzvaras vainagu saņēmi. Un

tagad, Debesīs pie Dieva Troņa, kopā ar svēto pulkiem vienmēr lūdzies par mums. Mēs, uz zemes mītošie, nespēdami tevi kā pienākas godināt un izbrīna pārņemt, saucam tev:

Priecājies, jo par tevi līksmojas Eņģeļi, priecājies, jo par tevi brīnās cilvēki. Priecājies, ienaidnieka ļaunprātību atmaskotāj, priecājies, elles kalpu apkaunotāj. Priecājies, kas pēc Dieva un Vissvētās Dievadzemdētājas esi visa mūsu cerība, priecājies, šajā dzīves bēdu ielejā mūsu mierinājums. Priecājies, mirdzošā mocekļu pulka spožā zvaigzne, priecājies, Kristus Baznīcas brīnišķais rotājums.

Priecājies, svētkoekli Jāni, ātrais palīgs un uzcītīgais aizbildni Dieva priekšā.

12. kondaks

Lielu žēlastību un bagātīgu dāsnumu Cilvēkumīlošais Dievs atklāja mūsu Svētajai Baznīcai, mums dāvājot tevi, jauno brīnumdarītāju un Dievam tīkamo lūdzēju, no kura brīnumu svētības izplūst un mūsu kaites ārstē. Tādēļ pateicamies caur tevi mums labu darošajam Dievam un, kopā stāvēdami ap tavu svēto relikviju šķirstu, ar mīlestību pie tā nākam un dziedam Kristum: Alleluja.

12. ikoss

Dziedot par taviem ticības varoņdarbiem, svētkoekli Jāni, un par tavu netrūdošo svēto relikviju atgūšanu, pieminam, ka tu, vēl dzīvs būdams, izteici vēlmi: pēc savas nāves tikt apglabātam savā trūcīgajā alā katedrāles kriptā. Tagad apzināties, ka ar šiem vārdiem esi paudis par savu slavēja-

mo iecelšanu svēto kārtā un pārņemšanu katedrālē. Tādēļ pazemībā tev saucam:

Priecājies, Vissvētās Trijādības uzticīgais apliecinātāj, priecājies, Vissvētās Dievadzemdētājas cienīgi izredzētais. Priecājies, kas sarunājies ar Eņģeļu karapulku, priecājies, visiem svētajiem radniecīgais. Priecājies, Dievam tīkamais smaržīgais upuris, priecājies, kas ar slavu un godu Dieva namā atdusies. Priecājies, kas ar netrūdēšanu esi pagodināts, priecājies, kas par saviem varoņdarbiem Debesīs esi kronēts.

Priecājies, svētmocekli Jāni, ātrais palīgs un uzcītīgais aizbildni Dieva priekšā.

13. kondaks

Ak, lielais Dieva svētais, Kristus svētmocekli Jāni, Kristus Baznīcas spožais gaismekli un sirsnīgais aizlūdzēj par mums Dieva priekšā! Pieņem šo slavas dziesmu un izlūdž Dievam Kristum mūsu Svēto Baznīcu mierā un vienprātībā pasargāt, mums atbrīvoties no visām bēdām un kļūt Debesu Valstības cienīgiem, lai kopā ar tevi dzīvo zemē varam dziedāt Dievam: Alleluja, Alleluja, Alleluja.

Šo kondaku lasa trīs reizes, pēc tam atkal lasa 1. ikosu un 1. kondaku:

1. ikoss

Eņģeļu Radītājs un visa Valdnieks, gribēdams Latvijas Baznīcu vajāšanu laikos pasargāt un tiem, kas ciešanās, mierinājumu dāvāt, izredzēja, svētīja un iecēla tevi, svētītāj Jāni, par virsganu un Patiesības sludinātāju tavai tēvzemei, bet mēs saucam tev:

Priecājies, Latvijas zemes svētais auglis, priecājies, dievbijīgu vecāku šķīstā atvase. Priecājies, kas savu vecāku tikumus esi mantojis, priecājies, kas paklausību un darba mīlestību no viņiem esi iemantojis. Priecājies, kas spožu prātu jau jaunībā esi parādījis, priecājies, kas Kristus no mazotnes esi iemīlējis. Priecājies, kas visus Kristus baušļus šķīsti esi turējis, priecājies, kas Kristus dēļ lielus garīgus augļus esi pienesis.

Priecājies, svētmoekli Jāni, ātrais palīgs un uzcītīgais aizbildni Dieva priekšā.

1. kondaks

Dieva izredzētais virsgan, brīnumainais Kristus svētais, Pareizticīgās Baznīcas stiprais sargātāj, mūsu zemes aizbildni un aizstāvi; godinot Dievu, Kas tevi pagodinājis, slavas dziesmu tev pienesam. Un tā kā tev ir liela uzdrīkstēšanās Svētās Trijādības priekšā, no visādām bēdām glāb mūs, lai saucam tev: Priecājies, svētmoekli Jāni, ātrais palīgs un uzcītīgais aizbildni Dieva priekšā!

Lūgšana svētmoeklim Jānim, Rīgas un Latvijas Arhibīskapam

Svētlaimīgais svētmoekli tēvs Jāni, Dieva patiesības cīnītāj un Kristus svētās Ticības aizstāvi, svētās Baznīcas zaimotāju atmasketāj un ienaidnieku padzinēj, apbēdināto aizgādni un visu ticīgo ļaužu dedzīgais aizbildni Dieva priekšā. Kopš jaunības no visas savas dvēseles tu esi Kristus Baušļus

iemīlējis. Pareizticības neganto vajāšanu laikā tu kā patiesgans sevi atklāji, krusta ceļu noiedams: apsmieklu, ieslodzījumu, apmelojumus pārcietis un mocekļa vainagu saņēmis, tu esi guvis svētību lūgt par mums Kungu. Zinām, ka tev, stāvot Visavaldītāja Troņa priekšā, piemīt liela uzdrīkstēšanās, lūdzot Kungu. Arī tagad pazemībā noliecam savas galvas un no sirds lūdzamies: mūsu ātrais aizbildni, svētītāj, svētmocekli tēvs Jāni, uzklausi mūs, grēciniekus un tavus necienīgos bērnus: izlūdzies Visžēlīgajam Kungam un Visšķīstajai, Vissvētajai Dievmātei svēto Ticību nosargāt, Svēto Baznīcu stiprināt mierā, vienotībā un mīlestībā, no Svētās Baznīcas atkritušos atpakaļ atgriez, mūsu Latvijas Valsti saglabāt mierā, kristīgos tikumos un labklājībā. Palīdzi arī mūsu prātus vērst nevis uz pārejošu pasaulīgo gudrību, bet uz pazemīgu Dieva gribas iepazīšanu. Svētais, Dieva izredzētais, nenoraidi mūs, kad tevi lūdzam: atpestī mūs no nelaimēm un ciešanām, un dod arī spēku un stingrību, augstsirdību un mīlestību, lai mēs spētu nepadoties kārdinājumiem, kas piemeklē mūs. Izlūdz mums neatslābstošu pacietību līdz šīs zemes dzīves galam, mieru ar Kungu un mūsu grēku piedošanu. Svētlaimīgais svētmocekli, lūdz Dievu Kungu un Pestītāju Jēzu Kristu, Dieva Dēlu, lai Viņš mūs atbrīvo no visa ļaunā un pasargā šo dievnamu, mūsu pilsētu, Latvijas valsti un visus Savus uzticamos ļaudis no posta, nelaimēm, slimībām, bada, uguns nelaimēm un ūdens plūdiem, zobena un ienaidnieka iebrukuma, savstarpējām ķildām, no meliem un jebkura ļauna spēka uzņēmšanās. Ar savām svētajām lūgšanām saved kopā izkaisītos; nomaldījušos uzved uz patiesības ceļa, vecos

Akafists svētkoeklim Rīgas Jānim

uzturi, jaunajiem dod saprātu, audzini bērnus un stiprini un balsti mūs visus, kas mīlestībā tevi godinām, lai mēs vienmēr pastāvētu mīlestībā cits pret citu, vienprātīgi apliecinot Tēvu un Dēlu, un Svēto Garu, Vienbūtīgo un Nedalāmo Trijādību, un tā kļūtu piederīgi Debesu Valstībai, kur slavē Augstīgodājamo un Diženo Vissvētās un Dzīvudarošās, un Nedalāmās Trijādības Vārdu. Āmen.

SVĒTMOCEKĻA JĀŅA, RĪGAS UN LATVIJAS ARHIBĪSKAPA, DZĪVES GĀJUMS

Jānis Pommers dzimis 1876. gada 6. janvārī Cēsu rajona Praulienas pagasta latviešu zemnieku ģimenē. 1897. gadā ar izcilību pabeidzis Rīgas Garīgā semināra kursus. 1900. gadā viņu kā studentu uzņēma Kijevas Teoloģiskajā akadēmijā un 1901. gadā Jānis Pommers pieņēma mūka kārtu Svētā Mihaēla klosterī Kijevā. Parādoties pedagoga talantam, 1906. gadā viņu paaugstināja par Vologdas Garīgā semināra inspektoru. Jau 30 gadu vecumā viņš kļuva par Viļņas Garīgā Semināra rektoru un Viļņas Svētā Gara klostera pārzini, agri parādot izcilas organizatora spējas un atklājot sevi kā apdāvinātu personību. 1912. gadā ar Krievijas Pareizticīgās Baznīcas Svētās Sinodes rīkojumu Jānis Pommers tika nozīmēts par Sluckas bīskapu, Minskas Svētā Gara klostera pārzini, tādejādi 36 gadu vecumā kļūstot par visjaunāko bīskapu Krievijas impērijā. 1918. gadā ar Krievijas Pareizticīgās Baznīcas patriarha (vēlāk svētā) Tihona rīkojumu Jānis Pommers tika iecelts par Penzas arhibīskapu.

Pēc 1917. gada boļševiku apvērsuma arhibīskaps Jānis tāpat kā daudzi citi Krievijas garīdznieki piedzīvo represijas. Bija vairāki Virsgana slepkavības mēģinājumi no padomju varas iestāžu puses, taču neveiksmīgi.

1920. gada 3. februārī Latvijas Pareizticīgās Baznīcas Padome ievēlēja arhibīskapu Jāni par Rīgas un visas Latvijas Arhibīskapu, ar mērķi atjaunot kara novārdzināto un izpostīto Latvijas Baznīcu. Taču tikai 1921. gadā pēc atkārtota Latvijas Baznīcas lūguma Jānis Pommers ar patriarha Tihona svētību atgriezās dzimtenē. Pirms arhibīskapa Jāņa ierašanās Latvijā patriarhs Tihons ar Krievzemes Pareizticīgās Baznīcas Svētās Sinodes un Augstākās Baznīcas Padomes rīkojumu piešķīra arhibīskapam Jānim neierobežotu kanonisko autonomiju pārvaldīt Latvijas Pareizticīgo Baznīcu; vienlaikus Latvijas Pareizticīgā Baznīca palika Krievijas Baznīcas sastāvā.

Ierodoties Latvijā, arhibīskaps nokļuva saspīlētu attiecību degpunktā starp Pareizticīgo Baznīcu un Latvijas valsti. Līdz 1926. gadam Pareizticīgajai Baznīcai Latvijā tika atņemti 28 dievnami, 8 no tika nodoti citām konfesijām. Pareizticīgo Garīgā semināra telpās ierīkoja Medicīnas fakultāti, bet Garīgās skolas ēkas atsavināja karaskolas vajadzībām. 1926. gadā par spīti protestiem ar valdības rīkojumu uzspridzināja Rīgas stacijas Sv. Ņevas Aleksandra pareizticīgo dievnamu-kapelu.

Lai efektīvāk tiktu aizstāvētas ticīgo un Baznīcas tiesības, 1925. gadā arhibīskaps Jānis iesaistījās politikā un tika ievēlēts par Saeimas deputātu no Latvijas Krievu saraksta.

Politiskajā jomā izveidojās paradoksāla situācija – arhibīskaps Jānis nebija pieņemams nedz Latvijas neatkarības pretiniekiem, nedz arī tās atbalstītājiem. Savas politiskās darbības laikā arhibīskaps aizstāvēja Pareizticīgās Baznīcas intereses un savos uzskatos konfliktēja ar kreisi noskaņoto partiju pārstāvjiem.

1926. gadā arhibīskapam Jānim izdevās panākt likuma pieņemšanu, kas regulēja valsts un Latvijas Pareizticīgās Baznīcas attiecības, kur likums noteica Latvijas Pareizticīgās Baznīcas reģistrāciju. Tādējādi Baznīca ieguva juridiskas personas tiesības un atjaunoja savas īpašumtiesības. Arhibīskaps atvēra Garīgās skolas un Pareizticīgo Garīgo semināru, Baznīcai un draudzēm tika atdoti īpašumi, galu galā tika panākta sakrālo priekšmetu un vērtīgu īpašumu atgūšana no Padomju Savienības. Dažos gados, vadoties no tā laika oficiālās statistikas, pareizticīgo skaits Latvijā pieauga par divdesmit procentiem, pateicoties arhibīskapa pūliņiem; no 1921. līdz 1930. gadam tika uzbūvēti un iesvētīti 13 jauni dievnami. Arhibīskapa Jāņa Pommera askētiskais dzīves piemērs, lielās darba spējas un spriedziņš darīšanas padarīja viņu par lielāko no Latvijas pirmās brīvvalsts un Baltijas garīgajiem līderiem.

Arhibīskaps Jānis Pommers tika nežēlīgi nogalināts 1934. gada 12. oktobra naktī no ceturtdienas uz piektdienu. Pirms nāves arhibīskapam tika iešauts ar revolveri. Pēc izmeklēšanas rezultātiem, šāviens esot izraisījis lielu iekšēju asiņošanu. Tad, vēl dzīvam esot, viņš tika piesiets pie durvīm, kuras bija izņemtas no eņģēm, uzņests otrajā stāvā, kur atradās

viņa galdnieka darbnīca, un uz ēvelsola nežēlīgi mocīts, dzīvu sadedzinot. Bija manāmas acīmredzamas mocīšanas pēdas. Laicīgā izmeklēšana, izmeklējot arhibīskapa Jāņa nāves apstākļus, nonāca strupceļā; slepkavas tā arī nekad oficiāli neatklāja, bet tautā ilgi klīda baumas par iespējamiem slepkavības ierosinātājiem.

Pareizticīgās Baznīcas apziņā arhibīskaps Jānis bija mocekļis Kristus dēļ. Viņa atdusas vieta līdz viņa relikviju pārņemšanai uz Rīgas Pareizticīgo Kristus Piedzimšanas katedrāli bija Rīgas Pokrova kapi blakus Dievmātes Patvēruma baznīcai. Sešdesmit septiņus gadus pēc viņa nāves 2001. gada 25. septembrī Latvijas Pareizticīgās Baznīcas Svētā Sinode Jāni Pommeru iecēla svētā svētmocekļa kārtā. 2001. gadā ar Krievzemes Pareizticīgās Baznīcas Svētās Sinodes lēmumu Valdnieka Jāņa vārds tika iekļauts XX gadsimta jaunmocekļu un apliecinātāju sarakstā. 2003. gada 15. jūlijā no kapa tika izceltas svētmocekļa Jāņa svētās netrūdošās relikvijas, kas svinīgā procesijā tika pārnestas uz Rīgas Kristus Piedzimšanas katedrāli, kur tās atrodas šodien. 2014. gadā apritēja 80 gadu kopš svētā Rīgas Jāņa nāves dienas.

**Svētā svētmocekļa Rīgas Jāņa piemiņas diena ir
12. oktobris (pēc vecā stila – 29. septembris).**

**Tropārs svētajam
svētmoeklim Rīgas Jānim:**

Saņemdams tikumus/ un mantodams Apustuļu troni/ tu
darīji Dieva iedvesmotus darbus/ skatīdams ceļu uz ausmu/

un par taisnības vārdiem ticības dēļ tu lēji asinis/ svētmocekli
Jāni// lūdz Kristu Dievu lai glābj mūsu dvēseles.

**Kondaks svētajam
svētmoceklim Rīgas Jānim:**

Kā svētītājs dievbijīgi dzīvoji / un mocekļa ceļu gāji/ pa-
gānu upurus noraidīji / aizstāvis tavām avīm biji / tevi godi-
not skaņi saucam / ar savām lūgšanām aizstāvi mūs nedienās
// mūsu tēvs Jāni.

**Augstiteikšana svētajam
svētmoceklim Rīgas Jānim:**

Mēs augsti teicam, / augsti teicam tevi, / svētais svētmo-
cekli Jāni, / un godājam tavu svēto piemiņu, // jo tu par mums
lūdz Kristu, mūsu Dievu.

LŪGŠANAS, KAS LASĀMAS, GATAVOJOTIES SVĒTAJAM VAKARĒDIENAM

Ievadlūgšanas

Uzcēlies no miega, pirms esi sācis darīt kādu darbu, godbijīgi nostājies ikonu priekšā, iedomājoties, ka tu atrodi Paša Visuzinātāja Dieva priekšā, un, apzīmējot sevi ar krusta zīmi, saki:

Kungs Jēzu Kristu, Dieva Dēls, apžēlojies par mani, grēcinieku.

Kungs Jēzu Kristu, Dieva Dēls, Savas Visšķīstās Mātes un visu svēto lūgšanu dēļ, apžēlojies par mums.

Slava Tev, mūsu Dievs, slava Tev.

Lūgšana Svētajam Garam

Debesu Ķēniņ, Iepriecinātāj, patiesības Gars, Kas visur esi un visu piepildi, Tu visa labā Saturētāj un dzīvības Devēj, nāc un mājō mūsos, un šķīstī mūs no visas nešķīstības, un, Žēlīgais, atpestī mūsu dvēseles.

Trīssvētais

Svētais Dievs, Svētais Spēcīgais, Svētais Nemirstīgais, apžēlojies par mums. *(3 reizes, paklanoties)*

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Lūgšana Vissvētajai Trijādībai

Vissvētā Trijādība, apžēlojies par mums; Kungs, šķīstī mūs no grēkiem; Valdītāj, piedod mūsu noziegumus; Svētais, apmeklē un dziedini mūsu vājības Tava vārda dēļ.

Kungs, apžēlojies *(3 reizes)*.

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Tā Kunga lūgšana

Mūsu Tēvs debesīs, svētīts lai top Tavs vārds. Lai nāk Tava Valstība. Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes. Mūsu dienišķo maizi dod mums šodien. Un piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem. Un neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī mūs no ļaunā.

Kungs Jēzu Kristu, Dieva Dēls, apžēlojies par mani, grēcinieku.

Kungs, apžēlojies *(12 reizes)*.

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Nāciet, paklanīsimies Ķēniņam, mūsu Dievam.

(Paklanīties)

Nāciet, paklanīsimies un zemē metīsimies Kristus, Ķēniņa un mūsu Dieva, priekšā. *(Paklanīties)*

Nāciet, paklanīsimies un zemē metīsimies Paša Kristus, Ķēniņa un mūsu Dieva, priekšā. *(Paklanīties)*

22. (23.) psalms

Kungs ir mans gans, man netrūks nenieka. Leknā vietā Viņš mani guldinājis, pie rāma ūdens Viņš mani vadījis. Viņš ir atgriezis manu dvēseli, vadījis mani pa taisnības taku Sava Vārda dēļ. Pat ja noiešu nāves ēnā, ļaunuma nebīšos, jo Tu esi ar mani, Tavs gana zizlis un spieķis – tie mani iepriecina. Tu esi sagatavojis man mielastu manu apspiedēju priekšā, ar eļļu Tu esi svaidījis manu galvu, un mani padzirdina Tavs visuvarenais biķeris. Un Tava žēlastība mani pavadīs visas mana mūža dienas, lai es mājotu Tā Kunga namā ilgas dienas.

23. (24.) psalms

Kungam pieder zeme un viss, kas to piepilda, pasaule un visi, kas tajā dzīvo. Viņš uz jūrām to dibinājis un uz upēm to stiprinājis. Kas uzkāps Kunga kalnā, un kas stāsies Viņa svētajā vietā? Kam tīras rokas un šķīsta sirds, kas paša dvēseli neiznieko un savam tuvākajam liekulīgi nezvēr. Tas

saņems svētību no Kunga un žēlastību no Dieva, sava Pestītāja. Lūk, Kunga meklētāju cilts, kas meklē Jēkaba Dieva vaigu. Paceliet, vārti, savas palodas, un pacelieties, mūžīgie vārti, tad ieies Godības Ķēniņš. Kas ir šis Godības Ķēniņš? Kungs, stiprs un spēcīgs, Kungs, spēcīgs karā. Paceliet, vārti, savas palodas, un pacelieties, jūs, mūžīgie vārti, tad ieies Godības Ķēniņš. Kas ir šis Godības Ķēniņš? Spēku Kungs, tas ir šis Godības Ķēniņš.

115. (116,10-19) psalms

Ticēju, tāpēc runāju: es taču pats biju jo zemu notriekts. Es pat sacīju savā izmisumā: ikviens cilvēks ir melis. Kā atlīdzināšu Dievam par visu, ko Viņš man devis? Es pieņēmu pestīšanas biķeri un piesaukšu Kunga vārdu. Es pildīšu savus solījumus Kungam visu Viņa ļaužu priekšā. Viņa svēto nāve ir dārga Kunga acīs. Ak, Kungs, es esmu Tavs kalps, es esmu Tavs kalps un Tavas kalpones dēls: Tu esi sarāvis manas važas. Tev es upurēšu slavas upuri, un piesaukšu Tā Kunga vārdu. Es pildīšu savus solījumus Kungam visu Viņa ļaužu priekšā, Kunga nama pagalmos tavā vidū, Jeruzāleme.

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Alleluja, alleluja, alleluja, slava Tev Dievs.

(3 reizes, paklanoties)

Tropāri, 8. balss

Kungs, Kas no Jaunavas piedzimi un esi bezgala žēlīgs: neuzlūko manus noziegumus, šķīstī manu sirdi un dari to par Savas Visšķīstās Miesas un Asins namu, un neatstum mani no Sava Vaiga.

Slava: Kā es, necienīgais, drīkstēšu ņemt dalību pie Taviem svētumiem? Ja es iedrošināšos pie Tevis nākt līdz ar cienīgajiem, tērps mani nodos, jo tas nav Vakariņa tērps, un lūgdams es izlūgšos sodu savai daudz grēkojušajai dvēselei. Šķīstī, Kungs, manas dvēseles nešķīstību un atpestī mani, jo Tu esi Cilvēkumīlotājs.

Tagad: Dievazemdētāja, liels ir manu grēku pulks, un pie Tevis, Šķīstā, es tveros, pestīšanu lūgdams: apmeklē manu vājo dvēseli un lūdz Savu Dēlu un mūsu Dievu, lai Viņš piedod man, ko ļaunu esmu darījis, Vienīgā Augstiteicamā.

Lielā Gavēņa laikā:

Kad godājamie mācekļi tajā vakarā pēc mazgāšanas apgaismojās, tad bezdievīgais Jūda, naudas kāres pārņemts, aptumšojās un Tevi, taisno Soģi, netaisniem soģiem nodeva. Uzlūko, mantas kārīgais, to, kas mantas dēļ pakārās, bēdz no dvēseles negausības, kas iedrošinājās Mācītājam to nodarīt. Gods Tev, Kungs, Kas visiem esi žēlīgs.

50. (51.) psalms

Apžēlojies par mani, Dievs, Savā lielajā žēlastībā, un izdzēs manus pārkāpumus Savā lielajā žēlsirdībā. Mazgā mani pavisam tīru no manas noziedzības un no mana grēka šķīstī

mani. Jo es atzīstu savus pārkāpumus, un mans grēks vienmēr ir manu acu priekšā. Vienīgi pret Tevi es esmu grēkojis un ļaunu Tavā priekšā darījis, tāpēc Tu būsi taisns Savos vārdos un uzvarēsi, kad spriedīsi tiesu. Lūk, grēkos taču esmu ieņēmts, un mana māte grēkos mani ir dzemdējusi. Lūk, Tu patiesību esi mīlējis, tāpēc Savas gudrības neizdibināmo noslēpumu esi man atklājis. Aplaki mani ar īzapu, un es tapšu šķīsts; mazgā mani, un es kļūšu baltāks par sniegu. Dod man dzirdēt prieku un līksmību, tad priecāsies mani satriektie kauli. Novērs Savu vaigu no maniem grēkiem un izdzēs visas manas nelikumības. Radi manī, Dievs, šķīstu sirdi un atjauno manī taisnu garu. Neatstum mani no Sava vaiga un neatņem no manis Savu Svēto Garu. Dod man atkal Savas pestīšanas prieku un stiprini mani ar Savu Valdnieka Garu. Es mācīšu pārkāpējiem Tavus ceļus, un grēcinieki atgriezīsies pie Tevis. Glāb mani no asinīm, Dievs, manas pestīšanas Dievs; mana mēle līksmos par Tavu taisnību. Kungs, Tu atdari manas lūpas, un mana mute teic Tavu slavu. Ja vien Tu gribētu upuri, es to dotu, bet sadedzināmo upuri Tu nevēlies. Upuris Dievam ir satriekts gars; satriektu un pazemīgu sirdi Dievs nenicinās. Dari labu, Kungs, Cīānai Savā labvēlībā, un lai paceļas Jeruzālemes mūri. Tad Tu būsi labvēlīgs taisnības upurim, paceļamajam un sadedzināmajam upurim. Tad pienesīs teļus uz Tava altāra.

Kanons, 2. balss

1. dziesma

Irmošs: Nāciet, ļaudis, dziedāsim dziesmu Kristum Dievam, Kas jūru pāršķīra un pārveda ļaudis, ko bija izvedis no

Ēģiptes verdzības, jo Viņš ir atklājis Savu Godību.

Radi manī, Dievs, šķīstu sirdi un atjauno manī taisnu garu.

Sirdsžēlīgais Kungs, lai Tava Svētā Miesa un godājamās Asinis ir man par mūžīgās dzīvības maizi un dažādu vājību dziedināšanu.

Neatstum mani no Sava vaiga un neatņem no manis Savu Svēto Garu.

Es, nožēlojamais, kas esmu kļuvis nešķīsts ar nepiedienīgiem darbiem, neesmu cienīgs baudīt Tavu Visšķīsto Miesu un Dievišķās Asinis, bet Tu, Kristu, dari mani cienīgu tos baudīt.

Vissvētā Dievadzemdētāja, glāb mūs.

Dievadzemdētājai: Augstiteicamā Dieva Līgava, Tu, labā zeme, kas nearta esi izaudzējusi pasaulei pestīšanas vārpu: dari mani par cienīgu, no tās ēdot, pestītam kļūt.

3. dziesma

Irmoss: Uz ticības akmens mani stiprinādams, Tu esi manu muti atdarījis pret maniem ienaidniekiem, jo mans gars priecājas, dziedot: neviens nav svēts, tik mūsu Dievs, un neviens nav taisns, tik Tu, Kungs.

Radi manī, Dievs, šķīstu sirdi un atjauno manī taisnu garu.

Kristu, dod man asaru lāses, kas nomazgā manas sirds nešķīstību, lai šķīstīts, ar tīru sirdsapziņu ticībā un bijībā nāku baudīt Tavas Dievišķās dāvanas.

Neatstum mani no Sava vaiga un neatņem no manis Savu Svēto Garu.

Par grēku atlaišanu lai man ir Tava Visšķīstā Miesa un Dievišķās Asinis, Cilvēkumīlotāj, par savienošanos ar Svēto

Garu, par mūžīgo dzīvību, par izsargāšanos no kaislībām un atsvabināšanos no bēdām.

Vissvētā Dievadzemdētāja, glāb mūs.

Dievadzemdētājai: Vissvētā, Tu, Dzīvības Maizes Altāris, Kas žēlastības dēļ nonāci no debesīm un pasaulei dod jaunu dzīvību, – pagodini mani, necienīgo, bijībā to baudīt un dzīvam būt.

4. dziesma

Irmos: No Jaunavas esi nācis, ne vidutājs, ne Eņģelis, bet Pats, Kungs, iemiesojies un mani, cilvēku, visu esi glābis, tādēļ saucu uz Tevi: slava Tavam spēkam, Kungs.

Radi manī, Dievs, šķīstu sirdi un atjauno manī taisnu garu.

Visžēlīgais, Tu mūsu labad esi vēlējies iemiesoties un kā avs tapt nokauts cilvēku grēku dēļ, tādēļ lūdzu Tevi, šķīstī arī mani no grēkiem.

Neatstum mani no Sava vaiga un neatņem no manis Savu Svēto Garu.

Dziedini, Kungs, manas dvēseles vātis un iesvētī mani visu, un, Valdniek, dari mani, nožēlojamo, cienīgu ņemt daļību Tavā Noslēpumā pilnajā Dievišķajā Vakariņā.

Vissvētā Dievadzemdētāja, glāb mūs.

Dievadzemdētājai: Valdniece, lūdz no Tavām miesām dzimušo apžēlot arī mani un pasargā mani, Savu kalpu, šķīstu un nenoziedzīgu, lai es, garīgo pērli saņēmis, taptu iesvētīts.

5. dziesma

Irmos: Gaismas Devēj un mūžu Radītāj Kungs, vadi mūs Savu pavēļu gaismā, jo mēs nezinām cita dieva, kā vien Tevi.

Radi manī, Dievs, šķīstu sirdi un atjauno manī taisnu garu.

Lai notiek, Kristu, man, Tavam sliktajam kalpam, kā Tu iepriekš esi sacījis, un paliec manī, kā esi solījis: lūk, ēdu Tavu Dievišķo Miesu un dzeru Asinis Tavas.

Neatstum mani no Sava vaiga un neatņem no manis Savu Svēto Garu.

Dieva Vārds un Dievs, Tavas Miesas kvēlojošā ogle lai ir man, aptumšotajam, par gaismu, un Tavas Asinis lai šķīstī manu sagānīto dvēseli.

Vissvētā Dievadzemdētāja, glāb mūs.

Dievadzemdētājai: Marija, Dieva Māte, labās smaržas godājamais mājokli, ar Savām lūgšanām dari mani par izredzēto trauku, lai es dalību ņemu pie Tava Dēla svētībām.

6. dziesma

Irmoss: Grēku bezdibenī valstīdamies, piesaucu Tavas žēlsirdības neaptveramo dzīli, – izved mani, Dievs, no bojāejas.

Radi manī, Dievs, šķīstu sirdi un atjauno manī taisnu garu.

Pestītāj, iesvētī manu prātu, dvēseli, sirdi un miesu un dari mani cienīgu, Valdniek, ka nesodīts varu nākt pie Taviem bijāmajiem Noslēpumiem.

Neatstum mani no Sava vaiga un neatņem no manis Savu Svēto Garu.

Lai novēršos no kaislībām un pieņemos Tavā svētībā, un stiprinos dzīvībā, ņemot dalību Tavos Svētajos Noslēpumos, Kristu.

Vissvētā Dievadzemdētāja, glāb mūs.

Dievadzemdētājai: Dievs, Dieva Svētais Vārds, Tavas Svē-

tās Mātes lūgšanu dēļ iesvētī mani visu, jo tagad es nāku pie Taviem Dievišķajiem Noslēpumiem.

Kondaks, 2. balss

Valdniek Kristu, neatzīsti mani, nožēlojamo, par necienīgu tagad saņemt maizi, Tavu Miesu, un Tavas Dievišķās Asinis, – saņemt Tavu bijājamo Noslēpumu daļu, un lai tas man nav par sodu, bet mūžīgai un nemirstīgai dzīvībai.

7. dziesma

Irmoss: Gudrie jaunekļi nepielūdza zelta teļu, bet paši iegāja liesmās un pagānu dievus izsmēja, un liesmās dziedāja, un Enģelis viņus rasiņāja: jūsu mutes lūgšana jau uzklausīta.

Radi manī, Dievs, šķīstu sirdi un atjauno manī taisnu garu.

Kristu, Tu visu Labumu Avots, lai dalība pie Taviem nemirstības Noslēpumiem man ir par gaismu, dzīvību un kaislību izdeldēšanu, lai uzplaucē dievišķos tikumus un tos vairo, – lai godāju Tevi, Vienīgais Žēlīgais.

Neatstum mani no Sava vaiga un neatņem no manis Savu Svēto Garu.

Ar trīsām, mīlestību un dievbijību tagad nāku, Cilvēkumīlotāj, pie Taviem Dievišķajiem un nemirstīgajiem Noslēpumiem, lai atbrīvotos no kaislībām un ienaidniekiem, varmācības un visādām bēdām, un dari mani cienīgu Tev dziedāt: slavēts esi, Kungs, mūsu tēvu Dievs.

Vissvētā Dievadzemdētāja, glāb mūs.

Dievadzemdētājai: Dieva svētītā, Kas Kristu Pestītāju neizprotami esi dzemdējusi, es, Tavs nešķīstais kalps, nu lūdzu

Tevi, Šķīstā: mani, kas tagad vēlos nākt pie Visšķīstajiem Noslēpumiem, no miesas un gara apgānīšanās šķīstī.

8. dziesma

Irmoss: Dievu, Kas pie ebreju jaunekļiem nokāpa degošā ceplī un liesmu pārvērta rasā, teiciet kā To Kungu un cildiniet mūžīgi mūžos.

Radi manī, Dievs, šķīstu sirdi un atjauno manī taisnu garu.

Kristu Dievs, mans Pestītāj, dari cienīgu arī mani, izmīsušo, tagad būt par dalībnieku Tavos debešķīgajos, bijāmajos un svētajos Noslēpumos un Tavā Dievišķajā un noslēpumu pilnajā Mielastā.

Neatstum mani no Sava vaiga un neatņem no manis Savu Svēto Garu.

Pie Tavas žēlastības, Labais, tveros, bijībā saukdams: Paliec manī, Pestītāj, kā esi sacījis, un es Tevī – lūk, paļaudamies uz Tavu žēlastību, es baudu Tavu Miesu un dzeru Asinis Tavas.

Vissvētā Trijādība, mūsu Dievs, slava Tev.

Trijādībai: Trīsu, saņemdam uguni, lai neapdedzinos kā vasks un kā zāle; cik bijājams šis Noslēpums, cik liela Dieva sirdsžēlastība! Kā lai es, pīšļi un pelni, saņemtu Dievišķās Miesas un Asiņu daļu un topu neiznīcīgs?

9. dziesma

Irmoss: Bez Iesākuma Esošā Tēva Dēls, Dievs un Kungs, Tu esi iemiesojies no Jaunavas un mums parādījies, lai apgaismotu aptumšotos un sapulcētu izklīdušos, – tādēļ slavējamo Dievadzemdētāju augsti teicam.

Radi manī, Dievs, šķīstu sirdi un atjauno manī taisnu garu.
Baudiet un redziet, Kristus ir Tas Kungs: savulaik, mūsu kārtā būdams, Viņš vienreiz par mums Pats Sevi par Upuri Savam Tēvam pienesā; un nemitīgi tiek upurēts, iesvētīdams tos, kuri Svēto Vakarēdienu bauda.

Neatstum mani no Sava vaiga un neatņem no manis Savu Svēto Garu.

Valdniek, Tavus svētos Noslēpumus baudīdams, lai kļūstu iesvētīts dvēselē un miesā, lai, apskaidrots un atpestīts, topu par Tavu namu, ka Tu vari mājot manī līdz ar Tēvu un Svēto Garu, Daudzžēlīgais Labadarītāj.

Vissvētā Trijādība, mūsu Dievs, slava Tev.

Mans Pestītāj, kā uguns un kā gaisma lai man ir Tava Visgodājamā Miesa un Asinis, kas apdedzina grēcīgo dabu, sadedzina kaislību ērkšķus un visu mani apskaidro pielūgt Tavu Dievību.

Vissvētā Dievadzemdētāja, glāb mūs.

Dievadzemdētājai: Dievs iemiesojies no Tavām šķīstajām asinīm, tāpēc visas tautas Tevi teic, Valdniece, un garīgie pulki Tevi slavē, jo ar Tevi Valdnieks Pats atklājās, tērpies cilvēka dabā.

Patiesi pienākas svētīgu teikt Tevi, Dievadzemdētāju, Mūžamsvētīgo un Visšķīsto, un mūsu Dieva Māti. Mēs augsti teicam Tevi, īsteno Dievadzemdētāju, Kas esi cienījama augstāk par ķerubiem un slavējama daudz augstāk par sērafiem, Kas jaunavībā Dievu Vārdu esi dzemdējusi (*paklanīties līdz zemei*).

Lūgšanas, kas lasāmas, gatavojoties Svētajam Vakarēdienam

Trīssvētais

Svētais Dievs, Svētais Spēcīgais, Svētais Nemirstīgais, apžēlojies par mums. (*3 reizes, paklanoties*)

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Lūgšana Vissvētajai Trijādībai

Vissvētā Trijādība, apžēlojies par mums; Kungs, šķīstī mūs no grēkiem; Valdītāj, piedod mūsu noziegumus; Svētais, apmeklē un dziedini mūsu vājības Tava vārda dēļ.

Kungs, apžēlojies (*3 reizes*).

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Tā Kunga lūgšana

Mūsu Tēvs debesīs, svētīts lai top Tavs vārds. Lai nāk Tava Valstība. Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes. Mūsu dienišķo maizi dod mums šodien. Un piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem. Un neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī mūs no ļaunā.

Dienas vai svētku tropārs, 6. balss

Svētdien – svētdienas balss tropārs.

Ja tādu nav, tad šos tropārus:

Apžēlojies par mums, Kungs, apžēlojies par mums, jo mēs, grēcinieki, nekādu attaisnojumu neatraduši, šo lūgšanu Tev kā Valdniekam pienesam: apžēlojies par mums.

Slava: Kungs, apžēlojies par mums, jo mēs uz Tevi palaujamies, nedusmojies uz mums bargi, nedz piemini mūsu pārkāpumus, bet arī tagad uzlūko mūs kā Sirdsžēlīgais un izglāb mūs no mūsu ienaidniekiem, jo Tu esi mūsu Dievs, un mēs esam Tavi ļaudis, visi Tavu roku darbs, un Tavu Vārdu piesaucam.

Tagad: Žēlsirdības durvis atver mums, Augstiteicamā Dievadzemdētāja, lai, uz Tevi cerēdami, mēs neietu bojā, bet Tevis dēļ izglābtos no bēdām, jo Tu esi kristīgo ļaužu Glābēja.

Kungs, apžēlojies. *(40 reizes)*

Un panti:

Cilvēk, ja gribi baudīt Valdnieka Miesu, Bijībā pieej,
lai neapdedzinies, jo tā ir Uguns.

Ja gribi savienoties ar Kristu,
dzerdams Viņa Dievišķās Asinis,

Tad vispirms izlīgsti ar saviem apbēdinātajiem,

Un tikai tad iedrošiniēs ēst noslēpumaino mielastu.

Pirms savienošanās ar Valdnieka Dzīvudarošās Miesas svēto upuri, trīsās pielūdz Dievu šādi:

1. lūgšana, svētā Vasīlija Lielā

Valdniek Kungs Jēzu Kristu, mūsu Dievs, dzīvības un nemirstības avots, visas redzamās un neredzamās radības Radītāj, bez iesākuma esošā Tēva vienotās būtības mūžam bez iesākuma esošais Dēls! Savā lielajā žēlastībā Tu pēdējās die-

nās ietērpies miesā, ļāvi Sevi krustā sist un aprakt par mums, nepateicīgajiem un ļaunsirdīgajiem, un ar Savām Asinīm atjaunoji mūsu grēka samaitāto dabu. Pieņem Pats, Nemirstīgais Ķēniņ, arī manu grēku nožēlu, pievērs man Savu ausi un sadzirdi manus vārdus. Esmu grēkojis, Kungs, es esmu grēkojis pret debesīm un pret Tevi, un neesmu cienīgs pacelt acis uz Tavas Godības augstumiem, jo esmu sadusmojis Tavu labestību, pārkāpis Tavus baušļus un neesmu klausījies Tavām pavēlēm. Bet Tu, Kungs, esi lēnprātīgs, pacietīgs un visžēlīgs, Tu neesi mani pazudinājis līdz ar maniem grēkiem, bet gaidīji uz manu atgriešanos. Cilvēkumīlotāj, Tu ar Savu pravieti esi sacījis: Es nevēlos grēcinieku nāvi, bet lai viņš atgriežas un dzīvo. Valdniek, Tu negribi pazudināt nevienu Savu radību, nedz arī vēlies cilvēku bojāeju, bet gribi, lai visi izglābtos un nonāktu pie patiesības izpratnes. Lai gan es neesmu ne debess, ne zemes, ne šīs laicīgās dzīves cienīgs, jo viss esmu nodevies grēkam un baudkārei un Tavu tēlu apgānījis, tomēr kā Tava radība es, nožēlojamais, nezaudēju cerību uz pestīšanu un nāku, nešaubīgi paļaudamies uz Tavu bezgalīgo žēlastību. Pieņem arī mani, Cilvēkumīlotāj Kungs, kā reiz pieņēmi grēcinieci, ļaundari, muitnieku un pazudušo dēlu, un noņem manu smago grēku nastu, jo Tu esi uzņēmis pasaules grēku, cilvēku vājības dziedinājis, norūpējušos un apgrūtinātos pie Sevis aicinājis un mierinājis; Tu neesi nācis aicināt taisnos, bet grēciniekus uz nožēlu. Šķīstī mani no visas miesas un gara nešķīstības un māci man darīt svētus darbus Tevis bijāšanā, lai es ar tīru sirdsapziņu, saņemdam Savu Svētumu daļu, savienojos ar Tavu Svēto Miesu un Asi-

nīm, un lai Tu manī dzīvo un paliec līdz ar Tēvu un Svēto Garu. Patiesi, Kungs Jēzu Kristu, mans Dievs, lai dalība pie Taviem visšķīstajiem un dzīvdarošajiem Noslēpumiem man nav par sodu, lai es nekļūstu dvēselē un miesā vārgs, necienīgi tos saņemdams, bet dod man līdz pat pēdējai dvašai neso-dīti saņemt Tavu Svētumu daļu, lai savienojos ar Svēto Garu, sagatavojos mūžīgajai dzīvēbai un saņemu labu atbildi Pastarās Tiesas priekšā: lai es līdz ar visiem Taviem izredzētajiem kļūstu par dalībnieku Tavos neiznīcīgajos labumos, kurus Tu, Kungs, esi sagatavojis tiem, kas tevi mīl, un kuros Tu esi augsti godājams mūžīgi. Āmen.

2. lūgšana, svētā Jāņa Zeltamutes

Kungs, mans Dievs, es zinu, ka neesmu ne cienīgs, nedz tā vērts, ka nāksi manas dvēseles namā, jo tas ir tukšs un sakritis, un Tu neatradīsi manī cienīgas vietas, kur galvu nolikt; bet tāpat, kā mūsu dēļ Tu esi no augstumiem pazemojies, tā arī tagad noliecies pie manis; kā piekriti alā un bezvalodīgo lopu silē gulēt, tāpat ienāc atdusēties arī manas neprātīgās dvēseles silē un manā sagānītajā miesā. Un, tāpat kā neesi liedzies ieiet un vakariņot kopā ar grēciniekiem spītālīgā Sīmaņa namā, tā lai Tev labpatīk ienākt arī manas pazemīgās, spītālīgās un grēcīgās dvēseles namā. Kā neesi atstūmis man līdzīgo netikli un grēcinieci, kas pie Tevis nāca un Tev pieskārs, tā esi žēlsirdīgs arī pret mani, grēcinieku, kas pie Tevis nāku un Tev pieskaros; un kā nenovērsies no viņas nešķīstajām un sagānītajām, Tevi skūpstošajām lūpām, tā nenovērsies arī no manām vēl vairāk sagānītajām un vēl nešķīstā-

kajām lūpām, nedz no manas riebiņās un nešķīstās mutes un manas nešķīstās un netīrās valodas. Bet lai Tavas Visšķīstās Miesas un Dārgo Asiņu ogle mani svētī un apgaismo, dziedina manu pazemīgo dvēseli un miesu, atvieglina manu smago grēku nastu, pasargā mani no ikkatra velna darba, aizden un aptur manus grēcīgos un ļaunos ieradumus, nonāvē kaislības, palīdz pildīt Tavus baušļus, vairo Tavu Dievišķo žēlastību un piešķir man Tavu Valstību. Jo es nāku pie Tevis, Kristu Dievs, nevis nievādams, bet uzdrošinādamies paļauties uz Tavu neizsakāmo labestību, lai par tālu neaizklīstu prom no Tevis un lai mani nesagrābj garīgais vilks. Tādēļ es lūdzu Tevi: tā kā Tu esi vienīgais Svētais, Valdniek, tad iesvētī manu dvēseli un miesu, prātu, sirdi un iekšas un visu mani atjauno, iedēsti manos locekļus bijību Tavā priekšā un dari, lai Tavu svētību man nevar atņemt; esi mans palīgs un aizstāvis, vadi mierā manu dzīvi. Dari mani cienīgu stāvēt kopā ar Taviem svētajiem pie Tavas labās rokas Tavas Visšķīstās Mātes, Tavu bezmiesīgo kalpu un Visšķīsto spēku, un visu kopš mūžiem Tavu gribu pildījušo svēto lūgšanu un aizstāvības dēļ. Āmen.

3. lūgšana, svētā Simeāna Metafrasta

Vienīgais šķīstais un neiznīcīgais Kungs, Tu līdz ar Dievišķā Gara nonākšanu un ar mūžam esošā Tēva labo prātu un Savas neizteicamās cilvēku mīlošās žēlastības dēļ esi pieņēmis mūsu jaukto dabu no Tevi pārdabiski Dzemdējusšās šķīstajām un jaunavīgajām asinīm. Jēzu Kristu, Dieva Gudrība, miers un spēks, ar Savu iemiesošanos Tu esi pieņēmis dzīvudarošas un pestījošas ciešanas, krustu, naglas,

šķēpu un nāvi, – nonāvē miesīgās kaislības, kas pazudina manu dvēseli. Kapā guldīts, Tu sagūstīji elles valstības, – ar labām domām apbedī manus ļaunos nodomus un izposti viltības garu. Ar Savu dzīvudarošo Augšāmcelšanos trešajā dienā Tu uzcēli kritušo ciltstēvu, – uzcel arī mani, grēkos pakritušo, parādi man nožēlas paraugu. Ar Savu augsti godājamo uzkāpšanu debesīs Tu dievišķoji pieņemto miesu un pagodināji to sēdēt pie Tēva labās rokas, – dari mani cienīgu ar Tavu Svēto Noslēpumu saņemšanu mantot vietu pie atpestītajiem labajā pusē. Līdz ar Tava Iepriecinātāja Gara nonākšanu Tu savus iesvētītos mācekļus padarīji par goda traukiem, – padari arī mani par Svētā Gara mājokli. Vēlēdamies atkal nākt taisni tiesāt pasauli, dāvā arī man žēlastību līdz ar visiem svētajiem sagaidīt uz padebešiem Tevi, manu Soģi un Radītāju, lai bezgalīgi slavēju un teicu Tevi līdz ar Tavu Bez Iesākuma Esošo Tēvu un Tavu Vissvēto un Labo, un Dzīvudarošo Garu tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

4. lūgšana, tā paša svētā

It kā stāvot Tavas bijājamās un taisnās Tiesas priekšā, Kristu Dievs, un saņemdam nosodījumu, un atbildēdam par saviem ļaunajiem darbiem, tā arī šodien, kamēr vēl nav pienākusi mana soda diena, es stāvu pie Tava svētā upurgalda Tavā un Tavu bijājamo un svēto eņģeļu priekšā, savas sirdsapziņas apsūdzību ciezdams. Es nesu savus ļaunos darbus, atklājot tos un apsūdzot. Kungs, redzi manu pazemību un atlaid visus manus grēkus. Lūk, manu pārkāpumu skaits

ir sakrājies lielāks, nekā matu man uz galvas. Kādu gan ļaunumu neesmu darījis, kādu grēku neesmu pastrādājis, kādu ļaunumu neesmu iztēlojis savā dvēselē! Jau pat darbos esmu noziedzies: ar netiklību, laulības pārkāpšanu, lepnību, ar dižošanu, pārmetumiem, tukšvārdību, nepiedienīgu smiešanos, apdzeršanos, nesātību, pārēšanos, naidu, skaudību, naudas kāri, mantkārību, augļošanu, patmīlību, godkāri, zagšanu, netaisnību, netaisnu ieguvumu, greizsirdību, apmelošanu, likuma pārkāpšanu – katru savu jutekli un locekli esmu apgānījis, samaitājis, izvirtībai nodevis, visādi kalpojis sātanam. Un zinu, Kungs, ka mani noziegumi snieždas augstāk par manu galvu, bet Tava žēlastība ir bezgalīga, un Tava labsirdīgā lēnprātība ir neizteicama, un nav tāda grēka, kas pārspētu Tavu cilvēkumīlestību. Tādēļ, visbrīnišķais Ķēniņ un labsirdīgais Kungs, brīnišķi atklāj man, grēciniekam, Savu žēlastību, parādi Savas labsirdības spēku un atklāj Savas sirdsžēlastības spēku, un pieņem mani, atgriezušos grēcinieku. Pieņem mani, kā esi pieņēmis pazudušo dēlu, ļaundari un grēcinieci. Pieņem mani, kas Tavā priekšā pārmērīgi esmu sagrēkojies vārdos un darbos, ar nepiedienīgu iekāri un neprātīgām iedomām. Un, kā pieņēmi vienpadsmitajā stundā atnākušos un neko labu nepaveikušos, tāpat pieņem arī mani, grēcinieku, jo daudz esmu grēkojis un apgānījis, un apbēdinājis Tavu Svēto Garu, un sarūgtinājis Tavu cilvēkus mīlošo sirdi ar darbiem, vārdiem un domām, naktī un dienā, atklāti un slepus, gribēdams un negribēdams. Es zinu, ka Tu atklāsi manus grēkus, kurus esmu padarījis, un prasīsi no mani atbildi par visu, ko apzināti,

nepiedodami esmu sagrēkojis. Bet, ak, Kungs, neatmasko mani Savā taisnajā Tiesā, nedz Savā lielajā dusmībā, un nepārmāci mani Savā bardzībā; apžēlojies par mani, Kungs, jo es esmu ne vien nevarīgs, bet arī Tavs radījums. Tu tiešām, Kungs, esi nostiprinājis manī Tevis bijāšanu, bet es esmu Tavā priekšā ļaunu darījis. Vienīgi pret Tevi es esmu grēkojis, tomēr lūdzu Tevi, neej tiesā ar Savu kalpu. Bet ja, Tu, Kungs, noziegumus uzlūkosi, kurš tad pastāvēs? Bet es esmu grēka dzelme un neesmu ne cienīgs, nedz spējīgs pacelt savas acis un uzlūkot debesu augstumu manu daudzo grēku dēļ, kam nav skaita. Kādiem grēkiem gan neesmu sagandējies, kādiem gan ļauniem darbiem neesmu apsēsts? Katru grēku esmu darījis, ikvienai nešķīstībai ļāvis ieperināties savā dvēselē, esmu bijis nederīgs Tev, manam Dievam, un cilvēkiem. Kas piecels mani, šādos ļaunos un tik daudzos grēkos kritušo? Kungs, mans Dievs, uz Tevi paļaujos! Ja man ir cerība uz pestīšanu, ja Tava cilvēkmīlestība uzveic manu grēku daudzumu, – esi mans Pestītājs, Savas dāsnās žēlsirdības dēļ atvieglo, atlaid, piedod man visu, ko pret Tevi esmu grēkojis, jo daudziem ļaunumiem piepildījusies mana dvēsele, un nav manī pestīšanas cerības. Apžēlo mani, Dievs, Savā lielajā žēlastībā, un neatmaksā man pēc tā, ko esmu padarījis, un nenosodi mani pēc maniem darbiem, bet atgriez, aizstāvi, izglāb manu dvēseli no tajā pieaugošā ļaunuma un negantības. Atpestī mani Savas žēlastības dēļ: lai tur, kur vairojas grēks, pārbagāti pieaug Tavas labās dāvanas, un es cildināšu un slavēšu Tevi vienmēr, visas Savas dzīves dienas. Jo Tu esi grēku nožēlotāju Dievs

un grēcinieku Pestītājs, un Tevi mēs godinām līdz ar Tavu Bez Iesākuma Esošo Tēvu un Tavu Vissvēto un Labo, un Dzīvudarošo Garu tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

5. lūgšana, svētā Vasīlija Lielā

Kungs, zinu, ka necienīgi saņemu Tavu visšķīsto Miesu un godājamās Asinis, un esmu vainīgs, jo neapzinādamies ēdu un dzeru sev par sodu Tavu, mans Kristu un Dievs, Miesu un Tavas Asinis. Bet uzdrošinādamies cerēt uz Tavu žēlastību, es nāku pie Tevis, Kas esi teicis: kas ēd Manu Miesu un dzer Manas Asinis, tas paliek Manī un Es viņā. Bet, Kungs, esi žēlsirdīgs un neatmasko mani, grēcinieku, bet dari ar mani pēc Savas žēlastības. Un lai šis svētums ir man par dziedināšanu un šķīstīšanu, un apgaismošanu, un pasargāšanu, un pestīšanu, un dvēseles un miesas iesvētīšanu, lai atvaira jebkādu sapņainību un ļaunus darbus, un sātana garīgo darbošanos manos locekļos; lai iedrošina un mīlestībā uz Tevi izlabo un stiprina dzīvi, liek pieaugt labos tikumos un pilnībā, baušļu pildīšanā, kopībā ar Svēto Garu, sagatavo mūžīgajai dzīvībai un labai atbildei Tavas Pastarās Tiesas priekšā, nevis par sodu vai nosodījumu.

6. lūgšana, svētā Simeona Jaunā Teologa

Mans Kristu, pieņem lūgšanu no manām nešķīstajām lūpām, netīrās sirds, neķītrās mēles un sagānītās dvēseles un nenicini manas runas, vārdus un uzdrošināšanos. Mans Kristu, ļauj man skaidri pateikt, ko vēlos, bet labāk māci mani, ko man pieklājas darīt un teikt: esmu apgrēkojies vai-

rāk par grēcinieci, kura, uzzinājusi, kur Tu mājo, nopirka mirres, atnāca un uzdrošinājās svaidīt Tavas, mana Dieva, Valdnieka un Kristus kājas. Kā Tu neatstūmi šo sirsnīgi atnākušo, tāpat lai Tev, Vārds, neesmu pretīgs arī es, bet ļauj man Tavas kājas gan apskaut, gan skūpstīt un ar asaru straumēm kā dārgām mirrēm svaidīt. Mazgā mani ar manām asarām, šķīstī mani ar tām, Vārds. Atlaid arī manus grēkus un dāvā man piedošanu. Tu zini manu ļaunumu daudzumu, Tu zini arī manas vātis un redzi manas brūces, bet Tu zini arī ticību un redzi manu labo gribu, un dzirdi manas nopūtas. Tev, mans Dievs, mans Radītāj un Pestītāj, nav apslēpta ne asaru lāse, ne kāda lāses daļa. Tavas acis redzēja, ko vēl nebiju izdarījis, Tavā Grāmatā ir ierakstīts vēl nepadarītais. Tu redzi manu pazemību, Tu redzi manas lielās grūtības, un Tu piedod manus grēkus, Dievs, lai es ar šķīstu sirdi, bijības pārņemtām domām un satriektu dvēseli saņemtu Tavu Vissvēto un Visšķīsto Noslēpumu daļu, kas atdzīvina un dievišķo ikvienu, kas ēd un dzer ar šķīstu sirdi. Jo Tu, mans Valdniek, esi teicis: katrs, kas Manu Miesu ēd un Manas Asinis dzer, tas paliek Manī, un arī Es esmu viņā. Patiess ir katrs mana Valdnieka un Dieva vārds: saņemot Dievišķo un ar Dievu savienojšo labo Dāvanu daļu, es vairs neesmu viens, bet gan kopā ar Tevi, mans Kristu, Kas pasauli apskaidro ar trīssaules Gaismu. Lai tad nu nepalieku viens bez Tevis, Dzīvības Devēja, manas dvašas, manas dzīvības, mana prieka un pasaules pestīšanas. Tādēļ es pie Tevis esmu atnācis, kā redzi, ar asarām un satriektu dvēseli, un lūdzu savu grēku piedošanu, lai bez nosodījuma

Lūgšanas, kas lasāmas, gatavojoties Svētajam Vakarēdienam

varētu saņemt Tavu Dzīvudarošo un Šķīsto Noslēpumu daļu un lai Tu, kā esi sacījis, paliktu ar mani, trīskārt nožēlojamo grēcinieku, lai kārdinātājs, atradis mani bez Tavas žēlastības, nesatver mani ar viltu, un pievīlis mani, nenovērs no Taviem dievišķojošajiem vārdiem. Tādēļ metos pie Tavām kājām un sirsnīgi Tevi lūdzu: žēlsirdīgais, pieņem mani, pazudušu un nešķīstu, tāpat kā esi pieņēmis pazudušo dēlu un pie Tevis atnākušo grēcinieci. Tagad pie Tevis nākdams ar satriektu sirdi, es zinu, Pestītāj, ka neviens cits nav tā grēkojis, kā es, nedz darījis darbus, kādus esmu darījis es. Bet zinu arī to, ka ne grēku lielums, ne to daudzums nepārspēj mana Dieva lielo pacietību un bezgalīgo cilvēkumīlestību, un ka Savā līdzcietīgajā žēlastībā Tu gan šķīstī, gan apgaismo tos, kas sirsnīgi nožēlo grēkus, darīdams viņus par gaismas bērniem un par Tavas Dievišķības dalībniekiem un, par brīnumu gan Eņģeļiem, gan cilvēku prātam, daudzkārt ar viņiem runā kā ar Saviem patiesajiem draugiem. Tas mani iedrošina, tas mani ceļ spārnos, mans Kristu. Un, Tavas labdarības iedrošināts, ar prieku un trīsām saņemu uguni es, būdams zāle, un – neparasts brīnums: es nesadegu, kā citkārt ērkšķu krūms dega un nesadega. Tagad ar pateicību domās un sirdī, savos dvēseles un miesas locekļos es paklanos un cildinu, un slavēju Tevi, mans Dievs, jo Tu esi slavēts tagad un mūžīgi.

7. lūgšana, svētā Jāņa Zeltamutes

Dievs, atvieglo, atlaid, piedod manus grēkus, ko pret Tevi esmu grēkojis vārdos vai darbos, vai domās, tīši vai netīši,

apzināti vai neapzināti, – visu piedod man kā Labais un Cilvēkumīlotājs, un Tavas Visšķīstās Mātes, Tavu garīgo kalpotāju un svēto spēku, un visu kopš mūžības Tavu prātu darījušo svēto lūgšanu dēļ dāvā man nesodīti saņemt Tavu Svēto un Visšķīsto Miesu un godājamās Asinis dvēseles un miesas dziedināšanai un manu ļauno domu šķīstīšanai. Jo Tev pieder valstība, spēks un gods līdz ar Tēvu un Svēto Garu tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

8. lūgšana, tā paša svētā

Valdniek Kungs, es neesmu cienīgs, ka Tu ienāc manas dvēseles pajumtē, bet Tu, Cilvēkumīlotāj, vēlies manī mājot, tādēļ uzdrošinos tuvoties Tev. Pavēli, lai atveru durvis, kuras Tu pats esi radījis, un Savas cilvēkumīlestības dēļ ienāc un apgaismo manu aptumšoto prātu. Ticu, ka Tu to izdarīsi: Tu taču neatraidīji grēcinieci, kas pie Tevis pienāca ar asarām, nedz atstūmi muitnieku, kas nožēloja savus grēkus, nedz atraidīji ļaundari, kas atzina Tavu Valstību; nedz atgriezušos vajātāju atstāji tādu, kāds viņš bija pirms tam, bet visus, kas nāca pie Tevis grēku nožēlā, Tu esi uzņēmis Savu draugu pulkā, Vienīgais slavējamais tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

9. lūgšana, tā paša svētā

Kungs Jēzu Kristu, mans Dievs, atvieglo, atlaid, šķīstī un piedod man, Savam grēcīgajam, izvirtušajam un necienīgajam kalpam visu, ko esmu pret Tevi grēkojis kopš savas jaunības līdz pat šai dienai un stundai apzināti vai

neapzināti, vārdiem vai darbiem, nodomos, domās, iecerēs un visās savās jūtās, un bez sēklas Tevi dzemdējušās Mātes, Visšķīstās un Mūžamjaunavas Marijas, manas vienīgās drošās cerības, aizstāves un glābējas lūgšanu dēļ dari mani cienīgu nesodīti saņemt Tavu visšķīsto, nemirstīgo, dzīvudarošo un bijājamo Noslēpumu daļu grēku piedošanai un mūžīgajai dzīvei, dvēseles un miesas iesvētīšanai un apskaidrošanai, stiprināšanai, dziedināšanai un veselībai, manu ļauno iedomu un ieceru, un tumšo un ļauno garu uzsūtīto nakts sapņu izjaukšanai un pilnīgai iznīcināšanai. Jo Tev pieder valstība un spēks, un slava, un gods, un pielūgšana līdz ar Tēvu un Tavu Svēto Garu tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

10. lūgšana, svētā Damaskas Jāņa

Stāvu Tava dievnama durvju priekšā un neatkāpjos no ļaunām domām, bet Tu, Kristu Dievs, esi muitnieku attaisnojis un kanaānieti apžēlojis, un ļaundarim paradīzes vārtus atvēris, – atver arī man Tavas cilvēkmīlestības dziļumu un pieņem mani, kas pie Tevis nāku un Tev pieskaros, tāpat kā pieņēmi grēcinieci un asinssērdzīgo: pirmā, Tavu drēbju vīli aizskārusi, uzreiz saņēma dziedināšanu, otrā, Tavas visšķīstās kājas apkampusi, saņēma grēku piedošanu. Lai netieku apdedzināts arī es, nožēlojamais, kas uzdrošinos saņemt visu Tavu Miesu, bet pieņem mani tāpat kā viņas un apskaidro manas dvēseles jūtas, sadedzinādams manas grēka vainas, bez sēklas Tevi Dzemdējušās un Debess spēku lūgšanu dēļ, jo Tu esi slavējams mūžīgi mūžos. Āmen.

Svētā Jāņa Zeltamutes lūgšana

Es ticu, Kungs, un apliecinu, ka Tu patiesi esi Kristus, Dzīvā Dieva Dēls, Kas nācis pasaulē glābt grēciniekus, no kuriem pirmais esmu es. Vēl ticu, ka šī ir pati Tava Visšķīstā Miesa un šīs ir pašas Tavas cienījamās Asinis, tādēļ Tevi lūzdu: apžēlojies par mani un piedod man manus tīšos un netīšos grēkus, ko esmu darījis darbos, vārdos un domās, apzināti un neapzināti, un dari mani par cienīgu nesodīti dalību ņemt pie Taviem Visšķīstajiem Noslēpumiem grēku piedošanai un mūžīgai dzīvošanai. Āmen.

Tuvodamies Svētajam Mielastam, saki pie sevis šos Metafrasta pantus:

Lūk, nāku pie Dievišķā Vakarēdiena.

Radītāj, neapdedzini mani, to baudot:

Jo Tu esi uguns, kas necienīgos sadedzina,

Bet šķīstī mani no visas nešķīstības.

Pēc tam saki:

Dieva Dēls, pieņem mani šodien par līdzdalībnieku pie Tava Noslēpumu pilnā Vakariņa, jo Taviem ienaidniekiem es neizpauđīšu noslēpumu, nedz Tevi skūpstīšu kā Jūda, bet kā ļaundaris es Tevi apliecinu: Kungs, piemini mani Savā Valstībā.

Un tad atkal šos pantus:

Izbīsties, cilvēk, dievišķojošās Asinis redzēdams:

Jo tā ir uguns, kas necienīgos sadedzina.

Dievišķā Miesa gan dievišķo mani, gan paēdina:

Dievišķo garu un brīnumaini paēdina prātu.

Tropāri

Kristu, ar mīlestību Tu mani esi iepriecinājis un ar Savu Dievišķo gādību esi mani pārveidojis, bet ar garīgo uguni sadedzini manus grēkus un piepildi mani ar Tavu līksmību, lai gaviļēdams cildinu, Labais, Tavas divas atnākšanas.

Kā lai es, necienīgais, ieeju Tavu Svētumu gaismā? Ja uzdrīkstēšos līdzī pilī ieiet, apģērbs mani nodos, jo tas nav kāzu tērps, un Eņģeļi mani sasies un izmetīs ārā. Kungs, šķīstī manas dvēseles nešķīstību un atpestī mani, jo Tu esi Cilvēkumīlotājs.

Lūgšana

Cilvēkumīlotāj Valdniek, Kungs Jēzu Kristu, mans Dievs, lai šie Svētumi nav man par sodu manas necienības dēļ, bet lai tie šķīstī un svētī manu dvēseli un miesu, un lai ir par nākamās dzīvošanas un Valstības ķīlu. Mans labums ir pie Dieva turēties un savu pestīšanas cerību likt uz To Kungu.

Un vēlreiz:

Dieva Dēls, pieņem mani šodien par līdzdalībnieku pie Tava Noslēpumu pilnā Vakariņa, jo Taviem ienaidniekiem es neizpauđīšu noslēpumu, nedz Tevi skūpstīšu kā Jūda, bet kā ļaundaris es Tevi apliecinu: Kungs, piemini mani Savā Valstībā.

PATEICĪBAS LŪGŠANAS PĒC SVĒTĀ VAKARĒDIENA BAUDĪŠANAS

Slava Tev, Dievs. Slava Tev, Dievs. Slava Tev, Dievs.

1. pateicības lūgšana

Pateicos Tev, Kungs, mans Dievs, ka neesi mani, grēcinieku, atraidījis, bet esi mani darījis par cienīgu saņemt Tavus Svētumus. Pateicos Tev, ka mani, necienīgo, esi darījis par cienīgu saņemt Tavas Visšķīstās un Debešķīgās Dāvanas. Bet, Cilvēkumīlotāj Valdniek, Kas mūsu dēļ esi miris un augšāmcēlies un mums dāvājis šos bijājamus un dzīvdarošos Noslēpumus mūsu dvēseles un miesas iesvētīšanai un labumam, ikkatra pretinieka aizdzīšanai, manas sirds acu apgaismošanai, manas dvēseles spēku nomierināšanai, nepeļamai ticībai, neviltotai mīlestībai, gudrības pilnībai, Tavu baušļu pildīšanai, Tavas Dievišķās žēlastības vairošanai un Tavas Valstības mantošanai, lai, ar tiem Tavā svētumā pasargāts, vienmēr pieminu Tavu žēlastību un nedzīvoju vairs sev, bet Tev – mūsu Valdniekam un Labdarim, un lai, aizejot no šīs pasaules cerībā uz mūžīgo dzīvību, sasniegtu

mūžīgu mieru, kur nerimst svinētāju balsis un kur bezgalīgu labumu bauda tie, kas redz Tava vaiga neizsakāmo skais-tumu. Jo Tu, Kristu, mūsu Dievs, esi patiesā vēlēšanās un neizsakāmā līksmība tiem, kas Tevi mīl, un visa radība teic Tevi mūžīgi. Āmen.

2. lūgšana, svētā Vasīlija Lielā

Valdniek, Kristu Dievs, mūžības Ķēniņ un visa Radītāj, pateicos Tev par visiem labumiem, ko esi man devis, un par Tavu Visšķīsto un Dzīvudarošo Noslēpumu baudīšanu. Lū-dzu Tevi, Labais un Cilvēkumīlotāj: sargā mani Savā patvē-rumā un Savu spārnu ēnā un dāvā man ar tīru sirdsapziņu līdz pat pēdējam elpas vilcienam nesodīti saņemt Tavas svē-tās Dāvanas grēku piedošanai un mūžīgai dzīvošanai. Jo Tu esi Dzīvības Maize, svētuma Avots, labumu Devējs, un Tevi mēs godinām līdz ar Tēvu un Svēto Garu tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

3. lūgšana, svētā Simeāna Metafrasta

Mans Radītāj, Tu, Kas esi uguns, kas necienīgos apdedzi-na, pēc Savas labās gribas Tu esi man devis ēst Savu Miesu, – neapdedzini mani, bet gan piepildi manus locekļus, visu dvēseli, iekšas un sirdi. Sadedzini visu manu grēku ērkšķus. Šķīstī dvēseli un miesu. Apgaismo manas piecas pamatma-ņas. Uzlūko mani, ka bijāju Tevi. Vienmēr sedz, glabā un sargā mani no ikviena darba un vārda, kas pazudina dvēseli. Šķīstī un mazgā, un izgrezno mani, padari labāku, pamāci un apgaismo mani. Dari, ka neesmu vairs grēka, bet Svētā Gara

mājoklis. Lai pēc Svētā Vakarēdiena baudīšanas no manis, Tava nama, kā no uguns bēg ikkatrs ļauna darītājs, ikkatra iekāre. Par lūdzējiem Tavā priekšā aicinu visus svētos, eņģeļu kārtas, Tavu Priekšteci Jāni Kristītāju, visgudros apustuļus, un līdz ar viņiem Tavu nevainīgo, šķīsto Māti; pieņem viņu lūgšanas, mans Sirdsžēlīgais Kristu, un dari Savu kalpu par gaismas bērnu. Jo Tu vienīgais, Labais, esi mūsu dvēseļu iesvētītājs un gaišums, un Tevi mēs slavinām ik dienas, dodot godu, kāds pienākas vienīgi Tev, Dievam un Valdniekam.

4. lūgšana

Kungs Jēzu Kristu, mūsu Dievs, lai Tava svētā Miesa ir man par mūžīgo dzīvību un Tavas godājamās Asinis par grēku piedošanu. Lai šīs svētās Dāvanas man ir priekam, veselībai un līksmībai, bet Tavā Lielajā otrajā Atnākšanā dari mani, grēcinieku, par cienīgu nostāties godībā pie Tavas labās rokas Tavas Visšķīstas Mātes un visu svēto lūgšanu dēļ.

5. lūgšana Vissvētajai Dievadzemdētājai

Vissvētā Valdniece, Dievadzemdētāja, manas aptumšotās dvēseles Gaisma, mana cerība, patvērums, pajumte, iepriecinājums un līksme, pateicos Tev, ka mani, necienīgo, Tu esi darījusi par cienīgu saņemt Tava Dēla Visšķīsto Miesu un godājamās Asinis. Tu, Kas esi dzemdējusi patieso Gaismu, apgaismo manas sirds garīgās acis. Dzemdējusi nemirstības Avotu, atdzīvini mani, grēkā mirušo. Žēlīgā Dieva žēlsirdīgā Māte, apžēlojies par mani un dāvā man pazemīgu nožēlu un satriektu sirdi, un pazemīgas domas, un atsvabini sagūstītās

domas, un dari mani par cienīgu līdz pēdējai elpai nesodīti saņemt Visšķīsto Noslēpumu svētību dvēseles un miesas dziedināšanai. Dāvā man nožēlas un pateicības asaras, lai Tevi teicu un godāju visas savas dzīves dienas, jo Tu esi slavēta un augsti teicama mūžīgi. Āmen.

Taisnā Simeona lūgšana

Kungs, lai nu Tavs kalps aiziet mierā, kā Tu esi sacījis, jo manas acis ir redzējušas Tavu pestīšanu, ko Tu esi sataisījis visiem ļaudīm, – gaismu, apgaismot pagānus un par slavu Saviem Israēla ļaudīm.

Trīssvētais

Svētais Dievs, Svētais Spēcīgais, Svētais Nemirstīgais, apžēlojies par mums. *(3 reizes, paklanoties)*

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Lūgšana Vissvētajai Trijādībai

Vissvētā Trijādība, apžēlojies par mums; Kungs, šķīsti mūs no grēkiem; Valdītāj, piedod mūsu noziegumus; Svētais, apmeklē un dziedini mūsu vājības Tava vārda dēļ.

Kungs, apžēlojies *(3 reizes)*.

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Tā Kunga lūgšana

Mūsu Tēvs debesīs, svētīts lai top Tavs vārds. Lai nāk Tava Valstība. Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes. Mūsu dienīšķo maizi dod mums šodien. Un piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem. Un neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī mūs no ļaunā.

Tropārs svētajam Jānim Zeltamutem, 8. balsis

Tavu runu svētība kā spoža uguns apgaismoja pasauli; tā nemeklēja laicīgus dārgumus, bet atklāja mums paze-mības augstumus. Saviem vārdiem pamācīdams, tēvs Jāni Zeltamute, lūdz Vārdu, Kristu Dievu, lai Viņš atpestī mūsu dvēseles.

Kondaks svētajam Jānim Zeltamutem, 6. balsis

Slava: Svētīlaimīgais, sirdsskaidrais Jāni Zeltamute, tu no debesīm saņēmi Dievišķu žēlastību un ar saviem vārdiem vi-sus mācīji pielūgt Trijādībā Vienu Dievu, – Tevi kā skolotāju, kas Dievišķo atklāj, mēs augsti teicam.

Tagad: Kristiešu uzticamā Aizbildne, pastāvīgā Aizstāve Radītāja priekšā, nononiecini grēcinieku lūgšanu balsis, bet apsteidz tās kā Žēlīgā, palīdzot mums, kas uzticīgi saucam uz Tevi: steidzies lūgties un cītīgi aizlūdz, Dievadzemdētāja, vienmēr aizstāvojot tos, kas Tevi godā.

Ja tika noturēta Vasīlija Lielā Liturģija, tad seko tropārs un kon-daks svētītājam Vasīlijam Lielajam.

Tropārs

svētajam Vasīlijam Lielajam, 1. balsis

Tava sludināšana izplatījās pa visu zemi, kur uzņēma tavus vārdus; tu tos pēc Dieva prāta mācīji, cilvēka dabu apgaismoji, ieražas izgreznoji. Ķēnišķais priesteri, sirdsskaidrais tēvs, lūdz Kristu Dievu izglābt mūsu dvēseles.

Kondaks, 4. balsis

Slava: Sirdsskaidrais, Debesu atklātais Vasīlij, tu esi kļuvis par Baznīcas nesatricināmo pamatu, piešķirdams visiem cilvēkiem nezūdošu augstību un nostiprinādams to ar savām mācībām.

Tagad: Kristiešu uzticamā Aizbildne, pastāvīgā Aizstāve Radītāja priekšā, nononiecini grēcinieku lūgšanu balsis, bet apsteidz tās kā Žēlīgā, palīdzot mums, kas uzticīgi saucam uz Tevi: steidzies lūgties un cītīgi aizlūdz, Dievadzemdētāja, vienmēr aizstāvot tos, kas Tevi godā.

Ja tika noturēta Romas pāvesta Grigorija Iepriekšiesvētīto Dāvanu Liturģija, tad seko tropārs un kondaks svētītājam Grigorijam.

Tropārs

svētajam Grigorijam, 4. balsis

Godātais Grigorij, Tu no augšienes, no Dieva saņēmi Dievišķo svētību un, Viņa spēka stiprināts, izvēlējies iet Evaņģēlija ceļu, tāpēc Kristus atalgoja tavas pūles, svētlaimīgākais: lūdz, lai Viņš atpestī mūsu dvēseles.

Kondaks, 3. balss

Slava: Ganu Vadonim Kristum līdzīgs parādījies, tēvs Goriņ, mūku kārtai tu mācīji tiekties pēc Debesu patvēruma, tāpēc Kristus ganāmpulkam Viņa baušļus iemācīji: tagad līdz ar viņiem kopā liksmo un gaviļē Debesu mājokļos.

Tagad: Kristiešu uzticamā Aizbildne, pastāvīgā Aizstāve Radītāja priekšā, nenoniecini grēcinieku lūgšanu balsis, bet apsteidz tās kā Žēlīgā, palīdzot mums, kas uzticīgi saucam uz Tevi: steidzies lūgties un cītīgi aizlūdz, Dievadzemdētāja, vienmēr aizstāvēt tos, kas Tevi godā.

Kungs, apžēlojies (*12 reizes*).

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Mēs augsti teicam Tevi, īsteno Dievadzemdētāju, Kas esi cienījama augstāk par ķerubiem un slavējama daudz augstāk par sērafiem, Kas jaunavībā Dievu Vārdu esi dzemdējusi.

*Pēc Svētā Vakarēdiena saņemšanas lai ikviens
paliek dvēseles skaidrībā, atturībā un lieki nerunā,
lai pienācīgi saglabātu sevī uzņemto Kristu.*

KRISTUS AUGŠĀMCELŠANĀS SVĒTKI

tropārs, kondaks un augstiteikšana

Stihira, 6. balss

Tavu Augšāmcelšanos, Kristu Pestītāj, Eņģeļi teic debesīs,
arī mūs uz zemes dari cienīgus šķīstām sirdīm Tevi slavēt.

Tropārs, 5. balss

Kristus no mirušiem augšāmcelies, nāvi ar nāvi iznīcinājis,
un tiem, kas kapos, dzīvību dāvinājis.

Kondaks, 8. balss

Lai arī kapā, Nemirstīgais, nokāpi, tomēr elles spēku salauzi
un kā uzvarētājs augšāmcelies, Kristu Dievs, mirru nesējām
sievām teici: priedājiem, un saviem apustuļiem mieru dāvāji,
un kritušiem dāvāji augšāmcelšanos.

Pashas stihiras

Lai Dievs ceļas, un Viņa ienaidnieki izklīdīs.

Pasha svētā mums šodien atspīdēja, Pasha jaunā, svētā,
Pasha noslēpumainā, Pasha visgodātā, Pasha Kristus Glābējs,
Pasha nevainīgā, Pasha diženā, Pasha ticīgo, Pasha paradīzes
durvis mums atver, Pasha dara svētus visus ticīgos.

Kā dūmi izklīst, tā tie izklīdīs.

Nāciet no redzēšanas sievas labā vēstneses, un Cionai teiciet: saņem no mums labās vēsts prieku par Kristus Augšāmcelšanos; gaviļē, liksmo un priecājies, Jeruzāleme, Valdnieku Kristu redzot no kapa izejot kā līgavaini.

Tā bojā ies ienaidnieki no Dieva vaiga, bet taisnajie ielīksmosies.

Mirrunesējas sievas dziļā rītā stājot pie Dzīvībasdevēja kapa, atrada eņģeli uz akmens sēdot, un tas vēstīja viņām, sacīdams: ko meklējat Dzīvo ar mirušiem, ko raudat par Nenīcīgo trūdosi? Ejiet, sludiniet Viņa mācekļiem!

Lūk, diena, ko Kungs ir darījis, priecāsimies un līksmosim tajā.

Pasha skaistā, Pasha, Kunga Pasha! Pasha visgodātā mums uzausa! Pasha! priekā cits citu apkampsim. O, Pasha! No bēdām glābšana, jo šodien no kapa kā no pils atspīdēja Kristus, ar prieku sievas pildīja, sacīdams: sludiniet apustuļiem!

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Ģaram tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Augšāmcelšanās diena, svētkos apgaismosimies, un apkampsim cits citu. Teiksim: brāļi – arī tiem, kas mūs nīst, piedosim visu Augšāmcelšanās dēļ, un sauksim tā: Kristus no mirušiem augšāmcēlies, nāvi ar nāvi iznīcinājis, un tiem, kas kapos, dzīvību dāvinājis.

Svētās Pashas un visas Gaišās nedēļas stundas

Kristus no mirušiem augšāmcēlies, nāvi ar nāvi iznīcinājis, un tiem, kas kapos, dzīvību dāvinājis. *(Trīs reizes)*

Kristus Augšāmcēlšanos redzējuši, klanāties Svētam Kungam Jēzum, Kas vienīgs ir bez grēka. Tava krusta priekšā mēs klanāties, Kristu, un Tavu svēto Augšāmcēlšanos teicam un slavējam: jo Tu esi mūsu Dievs, bez Tevis mēs cita Dieva nezinām, Tavu vārdu piesaucam. Nāciet, visi ticīgie, godāsim Kristus svēto Augšāmcēlšanos: jo caur Krustu līksmība nāca visai pasaulei. Vienmēr slavēdami Kungu, mēs teicam Viņa Augšāmcēlšanos: jo Viņš krusta mokas izcietis, nāvi ar nāvi iznīcinājis. *(Trīs reizes)*

Apsteigušas rītu, tās, kas ar Mariju, atrada akmeni no kapa noveltu, izdzirda no eņģeļa: mūžamesošā gaismā Esošo pie mirušiem meklējat kā cilvēku? Redziet kapa autus, teiciet un sludiniet pasaulei, ka Kungs – cēlis, nāvi nonāvējot, jo ir Dieva Dēls, Kas pestī cilvēku cilti.

Lai arī kapā, Nemirstīgais, nokāpi, tomēr elles spēku salauzi, un kā Uzvarētājs augšāmcēlies, Kristu Dievs, mirrušējām sievietēm teici: priedājieties, un Saviem apustuļiem mieru dāvāji, un kritušiem devi augšāmcēlšanos.

Miesās kapā, ellē ar dvēseli kā Dievs un paradīzē ar ļaundari, un uz troņa bijī, Kristu, ar Tēvu un Garu, visu piepildot, Neaptveramais.

Slava: Kā Dzīvesnesējs, kā par paradīzi skaistākais, par katru ķēniņa pili skaistāks parādījās, Kristu, tavs kaps, mūsu augšāmcēlšanās avots.

Tagad: Augstā svētais Dievišķais Mājokli, priedājies, jo caur Tevi tiek dots prieks, Dievadzemdētāj, tiem, kas sauc: Tu esi svētīta starp sievietēm, Visnevainīgā Valdniec.

Kungs, apžēlojies. *(40 reizes)*

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, tagad un vienmēr, un mūžīgi mūžos. Āmen.

Mēs augsti teicam tevi, īsteno Dievadzemdētāju, kas esi cienījama daudz augstāk par ķerubiem, un slavējama daudz augstāk par sērafiem, kas jaunavībā Dievu Vārdu esi dzemdējusi.

Kristus no mirušiem augšāmcēlies, nāvi ar nāvi iznīcinājis, un tiem, kas kapos, dzīvību dāvinājis. (*Trīs reizes*)

Antipasha (*apustuļa Toma svētdiena*)

Tropārs, 8. balss

No aizzīmogota kapa Tu, Dzīvība, / atspīdēji, Kristu Dievs, / pa slēgtām durvīm pie mācekļiem Tu ieradies, / visu Augšāmcelšanās; // caur viņiem Tu atjaunoji mums patiesu garu, Savā lielajā žēlastībā.

Kondaks, 8. balss

Kad Tu, Kristu Dievs, caur slēgtām durvīm ienāci, / Toms ar ziņkāru roku Tavu dzīvību dodošo sānu taustīja / un līdz ar citiem apustuļiem sauca Tev: // Tu esi mans Kungs un mans Dievs!

Augstiteikšana

Mēs augsti teicam Tevi, Dzīvībasdevēj Kristu, Kas mūsu labad ellē nokāpi un Sev līdzī visus uzcēli.

Kinoniks:

Cildini, Jeruzāleme, Kungu, slavini savu Dievu, Ciona!

**KUNGA SVĒTKU, DIEVMĀTES SVĒTKU
UN BAZNĪCAS JAUNĀ GADA**
tropāri, kondaki un augstiteikšanas

Baznīcas Jaunā gada (indikta) sākums
(1./14. septembris)

Tropārs, 2. balss

Visas radības Cēlāj, / laikus un gadus Savā varā Likušais, /
svētī Savas labestības gada vainagu, Kungs, / mierā Savu drau-
dzi uzturot, / Dievadzemdētājas lūgšanu dēļ, // un atpestī mūs.

Kondaks, 2. balss

Augstumos Dzīvojošais, Kristu, Valdniek, / visa redzamā
un neredzamā Radītāj un Dibinātāj, / dienas un naktis, laikus
un gadus Radījušais, / svētī tagad gada vainagu, / mierā Savu
draudzi, Savus ļaudis // sargā un uzturi, Daudzžēlīgais.

Dievmātes Piedzimšana (8./21. septembris)

Tropārs, 4. balss

Tava piedzimšana, Dievadzemdētāj Jaunava, / prieku vēs-

tīja visai pasaulei, / no Tevis uzausa taisnības Saule – Kristus
mūsu Dievs. / Viņš, lāstu salauzis, deva svētību, // Viņš, nāvi
izbeidzis, dāvāja mums mūžīgu dzīvību.

Kondaks, 4. balss

Joakims un Anna no kauna par to, ka bērnu nav, / un
Ādams un Ieva no nāves nīcības / izglābās ar Tavu svēto
piedzimšanu, Visunevainīgā. / To arī Tava tauta svin, / no
verdžības par grēkiem izpirktie, Tev gavilē: // Neauglīgā
dzemdē Dievadzemdētāju un mūsu dzīvības Barotāju.

Augstiteikšana

Mēs augsti teicam Tevi Vissvētā Jaunava, un godinām Tavus
svētos vecākus, / un Tavu visslavēto piedzimšanu slavējam.

Kunga Dzīvudarošā un Godājamā Krusta Pacelšana

(14./27. septembris)

Tropārs, 1. balss

Atpestī, Kungs, Savus ļaudis / un svētī Savu mantojumu,
/ dāvā mums uzvaru pār pretiniekiem // un ar Savu Krustu
sargi Tavu draudzi.

Kondaks, 4. balss

Tu labprātīgi ļāvi sevi Krustā pacelt, Kristu Dievs, / dāvā
Savu žēlastību Saviem jaunajiem pilsoņiem, kas Tavu vārdu
nes, / ar Savu spēku priecē pareizticīgos kristiešus / un dod

tiem uzvarēt naidniekus, // jo viņiem ir Tava palīdzība, miera ierocis, nepieejamas uzvaras zīme.

Augstiteikšana

Mēs augsti teicam, augsti teicam Tevi, Dzīvībasdevēj Kristu, un godājam Tavu Svēto Krustu, ar kuru mūs esi izglābis no kalpības naidniekam.

Dievmātes Patvēruma svētki

(1./14. oktobris)

Tropārs, 4. balss

Šodien svētkus gaiši svinam, ļaudis ticīgie, / Tavas atnākšanas pavēnī Dievmāte, / un raugoties Tavā tēlā šķīstajā, / pazemīgi teicam mēs: / sedz ar Savu godāto patvērumu mūs, / un izglāb no visa ļaunā, / lūdzot Savu Dēlu – Kristu, mūsu Dievu, lai Viņš glābj mūsu dvēseles.

Kondaks, 3. balss

Šodien Jaunava dievnamā visu priekšā stāv / un ar svēto pulkiem neredzama par mums Dievu lūdz, / eņģeļi ar bīskapiem ceļos nometas, / bet apustuļi ar praviešiem gavilē, // jo mūsu dēļ Jaunava pirmsmūžīgo Dievu lūdz.

Augstiteikšana

Mēs augsti teicam, augsti teicam Tevi, Vissvētā Jaunava, un Tavu dārgo Patvērumu godājam, jo Tevi redzēja svētais Andrejs, par pasauli Kristum lūdzoties.

Dievmātes dievnamā Ievešana

(21. novembris / 4. decembris)

Tropārs, 4. balss

Šodien Dieva griba tiek ievadīta, / un cilvēku pestīšana
pasludināta: / Dieva namā droši ienāk Jaunava, / un visiem
par Kristu jau pavēsta. / Viņai arī mēs pilnā balsī uzsauk-
sim: / priecājies, // Radītāja gādības piepildījums.

Kondaks, 4. balss

Visšķīstākais Pestītāja templis, / dārgā pils un Jaunava,
/ Dieva godības svētais dārgums / šodien Dieva namā tiek
ievesta, / līdzī ievēdot žēlastību, kas Dieva Garā ir. / Viņu
slavina Dieva eņģeļi: // Viņa ir debesu mājoklis.

Augstiteikšana

Mēs augsti teicam Tevi, Visšķīstā Jaunava, Dieva izredzē-
tā Jaunekle, un godājam Tavu ienākšanu Dieva namā.

Kristus Piedzimšana

(25. decembris/7. janvāris)

Tropārs, 4. balss

Ar Tavu piedzimšanu, Kristu, mūsu Dievs, / pasaulei at-
spīdēja prāta gaisma, / jo caur viņu tie, kas zvaigznēm kalpo,
/ ar zvaigzni tapa mācīti / pielūgt Tevi, Patiesības Sauli, / un
atzīt Tevi, Austrumu no augšienes, // Kungs, slava Tev.

Kondaks, 3. balss

Šodien Jaunava dzemdē Mūžamesošo, / un zeme Nepiejamam alā dod vietu, / eņģeļi ar ganiem slavas dziesmas dzied, / un gudrie ar zvaigzni ceļu staigā, // jo mūsu dēļ ir dzimis jauns Bērns – Pirmsmūžīgais Dievs.

Augstiteikšana

Mēs augsti teicam, augsti teicam Tevi, Dzīvībasdevēj Kristu, kas mūsu labad tagad miesā piedzimis no Vīraneziņošanās un Visšķīstās Jaunavas Marijas.

Kunga Kristīšanas jeb Dieva Parādīšanās

(6./19. janvāris)

Tropārs, 1. balss

Kad Tu, Kungs, Jordānā kristījies, / tad Trijādības pielūgšana parādījās, / jo Tēva balss par Tevi liecību deva, / Tevi par mīļo Dēlu saukdama, / un Gars baloža izskatā / šo vārdu patiesību apstiprināja. / Tu parādījies, Kristu Dievs, // un pasauli apgaismoji, slava Tev.

Kondaks, 4. balss

Tu šodien parādījies pasaulei / un Tava gaisma izraudzīja mūs, Kungs, / kas atziņā dziedam Tev: / atnāci, parādījies Tu, // nepieejama Gaisma.

Augstiteikšana

Mēs augsti teicam Tevi, Dzīvībasdevēj Kristu, Kas mūsu dēļ tagad miesā Jāņa kristīts tiec Jordānas ūdeņos.

Kunga Pretīņņēmšana

(2./15. februāris)

Tropārs, 1. balss

Priecājies, žēlastības pilnā Dievadzemdētāj Jaunava, / jo no Tevis uzausa taisnības Saule, Kristus mūsu Dievs, / Kas gaismu dod tumsā esošajiem. / Līksmo arī tu, taisnais sirmgalvi, / skaujās saņēmdams mūsu dvēseļu Atbrīvotāju, // Kas mums dāvā augšāmcelšanos.

Kondaks, 1. balss

Tu Jaunavas klēpi Savā piedzimšanā svētu darīji / un Si-meona rokas svētīji, / Tu atnāci un mūs izglābi, Kristu Dievs, / bet remdini karojošās valstis un stiprini ļaudis, / kurus esi iemīlējis, // Tu vienīgais, kas mīli cilvēkus.

Augstiteikšana

Mēs augsti teicam, augsti teicam Tevi, Dzīvībasdevēj Kristu, un godājam Tavu visšķīsto Māti, Kas Tevi pēc Likuma šodien ienesa Kunga namā.

Labās Vēsts Pasludināšana Dievmātei

(25. marts / 7. aprīlis)

Tropārs, 4. balss

Šodien – mūsu pestīšanas iesākums, / un mūžīgā noslēpuma atklāsme. / Dieva Dēls top Jaunavas Dēls, / un Gabriels

žēlastību sludina. / Tālab ar viņu sauksim Dievadzemdētājam:
/ priecājies, Svētītā, // Kungs ir ar Tevi.

Kondaks, 8. balss

Mēs, Tavi kalpi, Dievadzemdētāja, / Tev kā vadonei mūsu
aizstāvei dziedam uzvaras dziesmas / un, kā atpestīti no ļau-
nā, pateicības dziesmas. / Tā kā tev ir neuzvarams spēks, iz-
glāb mūs no visām bēdām, / lai mēs uz Tevi saucam: // esi
sveicināta, Līgava Mūžamjaunava!

Augstiteikšana

Ar Arheņģeļa vārdiem mēs saucam uz Tevi, Šķīstā: prie-
cājies, Žēlastības pilnā, Kungs ir ar Tevi.

Kunga ieiešana Jeruzālemē

(svētdiena pirms Pashas)

Tropārs, 1. balss

Vispārēju augšāmcelšanos / apliecinot pirms savām cieša-
nām, / no mirušiem Lācaru uzcēli, Kristu Dievs, / tālab arī mēs
kā bērni, uzvaras zīmes nesdami, / Tev, nāves Veicējam, sau-
cam: / osanna augstumos // slavēts lai ir, Kas nāk Kunga Vārdā.

Tropārs, 4. balss

Kristībā apbedītiem ar Tevi, Kristu, mūsu Dievs, / mums dā-
vāta nemirstīga dzīve ar Tavu augšāmcelšanos, / nu saucam ga-
vilēs: / osanna augstumos, // slavēts lai ir, Kas nāk Kunga Vārdā.

Kondaks, 6. balss

Debesīs – troņa, uz zemes – ēzeļa nestais, Kristu Dievs, /
eņģeļu slavas dziesmas / un bērnu gaviles pieņēmi, / tie sauc:
slavēts esi, Kas sauc, // Ādamu augšupsaukt.

Augstiteikšana

Mēs augsti teicam Tevi, Dzīvības Devēj Kristu, osanna aug-
stumos, arī mēs Tev saucam: slavēts lai ir, Kas nāk Kunga Vārdā.

Kunga Debesīs Pacelšanās jeb Debesbraukšana

(četrdesmitajā dienā pēc Pashas)

Tropārs, 4. balss

Pacēlies esi godībā, Kristu, mūsu Dievs, / mācekļus ie-
priecinājis, Svēto Garu apsolīdams; / viņi ar svētību tika pār-
liecināti, / ka Tu esi Dieva Dēls, // pasaules Pestītājs.

Kondaks, 6. balss

Kad pār mums izpildīji Dieva prātu, / un tos, kas virs
zemes, savienoji ar debesīs esošiem, / tad pacēlies debesīs,
Kristu, mūsu Dievs, / nemaz nešķirdamies, / bet vienmēr klāt
palikdams, / un sauci tiem kas Tevi mīl // – es esmu ar jums
un neviens pret jums.

Augstiteikšana

Mēs augsti teicam Tevi, Dzīvībasdevēj Kristu, un godā-
jam Tavu ar visšķīsto miesu Dievišķo pacelšanos debesīs.

Svētās Trijādības

svētki

(piecdesmitajā dienā pēc Pashas)

Tropārs, 8. balss

Slavēts esi, Kristu, mūsu Dievs, / Kas zvejniekus gudrus
Darīji, tiem Svēto Garu nosūtot, / un caur tiem pasauli notvē-
ri, // Cilvēkusmīlošais, slava Tev.

Kondaks, 8. balss

Kad Tu, nokāpdams, jauci valodas, Visaugstais, tad izšķīri
tautas, / bet kad dalīji uguns mēles, tad visus aicināji vienībā,
// un mēs vienā balsī teicam Vissvēto Garu.

Augstiteikšana

Mēs augsti teicam Tevi, Dzīvībasdevēj Kristu, / un godā-
jam Tavu Vissvēto Garu / Ko no Tēva esi sūtījis // Saviem
dievišķajiem mācekļiem.

Kunga Apskaidrošanās

(6./19. augusts)

Tropārs, 7. balss

Apskaidrojies kalnā, Kristu Dievs, / parādot Saviem mā-
cekļiem Savu godību, / tik, cik tie varēja, / arī mums, grēcī-
giem, lai uzmirdz / Tava gaisma mūžamesošā, / Dievadzem-
dētājas lūgšanu dēļ, // Gaismasdevēj, slava Tev.

Kondaks, 7. balss

Tu kalnā apskaidrojies / un, cik spēdami, Tavi mācekļi, /
Tavu godību skatīja, Kristu Dievs, / lai, kad redzēs Tevi krus-
tā sistu, / saprastu labprātīgās ciešanas / un pasaulei sludina,
// ka Tu patiesi esi Tēva starojums.

Augstiteikšana

Mēs augsti teicam, augsti teicam Tevi, Dzīvībasdevēj
Kristu, un godājam Tavas visšķīstās miesas brīnišķo ap-
skaidrošanos.

Dievmātes Aizmigšana

(15./28. augusts)

Tropārs, 1. balss

Tu dzemdībās jaunavību saglabāji, / aizmigdama – pasau-
li neatstāji, Dievadzemdētāji; / pie Dzīvības Tu pārcēlies, /
Dzīvības Māte būdama, / un ar savām lūgšanām // Tu glāb no
nāves mūsu dvēseles.

Kondaks, 2. balss

Lūgšanās neaizmieg Dievadzemdētāja, / aizstāvībā viņa ir
droša cerība, / kaps un nāve Viņu uzveikt nespēja, / jo Dzī-
vības Māti pie Dzīvības pārcēla // Viņš, kas mājāja miesās
mūžam jaunavīgajās.

SVĒTDIENU ASTOŅU BALSU TROPĀRI UN KONDAKI, TROPĀRI DIEVADZEMDĒTĀJAI

Tropārs, 1. bals

Kaut jūdi bija aizzīmogojuši klinti / un kareivji apsargāja
Tavas Visšķīstās Miesas, / Tu trešajā dienā augšāmcēlies,
Pestītāj, / dāvādams pasaulei dzīvi, / tālab debesu spēki sauca
uz Tevi, Dzīvības Devēj: / slavēta ir Tava augšāmcelšanās,
Kristu, / slavēta ir Tava Valstība, // slavēta ir Tava gādība,
vienīgais Cilvēkumīlotāj.

Dievadzemdētājai, 1. bals

Kad Tev, Jaunava, Gabriels sacīja: esi sveicināta, / ar šiem
vārdiem visu lietu Radītājs / Tevī – svētā Šķirstā iemita, / kā
taisnais Dāvids sacīja: / Tu esi kļuvusi plašāka par debesīm,
/ jo miesās savu Radītāju esi nēsājusi. / Gods tam, kas tevī
mājojis, / gods Tam, kas no Tevis iznācis, // gods tam, kas ar
Savu piedzimšanu ir mūs glābis!

Kondaks, 1. bals

Tu kā Dievs no kapa godībā augšāmcēlies, / pasauli līdzī

uzceldams, / un cilvēki Tevi kā Dievu slavina, / un nāve ir zudusi, un Ādams gavilē, Valdniek, / Ieva, tagad no saitēm brīvota, priecājas, saucot, // Kristu, Tu esi Tas, Kas visiem dāvā augšāmcelšanos.

Tropārs, 2. balss

Kad Tu, Nemirstīgā Dzīvība, / nokāpi nāves valstībā, / tad elli nonāvēji ar dievišķu spožumu, / un, kad mirušos no elles uzcēli, / visi debesu spēki sauca: // Dzīvības Devēj Kristu, mūsu Dievs, slava Tev.

Dievazemdētājam, 2. balss

Visi pārāki par prātu, / visi slavēti Tavi noslēpumi, Dievazemdētāj, / šķīstības aizzīmogota un jaunavības sargāta / Tu esi patiesi Māte, / kas dzemdējusi patiesu Dievu, // Viņu lūdz izglābt mūsu dvēseles.

Kondaks, 2. balss

Augšāmcēlies no kapa esi, Visvarenais Pestītāj, / un elle bijās, kad brīnumu redzēja, / un mirušie piecēlās. / Radības, to redzot, ar Tevi kopā priecājas; / Ādams gavilē, // un pasaule, mans Pestītāj, daudzina Tevi mūžīgi.

Tropārs, 3. balss

Debesis lai līksmojas, / zeme lai priecājas, / jo Kungs radīja varenību ar savu roku, / nāvi ar nāvi saminot, / bija pirmais

Svētdienu astoņu balsu tropāri, kondaki un tropāri Dievadzemdētājam

starp mirušiem, / no nāves klēpja mūs izglāba // un dāvāja
pasaulei lielu žēlastību.

Dievadzemdētājam, 3. balss

Teicam Tevi, Dievadzemdētāj Jaunava, / kā vidutāju mūsu
cilts pestīšanai, / jo ar miesu, no Tevis pieņemto, / Tavs Dēls
un mūsu Dievs, / izcietis krusta mokas, // no nāves mūs izglā-
ba kā Cilvēkumīlošais.

Kondaks, 3. balss

Augšāmcēlies no kapa šodien esi, Dāsnais, / un mūs no
nāves vārtiem uzvedis, / šodien Ādams gavilē / un Ieva prie-
cājas kopā ar patriarhiem un praviešiem // bez mitas teic Ta-
vas Dievišķās Valstības varenību.

Tropārs, 4. balss

Kad Kunga mācekles no eņģeļa izdzirda / gaišo augšām-
celšanās sludināšanu / tās sentēvu lāstu nometa / apustuļiem
sauca: / nāve ir izdeldēta, / Kristus, Dievs augšāmcēlies, //
dāvājot pasaulei lielu žēlastību.

Dievadzemdētājam, 4. balss

Kopš laikiem apslēptais / un eņģeļiem neaptveramais no-
slēpuma atklājās, / caur Tevi, Dievadzemdētāj, zemē esošiem
parādījās Dievs, / nesaplūstošā vienībā iemiesojies, / un mūsu
dēļ brīvā gribā krustu pieņēmis, / ar ko augšāmcēla pirmo ra-
dīto, // un izglāba no nāves mūsu dvēseles.

Kondaks, 4. balss

Mans Glābējs un Pestītājs / no kapa kā Dievs cēlās un
atbrīvoja no važām zemē dzimušos, / un elles vārtus sagrāva,
/ un kā Valdnieks // trešajā dienā augšāmcēlās.

Tropārs, 5. balss

Tēvam un Garam līdzbezglīgo Vārdu, / kas mūsu pestī-
šanai piedzimis no Jaunavas, / teiksim un pielūgsim, ticīgie,
/ jo Viņš vēlējies miesā tikt krustā sists / un nāvi izciest, / un
mirušos augšāmcelt // ar savu spožo augšāmcelšanos.

Dievazemdētājam, 5. balss

Priecājies, necaurejamās Kunga durvis! / Priecājies, pie Tevis
steidzošo siena un pajumte! / Priecājies, klusā osta un laulības ne-
skartā, / Savu Radītāju un Dievu miesā Dzemdējusī! / Par Tevi
slavējošiem // un Tavas radības godājošiem nerimsti lūgties.

Kondaks, 5. balss

Mans Pestītāj, Tu esi ellē nokāpis / un vārtus sagrāvis kā
Visvarenais / mirušos kā Radītājs līdzī uzmodinājis / un nā-
ves dzeloni satriecis, / un Ādams no lāsta tika izglābts, Cilvē-
kumīlotāj; / tālab visi saucam: // Kungs, atpestī mūs.

Tropārs, 6. balss

Enģeļu spēki uz Tava kapa: / un sargi pamira, / un Marija
kapā stāvēja, / meklējot Tavas visšķīstās miesas. / Tu elli gūs-

Svētdienu astoņu balsu tropāri, kondaki un tropāri Dievadzemdētājai

tīji, tās neaizskarts, / Jaunavai pretī gāji, dāvādams dzīvību, //
augšāmcēlies no mirušiem, Kungs, slava Tev.

Dievadzemdētājai, 6. balss

Savu Māti esi teicis svētīgu, / Tu, kas nāci labprātīgi ciest,
/ krustā atspīdēji, gribēdams atrast Ādamu, / sacīdams eņģe-
ļiem, priecājieties ar mani, / jo pazudušais grasis ir uzmek-
lēts, // gods tev, mūsu Dievs, kas visu gudrībā esi darījis.

Kondaks, 6. balss

Ar dzīvinošu roku / Viņš mirušos no tumsas lejām piecēla
/ Dzīvībasdevējs Kristus, Dievs! / Viņš augšāmcelšanos dā-
vāja cilvēku ciltij, / jo Viņš ir visu Pestītājs, / augšāmcelšanās
un dzīvība, // un visu Dievs.

Tropārs, 7. balss

Ar Savu krustu nāvi izpostīji, / ļaundarim paradīzi atvēri,
/ mirrunesēju raudas pārvērti, / un apustuļiem pavēlēji sludināt,
/ ka esi augšāmcēlies, Kristu, Dievs, // dāvājot pasaulei
lielu žēlastību.

Dievadzemdētājai, 7. balss

Augstiteicamā Jaunava! / Izved no grēku bedres un dziļuma
mūs, / kas ceram uz Tevi kā uz mūsu augšāmcelšanās dārgu-
mu, / jo, dzemdējama mūsu Pestītāju, Tu esi izglābusi tos, kas
grēkam bija nodoti; / Tu pirms dzemdībām bijī Jaunava, / un
dzemdībās Jaunava // un pēc dzemdībām paliec mūžīgi Jaunava.

Kondaks, 7. balss

Nāves spēks vairs nespēs valdīt pār cilvēkiem, / jo Kristus
atnāca, tās spēkus laužot un sagraujot. / Elle ir gūstā saņemta,
/ un pravieši vienā balsī sauc: / tiem, kas tic, ir nācis Pestītājs,
/ ticīgie, steidzieties // uz augšāmcelšanos.

Tropārs, 8. balss

No augstumiem Tu nokāpis, Sirdsžēlīgais, / trīs dienas biji
aprakts, / lai atbrīvotu mūs no mokām. // Kungs, mūsu Dzīvī-
ba un Augšāmcelšanās, slava Tev.

Dievazemdētājam, 8. balss

Mūsu dēļ no Jaunavas piedzimis un krusta ciešanas pieņē-
mis, Pestītāj, / nāvi ar nāvi iznīcinājis, un kā Dievs augšāmc-
elšanos parādījis, / neniecini tos, kas tavu roku radīti, / parā-
di Savu cilvēkmīlestību, Žēlīgais, / pieņem Dievazemdētāju
Tevi dzemdējušo, kas lūdz par mums, // un atpestī, Glābēj,
izmisušos ļaudis.

Kondaks, 8. balss

Augšāmceldamies no kapa, mirušos uzcēli, / un Ādamu
augšāmcēli un Ieva līksmojas, Tev ceļoties, // un pasaules
gali gaviļē par Tavu celšanos no mirušiem, Visžēlīgais.

DAŽĀDAS LŪGŠANAS

Pamatlūgšanas

Muitnieka lūgšana

Dievs, esi man, grēciniekam, žēlīgs.

Jēzus lūgšana

Kungs Jēzu Kristu, Dieva Dēls, apžēlojies par mani, grēcinieku.

Slava Tev, mūsu Dievs, slava Tev.

Lūgšana Svētajam Garam

Debesu Kēniņ, Iepriecinātāj, patiesības Gars, Kas visur esi un visu piepildi. Tu visa labā Saturētāj un dzīvības Devēj, nāc un mājō mūsos, un šķīstī mūs no visas nešķīstības, un, Žēlīgais, atpestī mūsu dvēseles.

Trīssvētais

Svētais Dievs, Svētais Spēcīgais, Svētais Nemirstīgais, apžēlojies par mums. (3 reizes, paklanoties)

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.¹

Lūgšana Vissvētajai Trijādībai

Vissvētā Trijādība, apžēlojies par mums; Kungs, šķīstī mūs no grēkiem; Valdītāj, piedod mūsu noziegumus; Svētais, apmeklē un dziedini mūsu vājības Tava vārda dēļ.

Kungs, apžēlojies (*3 reizes*).

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Tā Kunga lūgšana

Mūsu Tēvs debesīs, svētīts lai top Tavs vārds. Lai nāk Tava Valstība. Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes. Mūsu dienīšķo maizi dod mums šodien. Un piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem. Un neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī mūs no ļaunā.

Vissvētās Dievazemētājas dziesma

Priecājies, Dievazemētāja Jaunava, Dieva apžēlotā Marija, Tas Kungs ir ar Tevi; Tu esi augsti teicama starp sievietēm, un augsti teicams ir Tavas miesas Auglis, jo mūsu dvēseļu Pestītāju esi dzemdējusi.

¹ *Dažviet saīsināti raksta "Slava, un tagad", tad lasa: „Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.” Ja rakstīts Slava, tad lasa: „Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam”; Ja rakstīts Tagad, tad lasa: „Tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.”*

Lūgšana Dievadzemdētājam

Patiesi pienākas svētīgu teikt Tevi, Dievadzemdētāju, Mūžamsvētīgo un Visšķīsto, un mūsu Dieva Māti. Mēs augsti teicam Tevi, īsteno Dievadzemdētāju, Kas esi cienījama augstāk par ķerubiem un slavējama daudz augstāk par sērafiem, Kas jaunavībā Dievu Vārdu esi dzemdējusi (*paklanīties līdz zemei*).

Svētā Sīrijas Efrēma lūgšana

Jālūdzas visa Lielā Gavēņa laikā

Kungs, manas dzīvības Valdītāj, nedod man slinkuma, izmisuma, varaskāres un tukšvārdības garu.

(Pārmest krustu un paklanīties līdz zemei)

Bet dāvini man, Savam kalpam, šķīstības, pazemības, pacietības un mīlestības garu.

(Pārmest krustu un paklanīties līdz zemei)

Patiesi, Kungs un Ķēniņ! Dod man atzīt manus grēkus un nenosodīt savu tuvāko. Jo Tu esi slavēts mūžīgi mūžos. Āmen.

(Pārmest krustu un paklanīties līdz zemei)

Dievs, šķīstī mani, grēcinieku.

(12 reizes, pārmetot krustu un paklanoties līdz jostasvietai)

Atkārtot pirmos trīs lūgumus. Krustu pārmet un paklanās līdz zemei tikai vienreiz – noslēgumā.

Pirms ēšanas

Mūsu Tēvs debesīs, svētīts lai top Tavs vārds. Lai nāk

Tava Valstība. Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes. Mūsu dienišķo maizi dod mums šodien. Un piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem. Un neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī mūs no ļaunā.

vai: Visu acis gaida uz Tevi, Kungs, un Tu dod viņiem labību savā laikā. Tu atver Savu dāsno roku un paēdini visus dzīvus Savā labvēlībā.

Pēc ēšanas

Mēs pateicamies Tev, Kristu, mūsu Dievs, ka esi mūs paēdinājis ar saviem laicīgajiem labumiem; neatņem mums arī Savu Debesu Valstību, bet, kā Tu esi nācis savu mācekļu vidū, Pestītāj, dodams tiem mieru, tā nāc arī pie mums un atpestī mūs.

Nav mums citas palīdzības, nav citas cerības, kā vien Tu, Visšķīstā Jaunava. Tu mums palīdzi, uz Tevi mēs ceram un ar Tevi lepojamies, jo mēs esam Tavi kalpi, – lai nekrītam kaunā!

Pirms ikkatra laba darba

Darbu sākot, apzīmē sevi ar krusta zīmi un saki:

Kungs, svētī!

vai: Kungs Jēzu Kristu, Dieva Vienpiedzimušais Dēls, Tavas svētās lūpas ir teikušas: „Bez manis jūs nenieka nespējat.” Mans Kungs, ar sirdi un dvēseli pieņemot Tavus vārdus, Tavas labestības dēļ es lūdzu: palīdzi man, grēciniekam, šajā darbā, ko tagad vēlos uzsākt; lai tas piepildās caur Tevi Dieva Tēva un Dēla, un Svētā Gara vārdā. Āmen.

**Svētā Gara palīdzības piesaukšana
katram labam darbam**

Debesu Ķēniņ, Iepriecinātāj, patiesības Gars, Kas visur esi un visu piepildi. Tu visa labā Saturētāj un dzīvības Devēj, nāc un mājō mūsos, un šķīstī mūs no visas nešķīstības, un, Žēlīgais, atpestī mūsu dvēseles.

Tropārs, 2. balss

Visa Radītāj Dievs, ar Savu svētību sekmē mūsu roku darbu, ko uzsākam Tavam godam, un atpestī mūs no visa ļaunā, jo Tu viens esi visspēcīgš un Cilvēkumīlotājs.

Kondaks, 6. balss

Ātrais Aizstāvi un stiprais Palīgs, nāc tagad Savas žēlastības spēkā un svētīdams stiprini un liec piepildīties Savu kalpu labajam nodomam, jo Tu, Spēcīgais Dievs, spēj darīt visu, ko gribi.

Pēc darba pabeigšanas

Slava, Tev, Kungs.

vai: Tu esi visu labo lietu piepildījums, mans Kristu, piepildi ar līksmību un prieku manu dvēseli un glāb mani, jo Tu vienīgais esi bagāts žēlastībā.

Ticības simbols (*ticības apliecība*)

¹ Es ticu uz vienīgo Dievu Tēvu Visavaldītāju, debesu un zemes, visu redzamo un neredzamo lietu Radītāju. ² Un uz vienīgo Kungu Jēzu Kristu, Dieva Dēlu, Vienpiedzimušo, Kas no Tēva dzemdināts pirms visa mūža; Gaisma no Gaismas, īstens

Dievs no īstena Dieva, dzemdināts, neradīts, ar Tēvu vienādas būtības; caur Ko ir visas lietas darītas. ³ Kas mums, cilvēkiem, par labu un mūsu pestīšanas labad ir nokāpis no debesīm un ieņemts miesā no Svētā Gara un Jaunavas Marijas, un tapis cilvēks. ⁴ Arī krustā sists mūsu labad, kad valdīja Poncijas Pilāts, un cietis, un apbedīts. ⁵ Un augšāmcēlies trešajā dienā pēc Rakstiem. ⁶ Un uzkāpis debesīs, un sēž pie Tēva labās rokas. ⁷ Un atkal nāks godībā tiesāt dzīvos un mirušos, un Viņa Valstībai gala nebūs. ⁸ Un uz Svēto Garu, Kungu, Kas dzīvu dara un no Tēva iziet, un līdz ar Tēvu un Dēlu ir pielūdzams un augsti slavējams, Kas runājis caur praviešiem. ⁹ Uz vienīgo Svēto, Vienoto un Apustulisko Baznīcu. ¹⁰ Es apliecinu vienu vienīgu kristību par grēku piedošanu. ¹¹ Es ceru uz mirušo uzmodināšanu ¹² un nākamā mūža dzīvošanu. Āmen.

50. (51.) psalms, grēku nožēlas

Apžēlojies par mani, Dievs, Savā lielajā žēlastībā, un izdzēs manus pārkāpumus Savā lielajā žēlsirdībā. Mazgā mani pavisam tīru no manas noziedzības un no mana grēka šķīstī mani. Jo es atzīstu savus pārkāpumus, un mans grēks vienmēr ir manu acu priekšā. Vienīgi pret Tevi esmu grēkojis un ļaunu Tavā priekšā darījis, tāpēc Tu būsi taisns Savos vārdos un uzvarēsi, kad spriedīsi tiesu. Lūk, grēkos taču esmu ieņemts, un mana māte grēkos mani ir dzemdējusi. Lūk, Tu patiesību esi mīlējis, tāpēc Savas gudrības neizdibināmo noslēpumu esi man atklājis, Aplaki mani ar īzapu, un es tapšu šķīsts; mazgā mani, un es kļūšu baltāks par sniegu. Dod man dzirdēt prieku un līksmību, tad priecāsies mani satriek-

tie kauli. Novērs Savu vaigu no maniem grēkiem un izdzēs visas manas nelikumības. Radi manī, Dievs, šķīstu sirdi un atjauno manī taisnu garu. Neatstum mani no Sava vaiga un neatņem no manis Savu Svēto Garu. Dod man atkal Savas pestīšanas prieku un stiprini mani ar Savu Valdnieka Garu. Es mācīšu pārkāpējiem Tavus ceļus, un grēcinieki atgriezīsies pie Tevis. Glāb mani no asinīm, Dievs, manas pestīšanas Dievs; mana mēle liksmos par Tavu taisnību. Kungs, Tu atdari manas lūpas, un mana mute teic Tavu slavu. Ja vien Tu gribētu upuri, es to dotu, bet sadedzināmo upuri Tu nevelies. Upuris Dievam ir satriekts gars; satriektu un pazemīgu sirdi Dievs nenicinās. Dari labu, Kungs, Cīānai Savā labvēlībā, un lai paceļas Jeruzālemes mūri. Tad Tu būsi labvēlīgs taisnības upurim, paceļamajam un sadedzināmajam upurim. Tad piesīs teļus uz Tava altāra.

90. (91.) psalms

Kas dzīvo ar Visaugstākā palīgu, tas debesu Dieva paspārnē mājās. Un sacīs Tam Kungam: Tu esi mans Aizstāvis un mans patvērums, mans Dievs, uz Viņu es paļaujos. Jo Viņš tevi izglābs no ķērāja tīkla un no ļaunām valodām, ar Saviem spārniem Viņš tevi apsegs, zem Viņa spārniem tu patversies: kā bruņas tevi ieskaus Viņa patiesība. Tu nebīsies nedz nakts briesmu, nedz bultas, kas dienā lido, nedz tumsas darbu, nedz pēkšņas nelaimes, nedz dienasvidus dēmona. Tūkstotis kritīs tev blakus un desmit tūkstoši pa labi no tevis, tomēr tevi tas neskars. Patiesi, tu skatīsi savām acīm un redzēsi, kā tiek atmaksāts grēciniekiem. Jo uz Tevi,

Kungs, es paļaujos. Visaugstāko tu esi izraudzījis sev par patvērumu. Ļaunums tevi neskar, un nekāda sērga netuvosies tavam mājoklim, jo Viņš liks Saviem Eņģeļiem tevi pasargāt visos tavos ceļos. Uz rokām tie tevi nesīs, lai tava kāja nekad neklūp pār akmeni. Tu staigāsi pāri aspīdam un baziliskam² un samīsi lauvu un pūķi. Tādēļ, ka viņš uz Mani paļāvās, Es izglābšu viņu: Es pasargāšu viņu, jo viņš pazīst Manu vārdu. Viņš piesauks mani, un Es viņu uzklausīšu: Es esmu pie viņa bēdās, Es viņu izraušu no tām un celšu godā. Es viņam došu ilgu mūžu un parādīšu viņam Savu pestīšanu.³

Lūgšana Godājamam Krustam

Apzīmēt sevi ar krusta zīmi

Lai augšāmceļas Dievs un izklīst Viņa ienaidnieki, un lai bēg no Viņa vaiga visi, kas Viņu nīst. Kā izgaist dūmi, tā lai tie izzūd; kā vasks kūst ugunī, tā lai iet bojā dēmoni to priekšā, kas mīl Dievu un apzīmē sevi ar krusta zīmi un līksmībā sauc: priecājies, Augstigodātais un Dzīvudarošais Tā Kunga Krusts, kas aizden dēmonus mūsu Kunga Jēzus

² **Aspīds un bazilisks** – indīgas čūskas

³ **Atpestīt** – kristīgajā mutvārdu un rakstu valodas tradīcijā iesakņojies lībiešu izcelsmes vārds ar nozīmi ‘glābt, atbrīvot’. Kristieši ar šo vārdu apzīmē tieši **Dieva** (Pestītāja – Спаситель) darbību. Glābjot, atbrīvojot cilvēku no grēka, lāsta un nāves varas, dāvājot tam mūžīgo svētlaimi, gan arī paglābjot no ienaidmeka uzbrukuma, dabas stihiju postījumiem utt. Pareizticīgo tekstos līdztekus vārdam ‘pestīt’ lietots arī ‘glābt’ (ektēnijas lūgumā: „Aizstāvi, glāb, žēlo un pasargi mūs, Dievs, Savas žēlastības dēļ”).

Kristus spēkā, Kas pie tevis sists, nokāpis ellē un velna varu saminis, un dāvinājis mums tevi, Savu Godājamo Krustu, ikkatra ienaidnieka padzīšanai. Ak, Augstigodātais un Dzīvudarošais Tā Kunga Krusts, palīdzi man līdz ar Svēto Valdnieci, Dievadzemdētāju Jaunavu un visiem svētajiem mūžīgi. Āmen.

Pirms mācīšanās

Visužēlīgais Kungs, sūti mums Sava Svētā Gara žēlastību, kas stiprina mūsu dvēseles spēkus, lai mēs, ņemdami vērā mums pasniegtās mācības, pieaugtu par godu, Tev, mūsu Radītājam, par iepriecinājumu mūsu vecākiem un par svētību Baznīcai un Tēvijai.

Pēc mācīšanās

Mēs pateicamies Tev, Radītāj, ka Tu Savā žēlastībā esi darījis mūs cienīgus mācīties. Svētī mūsu vadītājus, vecākus un skolotājus, kas māca mums atzīt to, kas labs, un dāvini mums arī turpmāk spēku uzcītīgi mācīties.

Dodoties uz baznīcu

Ielīksmojos, kad man saka: „Iesim Tā Kunga namā.” Vien Tavas lielās žēlsirdības dēļ, Kungs, es nākšu Tavā mājvietā un paklanīšos Tavam svētajam namam, Tevi bijādams. Kungs, vadi mani pēc Savas taisnības, dari taisnu manu ceļu Tavā priekšā manu ienaidnieku dēļ, lai es, ļaunuma neskarts, slavētu Vienīgo Dievu – Tēvu un Dēlu, un Svēto Garu tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos.

Baudot prosforu un svēto ūdeni

Mans Kungs un Dievs, lai Tavas svētās dāvanas – prosfora un Tavs svētais ūdens – Tavas nebeidzamās žēlsirdības spēkā kļūst man par atgriešanos no grēkiem, mana prāta apgaismošanu, manas dvēseles un miesas spēku stiprinājumu, manas dvēseles un miesas veselību, uzvaru pār manām kaislībām un vājībām Tavas Visšķīstās Mātes un visu Tavu svēto lūgšanu dēļ.

Pateicība par visu, ko Dievs labu darījis

Tropārs, 4. balss

Tavi necienīgie kalpi, Kungs, pateicīgi būdami par Tavām lielām labestībām, kas pie mums notikušas, mēs godādami Tevi teicam, svētījam, pateicamies, dziedam un augstiteicam Tavu sirdsžēlastību, un, kā kalpi, ar mīlestību Tev saucam: gods Tev, mūsu Labdarītāj, Pestītāj.

Kondaks, 3. balss

Valdniek, Tavu labvēlību un dāvanas nepelnīti saņēmuši, mēs kā necienīgi kalpi pie Tevis sirsnīgi steidzamies, un pateicību, cik spēdami, pienesam, un Tevi par Labdarītāju un Radītāju godādami, saucam: slavēts esi, Dāsni Devīgais Dievs!

Slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Dievadzemdētājai: Dievadzemdētāja, kristīgo ļaužu Palīdze, Tavu aizstāvību iemantojuši, mēs, Tavi kalpi, pateicībā saucam: priecājies, Visšķīstā Dievadzemdētāja Jaunava, un ar Savām lūgšanām vienmēr glāb mūs no visām bēdām, Tu, Vienīgā, Kas nekavējies iestāties par mums.

Par mīlestības vairošanu

Tropārs, 4. balss

Kristu, Tu esi vienojis Savus apustuļus ar mīlestības saiti un arī mūs, Tavus uzticamos kalpus, pie Sevis mīlestībā cieši saistījis; dāvā, lai Dievmātes lūgšanu dēļ mēs pildītu Tavus baušļus un cits citu neliekuļoti mīlētu, Vienīgais Cilvēkumīļotāj.

Kondaks, 5. balss

Kristus Dievs, karstas mīlestības liesmu uz Tevi mūsu sirdīs aizdedz, lai mēs, ar to piepildīti, tik tiešām iemīlētu Tevi no visas savas sirds, ar visu savu prātu, dvēseli un visiem spēkiem un savu tuvāko kā sevi pašu, un, pildot Tavus baušļus, godinātu Tevi – visu labumu Devēju.

Par tiem, kas mūs neieredz un dara mums pāri

Tropārs, 4. balss

Mīlestības Kungs, Tu aizlūdzi par tiem, kas Tevi sita krustā, un Saviem mācekļiem pavēlēji lūgties par ienaidniekiem,

– piedod tiem, kas neieredz mūs un dara mums pāri, un, novērsdams no visa ļaunā un viltus, vadi viņus uz tikumīgu dzīvi, mēs pazemīgi Tevi lūdzam; lai saskanīgā vienprātībā mēs varētu godināt Tevi, Vienīgo Cilvēkumīlotāju.

Kondaks, 5. balss

Kungs, kā Tavs māceklis un pirmais moceklis Stefans lūdz par tiem, kas viņu nomētāja ar akmeņiem, tā arī mēs, zemē mezdami, Tevi lūdzam: piedod visiem, kas mūs neieredz un dara mums pāri! Lūdzam, lai neviens no tiem mūsu dēļ neietu pazušanā, bet visi tiktu atpestīti pēc Tavas žēlastības, Dāsni Devīgais Dievs.

Par maldos esošo atgriešanu

Visaugstais Dievs, Valdniek un visas radības Radītāj, Kas visu piepildi ar Savu varenību un uzturi Savā spēkā. Tev, Visužēlīgajam mūsu Kungam, mēs, necienīgie, pateicamies, jo Tu nenovērsies no mums mūsu pārkāpumu dēļ, bet liec Savai žēlastībai nākt pār mums. Tu mūsu pestīšanai esi sūtījis Savu vienpiedzimušo Dēlu un pasludinājis Savu neizmērojamo lēnprātību pret cilvēku dzimumu, jo Tu gribi un gaidi, lai mēs atgriežamies pie Tevis un topam pestīti; nokāpis līdz mūsu būtības vājumam, Tu stiprini mūs ar Sava Svētā Gara Visspēcīgo žēlastību, iepriecini ar glābjošo ticību un pilnīgu paļaušanos uz mūžīgo svētlaimi, un, vadot Savus izredzētos uz debesu Ciānu, sargā tos kā Savu acuraugu. Kungs, mēs apliecinām Tavu lielo un neizteicamo

cilvēkumīlestību un žēlsirdību, taču, redzot daudzas ļaunuma izpausmes, mēs Tevi, Visužēlīgais Kungs, sirsnīgi lūdzam: uzlūko Savu Baznīcu un redzi, ka, neraugoties uz to, ka Tavu pestījošo Evaņģēliju esam ar prieku uzņēmuši, tomēr iznīcības un kaislību nezāles pie vieniem dara šo Prieka vēsti mazauglīgu, bet pie citiem neauglīgu, un, pieaugot nelikumībām, vieni ar ķecerībām, citi ar šķeltniecību pretojas Tava Evaņģēlija patiesībai, tā atraidīdami Tavu svētību, atkāpdamies no Tavas Baznīcas un pakļaudami sevi Tava Vissvētā Vārda tiesai. Visužēlsirdīgais un Visuvarenais, neliec savai dusmībai līt pār tiem. Kungs Jēzu Kristu, esi žēlīgs, Tava Baznīca lūdzas, turot Tevi par savu Valdnieku un pestīšanas Piepildītāju. Apžēlojies par mums, ar Savu spēku stiprini mūs pareizajā ticībā, ar Savu gaismu apgaismo maldos esošo saprātu, lai tie atzīst Tavu patiesību: mīkstini viņu apcietinātās sirdis un atver ausis, lai tie pazītu Tavu balsi un atgrieztos pie Tevis, mūsu Pestītāja. Izlabo, Kungs, viņu maldus un kristīgai dievbijībai neatbilstošu dzīvi. Dari, lai mēs visi svēti un šķīsti dzīvotu un lai tādējādi pestījošā ticība iesakņotos mūsu sirdīs un nestu tur augļus.

Kungs, nenovērs no mums Savu vaigu, dod mums atkal Savas pestīšanas prieku un dod arī, Kungs, Savas Baznīcas ganiem svētu centību un rūpes par maldos esošo atgriešanu. Piepildi nomaldījušos ar Evaņģēlija garu, lai viņi, Tevis vadīti, sasniegtu ticības pilnību, cerību piepildīšanos un patiesu mīlestību: un tā kopā ar taisnajiem debesu spēkiem slavinātu Tevi, mūsu Kungu – Tēvu un Dēlu, un Svēto Garu mūžīgi mūžos. Āmen.

Par tiem, kas ceļā

Tropārs, 2. balss

Kristu, Tu esi Ceļš un Patiesība. Sūti saviem kalpiem (*vārdi*), kā kādreiz Tobijam, ceļabiedru – Savu Eņģeli, lai tas pasargā viņus ļaunuma neskartus Tavam godam, Dievadzemdētājas lūgšanu dēļ, labu izdošanos gādādams, Vienīgais Cilvēkumīlotāj.

Kondaks, 2. balss

Pestītāj, Tu ceļoji kopā ar Lūku un Kleopu uz Emmausas pilsētu, arī tagad esi kopā ar Saviem kalpiem (*vārdi*), kas grib doties ceļā, un paglāb tos no jebkāda ļaunuma uzņēmšanās, jo Tu kā Cilvēkumīlotājs spēj darīt visu, ko gribi.

Lūgšana

Kungs Jēzu Kristu, mūsu Dievs, patiesais un dzīvais Ceļš, Tu ceļoji uz Ēģipti kopā ar Jāzepu un Savu Māti, šķīsto Jaunavu; Tev labpatika pievienoties arī Lūkam un Kleopam ceļā uz Emmausu. Un tagad mēs pazemīgi Tevi lūdzam, Vissvētais Valdniek, paliec Savā žēlastībā pie Saviem kalpiem. Un kā Tobijam sūti Savu Sargeņģeli un padomdevēju, kas pasargā no jebkādas redzamo un neredzamo ienaidnieku ļaunās darbības un māca turēt Tavus baušļus, gādā par mieru, labklājību, veselību un dzīvus laimīgi atved atpakaļ. Dāvā, lai visi viņu labie nodomi piepildās Tev par godu un slavu, jo Tev pieder žēlastība un pestīšana, un mēs godu dodam Tev, Tavam Bez Iesākuma Esošajam Tēvam un Tavam Vissvēta-

jam, Žēlīgajam un Dzīvudarošajam Garam tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Par slimajiem

Tropārs, 4. balsis

Kristu, Tu vienīgais, kas nekavējies glābt un aizstāvēt, steidzies palīgā Saviem cietējiem kalpiem (*vārdi*), izglāb viņus no vājībām un rūgtām slimībām; Dievadzemdētājas lūgšanu dēļ piecel tos, lai viņi bez mitas varētu teikt un slavēt Tevi, Vienīgais Cilvēkumīlotāj.

Kondaks, 3. balsis

Pestītāj, kā citkārt Tu dziedināji Pētera sievas māti un triekas ķerto, ko Tev uz gultas pienesa, tā arī tagad, Žēlsirdīgais, apmeklē un izdziedini uz slimības gultas sirgstošo un nāves moku sagrauzto cietēju (*vārds*), jo Tu viens esi nesis mūsu vājības un sērgas un Tu visu spēj, jo esi Liels Žēlastībā.

Lūgšana

Valdniek, Visavaldītāj, Svētais Ķēniņ, Tu pārmāci, bet nenodod nāvei, Tu balsti visus krītošos un padari atkal taisnus visu nomākto stāvus, Tu ārstē cilvēku miesas vājumus – mēs lūdzam Tevi, mūsu Dievs: žēlastībā apmeklē Savu slimo kalpu (*vārds*), piedod viņam visus grēkus, tīšus un netīšus. Patiesi, Kungs, sūti no debesīm Savu dziedinošo spēku, pieskaries viņa miesai, dzesē slimības drudzi, remdē ciešanas un izdzie-

dini katru slēpto vainu; esi Sava kalpa (*vārds*) dziedinātājs, piecel viņu no slimības un ciešanu gultas veselu, dāvā viņu Baznīcai, svētī labiem darbiem un mudini pildīt Tavu gribu. Jo Tev, mūsu Dievs, pieder vara mūs apžēlot un glābt, un mēs Tev godu dodam, Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos. Āmen.

Lūgšana pēc savstarpējas vienošanās

Kungs Jēzu Kristu, Dieva Dēls, Tavas vissvētās lūpas ir sacījušas: „Atkal Es jums saku: ja divi no jums virs zemes ir vienā prātā kaut kādas lietas dēļ, ko tie grib lūgt, tad Mans Debesu Tēvs to tiem dos. Jo, kur divi vai trīs ir sapulcējušies Manā Vārdā, tur Es esmu viņu vidū.” Nemainīgi ir Tavi vārdi, Kungs, Tava žēlsirdība ir nebeidzama, un Tavai cilvēku mīlestībai nav robežu. Tādēļ mēs Tevi lūdzam: dāvā mums, Saviem kalpiem (*vārdi*), kas esam vienojušies lūgt Tevi (*vajadzība*); lūdzam, piešķir mums prasīto, taču ne mūsu, bet Tavs prāts lai notiek mūžīgi mūžos. Āmen.

Optinas klostera pēdējo starecu lūgšana

Kungs, liec man ar mierpilnu sirdi pieņemt visu, ko nesīs šī austošā diena. Liec man pilnīgi paļauties uz Tavu svēto gribu. Jebkurā šīs dienas brīdī, jebkurā lietā pamāci mani un uzturi mani. Lai arī kādas ziņas es saņemtu dienas gaitā,

Dažādas lūgšanas

pamāci man tās saņemt mierīgā garā un ciešā pārliecībā, ka viss notiek pēc Tavas svētās gribas. Visos manos vārdos un darbos vadi manas domas un jūtas. Visos neparedzētos gadījumos liec man neaizmirst, ka visu esi sūtījis Tu. Iemāci man iejūtīgi un saprātīgi izturēties pret katru manas ģimenes locekli, nevienu neieļāunot un nesarūgtināt. Kungs, dod man spēku panest austošās dienas spaidus un visus notikumus dienas gaitā. Vadi manu gribu un māci man lūgšanu, ticību, cerību, pacietību, piedošanu un mīlestību. Āmen.

LŪGŠANAS ATSEVIŠĶIEM SVĒTAJIEM

Lūgšana lielmoceklim un dziedinātājam Panteleimonam

Ak, svētais mocekli un dziedinātāj Panteleimon! Lūdzu Dievu par mums un nepieļauj, ka mūsos paliek slimības, kas nomoka mūsu miesu un dvēseli. Izdziedē kaislību cirstās rētas un vātis. Ja mēs sirgstam ar slinkumu un vājumu, izdziedē mūs. Ja piesaistāmies pasaulīgām lietām, izdziedē mūs. Mēs esam slimi, ak, svētais Panteleimon. Mēs sirgstam ar vienaldzību, novārtā esam pametuši mūsu pestīšanu, nevēriģi uzlūkojam savus grēkus, vājības un pienākumus, izdziedē mūs. Ja mēs sirgstam ar ļauna atminēšanos, dusmām un naidu, izdziedē, svētā Atona kalna un visas pasaules dziedinātāj! Mēs esam nožēlojami nabagi un tomēr sirgstam ar skaudību, lepnumu, augstprātīgu uzpūtību, dižošanos, izdziedē mūs. Ja mūs ir pārņēmušas visdažādākās tieksmes izpatikt savai miesai: negausība, neatturība, rijība, saldkaisle, dziedini mūs. Ja mēs sirgstam ar kūtrumu, tukšvārdību un liekvārdību, tiesāšanu, dziedini mūs, svētais Panteleimon! Ja mūsu acis sirgst ar iekāri, ja mūsu ausis cieš, jo ieklausās tukšvārdībā, ļaunās runās un tenkās, dziedini mūs. Ja mūsu rokas nomoka ne-

vēlēšanās pacelt tās pielūgsmē vai dot žēlsirdības dāvanas, dziedini mūs. Ja mūsu kājas ir sapinis slinkums un tām nav spēka doties uz dievnamu un apmeklēt trūkumcietējus, dziedini mūs. Jā, slima, ļoti slima ir mūsu mēle un mute: šeit mājo tukšvārdība, liekvārdība, tenkošana, citu tiesāšana un mēlnesība, es novēršos no lūgšanām un slavēšanas vai daru to nevērīgi, izklaidīgi, bez uzmanības, bez sapratnes, dziedini mūs, ak, laba darītāj! No galvas līdz kājām mūs pārņēmušas slimības: mūsu saprāts ir nesaprātīgs un neprātīgs; slima ir mūsu griba, mēs viegli novēršamies no svētīgām nodarbēm un ticamies pēc kaitīgām, Dievam netīkamām lietām; slima ir mūsu iztēle, tā nemāk un nevēlas paturēt apziņā nāvi, grēcinieku mūžīgās mokas, Debesu Valstības labumus, Dieva dusmas, Kristus Krusta ciešanas, dziedini mūs, ak, svētais Panteleimon! Visa mūsu būtība ir slima. Vārguļo visa mūsu dvēsele ar visām tās spējām un spēkiem. Vārguļo arī mūsu miesa ar visiem tās locekļiem. Izdziedini mūs, ak, svētais Panteleimon, kas dziedini bez atlīdzības, kas dziedini mīlestības pilnībā, jo esi svētās Dievmātes kalps, nepamet mūs ar šīm nožēlojamām kaitēm: dziedini mani pēc savas žēlastības, lai slavēju Svēto Trijādību Dievu Tēvu, Dēlu un Svēto Garu un Vissvēto Dievadzemdētāju, kas tevi kalpošanai pie slimajiem ir sūtījusi, un no sirds pateicos tavam, ak, svētais Panteleimon, dziedinošajam svētumam mūžīgi mūžos. Āmen.

Lūgšana svētmoceklim Kipriānam

Ak, svētais un Dievam labpatīkamais svētmocekli Kipriān, ātrais palīgs un lūdzējs par visiem, kas pie Tevis tveras! Pieņem

no mums, necienīgiem, šo cildināšanu un izlūdz mūsu dēļ Kungam Dievam stiprinājumu nespēkā, dziedināšanu slimībās, mierinājumu skumjās un visu, kas derīgs mūsu dzīvē. Pacel Kunga priekšā savu labo un spēcīgo lūgšanu, lai Viņš norobežo mūs no grēcīgām křišanām un iemāca īstenai grēku nožēlai, lai izglābj mūs no velna gūstniecības un no visas nešķīsto garu darbības un lai izglābj no pāridarītājiem. Kā stiprs cīnītājs iestājies mūsu dēļ pret visiem redzamajiem un neredzamajiem ienaidniekiem. Pārbaudījumu laikā dāvā mums pacietību un nāves stundā aizstāvi no ļaunajiem apvainotājiem gaisa valsts muitnīcās, lai Tavā vadībā sasniedzam Debesu Jeruzālemes vārtus un topam iecienīti slavināt Tēva un Dēla un Svētā Gara vārdu Debesu Valstībā kopā ar visiem svētajiem mūžīgi mūžos. Āmen.

Lūgšana svētajam Kronštates Jānim

Brīnumdari, svētais tēvs Jāni! Ar daudzajiem tikumiem tu esi pietuvojies Dievam, un Viņš izraudzījis tevi saņemt garīgas dāvanas: dziedināt slimības, aizdzīt kaislības un remdēt ciešanas. Tādēļ pazemīgi tevi lūdzam: dziedini mūsu vājības, ārstē kaislības; remdē bēdas, kas mūs nomāc, un vies mūsu sirdīs garīgu prieku. Palīdzi mums līdzināties tavas svētās dzīves un visu tavu labo darbu piemēram, lai mēs būtu cienīgi kopā ar tevi iemantot Debesu Valstību. Āmen.

Lūgšana svētajiem Viļņas un Lietuvas mocekļiem Antonijam, Jānim un Evstafijam

Svētie mocekļi Antonij, Jāni un Evstafij! Jūs, kas no Debesu Pils raugāties uz jūsu palīdzību lūdzošajiem, nenoraidiet

mūsu lūgumus, bet kā mūsu mūžīgie labdari un aizgādņi lūdziet Kristu Dievu, lai Viņš, cilvēkumīlētājs un žēlastības pilnais, pasargā mūs no visa ļauna: no glēvulības, no plūdiem, no uguns, no zobena, no sveštautiešu iebrukuma un brāļu kara. Un lai mūs, grēciniekus, nesoda pēc mūsu patvaļības, un lai Visudāsna Dieva dāvātais labums pie mums nevērstos par ļaunu, bet lai tas būtu Viņa svētajam vārdam par godu un jūsu stiprās aizstāvības cildināšanai. Lai Kungs pēc jūsu lūgšanām dāvā mieru mūsu domām un atturību no pazudinošām kaislībām un visiem citiem netikumiem, un lai visā pasaulē stiprina Savu vienīgo, svēto un biedroto Apustulisko Baznīcu, ko ir iemantojis ar Savām šķīstajām Asinīm. Svētie mocekļi, lūdziet, lai Kristus Dievs svētī mūsu valsts vadītājus un visu valsti, lai Savā Svētajā Pareizticīgajā Baznīcā stiprina taisnās ticības un dievbijības dzīvo garu: lai visi tās locekļi ir brīvi no pārgudrības un māņticības; lai tie pielūdz Viņu garā un patiesībā un jo uzcītīgi gādā par Viņa baušļu pildīšanu; lai mēs visi mierā un dievbijībā dzīvotu šajā laikā un sasniegtu svētlaimīgu mūžīgo dzīvi debesīs mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastībā, jo Viņam pienākas vara, slava un gods līdz ar Tēvu un Svēto Garu tagad un vienmēr, un mūžīgi mūžos. Āmen.

Lūgšana svētajai Pēterburgas Ksenijai

Ak, svētā un svētlaimīgā māte Ksenija! Tu dzīvoji Visaugstākā patvērumā, un ar Dievmātes gādību Viņš tevi stiprināja panest badu un slāpes, aukstumu un karstumu, pārciest apsmieklus un vajāšanas. Tu saņēmi no Dieva gaišredzību un darīji brīnumus, bet tagad atdusies Visuvarenā ēnā. Un, lūk,

svētā Baznīca kā smaržīgs zieds tevi godina. Stāvot pie tavas apbedījuma vietas, tava svētā tēla priekšā, tev pašai it kā dzīvai atrodoties mūsu vidū, mēs tevi lūdzam: pieņem mūsu lūgšanas un pienes tās žēlsirdīgajam Debesu Tēvam, jo tev ir ļauts tuvojies Viņam; izlūdzies mūžīgu pestīšanu visiem, kas nāk pie tevis, dāsnu svētību labiem darbiem, glābšanu no nelaimēm un bēdām. Iestājies par mums, necienīgajiem un grēcīgajiem, ar savām svētajām lūgšanām mūsu visžēlīgā Pestītāja godības priekšā. Palīdzi, svētā un svētlaimīgā māte Ksenija, lai bērņus apspīd Svētās Kristības un Svētā Gara zīmoga gaisma, lai pusaudžus audzina ticībā, godīgumā un dievbijībā; dāvā tiem sekmes mācībās; sirgstošos un vājiniekus izdziedini; ģimenes cilvēkiem nosūti mīlestības un saprašānās garu; mūkiem dāvā spēju izcīnīt labo ticības cīņu un pasargā tos no neslavas cēlējjiem; draudzes ganus nostiprini Svētā Gara spēkā; mūsu tautu un zemi pasargā no dumpjiem un dāvā mieru; izlūdz mirējiem iespēju baudīt svētos Kristus Noslēpumus. Mēs ceram un palaujamies uz tavu palīdzību, jo tu mūs uzklausi un glāb; mēs tev pateicamies un kopā ar tevi slavējam Tēvu, Dēlu un Svēto Garu tagad un vienmēr, un mūžīgi mūžos. Āmen.

Lūgšana svētajai apustuļiem pielīdzināmajai Marijai Magdalēnai

Ak, svētā mirru nesēja un visslavējamā apustuļiem pielīdzināmā Kristus mācekle Marija Magdalēna! Pie tevis, kā pie uzticamas un varenas gādnieces Dieva priekšā par mums, grēcīgiem un necienīgiem, šodien sirsnīgi steidzamies un savā sirds pazemībā lūdzamies. Tu savā dzīvē briesmīgus ļauno garu

uzbrukumus esi pārcietusi, bet ar Kristus žēlastību esi tos uzvarējusi; arī mūs ar savām lūgšanām no sātana valgiem atbrīvo, lai visā savā dzīvē ar darbiem, vārdiem, domām un mūsu sirds slepenajiem nodomiem mēs uzticami kalpotu Vienīgajam Svētajam Valdniekam Dievam, kā esam Viņam solījušies. Tu vairāk par visiem zemes labumiem Visžēlīgo Kungu Jēzu esi iemīlējusi un Viņam caur visu dzīvi labprātīgi sekojusi, ar Viņa dievišķo mācību un svētību ne tikai savu dvēseli mielojusi, bet arī neskaitāmus ļaudis no pagānu tumsības pie Kristus brīnišķās gaismas atvedusi; ļaužu vedēja, lūdzam tevi: izlūdz mums no Kristus Dieva svētību, kas apgaismo un iesvētī, lai, tās apspīdēti, stiprināmie ticībā un dievbijībā, mīlestības un pašizliedzības varoņdarbos, lai steidzami kalpot tuvākajiem viņu gara un miesas vajadzībās, atceroties tavas cilvēku mīlestības piemēru. Tu, svētā Marija, Dieva svētības piepildītu dzīvi uz zemes esi dzīvojuši un mierā aizgājusi debesu mājokļos; lūdz Kristu Pestītāju, lai ar tavām lūgšanām dara mūs cienīgus tīriem un nevainojamiem veikt savu ceļu šajā raudu ielejā, un mierā un grēku nožēlā beigt savas dzīves dienas, lai svētīgi uz zemes dzīvojuši, taptu mūžīgas svētlaimīgas debesu dzīves cienīgi un tur kopā ar tevi un visiem svētajiem nemītīgi slavētu Nedalāmo Trijādību, dziesmās teiktu vienoto Dievu Tēvu, Dēlu un Vissvēto Garu mūžīgi mūžos. Āmen.

Lūgšana apustuļiem pielīdzināmajiem Kirilam un Mefodijam

Ak, visslavētie slāvu valodu skolotāji un mācītāji, svētie apustuļiem pielīdzināmie Kiril un Mefodij! Pie jums,

kā bērni pie tēviem, mācības gaismā un jūsu rakstu apgaismoti, un ticībā Kristum pamācīti, šodien sirsnīgi staidzamies un mūsu sirds pazemībā lūdzamies. Lai arī jūsu novēlējumus kā nepaklausīgi bērni neievērojam, un Dieva godāšanā, ko māciet, esam nevērīgi, un no vienprātības un mīlestības kā brāļiem ticībā un miesā, ko esat novēlējuši, esam atkrituši: tomēr, kā agrāk savā dzīvē nepateicīgos un necienīgos neesat atstūmuši, bet ar labu par ļaunu atmaksājuši, tā arī šodien jūsu grēcīgo un necienīgo bērnu lūgšanas nenoraidiet, bet tā kā Jums ir liela uzdrīkstēšanās pie Dieva, uzcītīgi lūdziet Viņu, lai vada un atgriež mūs uz pestīšanas ceļa, strīdus un nesaskaņas, kas venticīgu brāļu vidū cēlušies, nomierina, atkritušos uz vienprātību ved un visus mūs gara un mīlestības vienotībā vienotā, svētā, biedrotā un apustuliskā Baznīcā apvieno: mēs zinām, cik daudz iespēj tainā lūgšana Valdnieka labestībai, kas tiek pienesta arī par grēcīgiem ļaudīm: patiesi, neatstājiet mūs, grūtsirdīgos un necienīgos jūsu bērnus, lai grēks jūsu draudzes vidū, ko esat sapulcējuši, kas ienaidā sadalīta un cītīgo maldu aizrauta, mazinās, lai tās avis, iedomu vilku izkļiedētas, ielīksmojas: dāvājiet mums jūsu lūgšanu dēļ dedzību pareizticībā, lai tās iekvēlināti, tēvu mantojuma labumu saglabājam, baznīcas noteikumus un ieražas uzticīgi ievērot tiecamies, izvairāmies no jebkādas svešzemju viltus mācības, un tā Dievam tīkamā dzīvē uz zemes sekmes guvuši, taptu paradīzes dzīves cienīgi debesīs, un tur kopā ar jums visu Valdnieku, Trijādībā vienīgo Dievu, slavētu mūžīgi mūžos. Āmen.

SVĒTĪTĀJA IGNĀTIJA (BRJANČAŅINOVA) PAMĀCĪBA PAR LŪGŠANU

„Bet kad tu Dievu lūdz, tad ieej savā istabā, aizslēdz savas durvis un pielūdz savu Tēvu slepenībā; un tavš Tēvs, kas redz slepenībā, atmaksās to tev” (Mat. 6, 6).

Evaņģēlijs vēsta, ka Pats Kungs ļoti bieži Savu zemes gaitu laikā lūdzās vienatnē un novēlēja arī mums lūgties vienatnē. Kungam nebija vietas, kur galvu nolikt, tāpēc mierīgo, kluso celli Viņam bieži aizstāja klusējošās kalnu virsotnes un ēnainie dārzi.

Nakts tumsa priekšmetus paslēpj no ziņkārīgiem skatieniem, klusums neizklaidē ausis. Klusumā un naktī var lūgties dedzīgāk. Kungs Savai lūgšanai izvēlējās lielākoties vienatni un nakti, un izvēlējās tādēļ, lai mēs ne tikai paklausītu lūgšanu likumam, bet arī sekotu Viņa piemēram. Vai Kungam Pašam bija vajadzīga lūgšana? Kā cilvēks Viņš atradās starp mums uz zemes, bet kā Dievs Viņš nešķirami bija kopā ar Tēvu un Garu, ar Viņiem Jēzum bija viena Dievišķā griba un Dievišķā vara.

„Ieej savā istabā, aizslēdz savas durvis un pielūdz savu Tēvu slepenībā.” Lai par tavu lūgšanu nezina neviens: ne

tavs draugs, ne radnieks, ne pati tava godkāre, kas dzīvo tavā sirdī un mudina kādam pastāstīt par tavu lūgšanu lielo darbu, dot mājienu par to.

Aizslēdz savas celles durvis ļaudīm, kas atnākuši tukši tērzēt un atņemt tev laiku lūgšanām; aizslēdz prāta durvis svešām domām, kuras uzmāksies, lai tevi novirzītu no lūgšanas, aizslēdz savas sirds durvis grēcīgām sajūtām, kuras tīkos tevi samulsināt un aptraipīt, un lūdzies.

Neuzdrīksties Dievam pienest daudzvārdīgas un daiļrunīgas paša sacerētas lūgšanas, lai cik spēcīgas un aizkustinošas tev tās liktos: tās ir kritušā prāta auglis un, līdzīgi kā apgānīts upuris, tās nevar tikt pieņemtas uz Dieva garīgā upurgalda. Bet tu, tīksminādamies par paša sacerēto lūgšanu daiļajiem izteikumiem un pieņemdams godkāres un saldkaisles viltīgo iespaidu par sirdsapziņas mierinājumu un pat žēlastību, aizvirzīsies tālu prom no lūgšanas. Tu aizvirzīsies tālu prom no lūgšanas tieši tajā brīdī, kad tev likties, ka tu daudz lūdzies un jau esi sasniedzis augstu Dieva gribas izpildīšanas pakāpi.

Dvēsele, kas tikko sākusi iet Dieva ceļu, grimst dziļā neziņā par visu Dievišķo un garīgo, pat ja tā ir bagāta ar šīs pasaules gudrību. Šīs tumsonības dēļ tā nezina arī, kā un cik tai jālūdzas. Lai palīdzētu dvēselei šīs agrīnās bērnības stāvoklī, Baznīca iedibinājusi lūgšanu kārtas. Lūgšanu kārtā ir konkrētam gadījumam un laikam piemērots Dieva iedvesmots svēto tēvu sastādīts lūgšanu krājums.

Kārtas uzdevums – sniegt dvēselei trūkstošās lūgšanu domas un jūtas, turklāt pareizas, svētas, Dievam patiesi tīkamas

domas un jūtas. Ar šādām domām un jūtām ir piepildītas svēto tēvu svētīgās lūgšanas.

Lūgšanām no rīta ir īpašs lūgšanu sakopojums, ko sauc par rīta lūgšanām jeb rīta kārtu; nakts lūgšanām pirms došanās pie miera – cits lūgšanu sakopojums, ko sauc par lūgšanām pirms gulētiešanas jeb vakara kārtu. Īpašu lūgšanu sakopojumu lasa, gatavojoties baudīt Svētos Kristus Noslēpumus, un to sauc par lūgšanām pirms Svētā Vakarēdiena. Daudz laika veltījuši dievbijīgām nodarbēm, ap trijiem pēcpusdienā lasiet īpašu lūgšanu sakopojumu, ko sauc par ikdienas jeb inoku lūgšanu kārtu. Citi ik dienas lasa vairākas kafizmas, vairākas nodaļas no Jaunās Derības, vairākas reizes paklanās – un to visu sauc par kārtu.

Lūgšanu kārtā pareizi un svēti virza dvēseli, māca tai pielūgt Dievu garā un patiesībā (Jņ. 4, 23), turpretī dvēsele, kas atstāta savā vaļā, neprot pareizi iet pa lūgšanu ceļu. Grēka ievainota un aptumšota, tā nepārtraukti noklīst neceļos, nereti gāžas bezdibeņos: te kļūst izklaidīga, te ieslīgst sapņainībā, te atkal ļaujas dažādiem nesaturīgiem un mātīgiem augstu lūgšanas stāvokļu rēģiem, kas ir dvēseles godkāres un saldkaisles radīti.

Lūgšanu kārtas uztur dievlūdžēju pestījošā pazemības un grēku nožēlas noskaņojumā, mācot viņam nepārtraukti vainot sevi, piepildot viņa sirdi ar aizkustinājumu, stiprinot viņu cerībā uz Vislabo un Visžēlsirdīgo Dievu, ielīksmojot ar Kristus mieru un mīlestību uz Dievu un tuvākajiem.

Cik cildenas un dziļas ir lūgšanas pirms Svētā Vakarēdiena baudīšanas! Cik teicamu sagatavošanos tās sniedz

tiem, kuri nāk pie Svētajiem Kristus Noslēpumiem! Tās apkopj dvēseles namu un izrotā to ar brīnumainām domām un sajūtām, kuras Kungam ir tik patīkamas. Šīs lūgšanas majestātiski attēlo un izskaidro diženāko no kristiešu Noslēpumiem. Pretstatā šim augstumam dzīvi un patiesi uzskaitīti cilvēku trūkumi, parādītas viņa vājības un necienīgums. No šīm lūgšanām kā saule staro Dieva neaptveramā labestība, kuras dēļ Viņš vēlas cieši savienoties ar cilvēku, lai gan tas ir niecība.

No rīta lūgšanām tā vien dvesmo rīta možums un svaiīgums: redzamo sauli un šīs zemes dienu ieraudzījušais mācās ilgoties pēc augstākās, garīgās Gaismas un bezgalīgās Dienas redzējuma, ko atklāj Patiesības Saule – Kristus.

Īslaicīgā norimšana nakts miegā ir kapa tumsā rodamā ilgstošā miega tēls. Lūgšanas pirms gulētiešanas atgādina par mūsu pārceļšanos uz mūžību, pārlūko mūsu darbošanos dienas gaitā, māca atzīt Dieva priekšā nodarītos grēkus un tos nožēlot.

Ja pielūgsmē lasa akafistu Visumīļajam Jēzum, tas kā vērtība pats par sevi lieliski sagatavo Jēzus lūgšanai, kuru saka šādi: „Kungs Jēzu Kristu, Dieva Dēls, apžēlojies par mani, grēcinieku.” Šī lūgšana ir gandrīz vienīgā to pilnību sasniegušo askētu nodarbe, kuri iemantojuši vienkāršību un šķīstību un kuriem jebkāda prātošana un daudzvārdība ir apgrūtinoša izklaide. Akafists atklāj, kādas domas pavada Jēzus lūgšanu, kura iesācējiem šķiet galēji sausa. Visā savā kopumā akafists izteic vienu vienīgu grēcinieka lūgumu Kungam Jēzum Kristum apžēloties, taču šim lūgumam – atbilstoši iesācēja prāta bērnišķīgumam – piešķirtas daudz-

veidīgas formas. Līdzīgi kā maziem bērniem dod viņiem piemērotu mīkstu barību.

Akafistā Dievmātei apdziedāta Dieva Vārda iemiesošanās un Dievmātes cildenums: Dievadzemdētāju svētīgu teic visas paaudzes (Lk. 1,48), jo Viņa dzemdinājusi par cilvēku tapušo Dievu. Akafistā kā majestātiskā gleznā neskaitāmām skais-tām līnijām, krāsām un toņiem attēlots Dieva Vārda iemieso-šanās diženais Noslēpums. Izdevīgs apgaismojums atdzīvina jebkuru gleznu – un neparastās žēlastības gaismā zaigo Diev-mātes akafists. Šī gaisma iedarbojas īpaši: tā apgaismo prātu un piepilda sirdi ar prieku un apliecinājumu. Neizdibināmo uztveram kā mums apjaušamu, saprotamu, jo akafista vārdi brīnumaini iedarbojas uz prātu un sirdi.

Daudzi godbijīgi kristieši, jo sevišķi mūki klusuma un nakts tumsas aizsegā izpilda ļoti ilgstošu vakara lūgšanu kārtu. Lūgšanām pirms gulēt iešanas viņi pievieno kafizmu, Evaņģēlija, Apustuļa un akafistu lasīšanu, paklanīšanos ar Jēzus lūgšanu. Stundās, kad akluma pārņemtā pasaule no-dodas trakulīgām un trokšņainām izpriecām, Kristus kalpi raud savas celles klusumā, izlejot sirsnīgas lūgšanas pie Kunga kājām. Pavadījuši nakti neprātīgā nomodā, pasaules dēli sagaida austošo dienu ar nomāktu garu un grūtsirdībā. Dieva kalpi, nakti pavadījuši lūgšanu upurdarbā, sagaida dienu līksmi un garā moži, apzinādamies un jūtot neparastu spēku domas virzīt pie Dieva un veikt dažādus labus darbus.

Kungs krita ceļos lūgšanas laikā – un arī tev nav jāno-niecina ceļu locīšana, ja ir pietiekoši daudz spēka to izdarīt. Paklanīšanās līdz zemei, kā skaidro tēvi, attēlo mūsu krišanu,

bet piecelšanās – mūsu izpirkšanu (svētā Teolipta vārdi, skat.: „Labestība”, 2. sēj.). Pirms vakara lūgšanu kārtas sākšanas ir īpaši svarīgi paklanīties līdz zemei, cik spēks to atļauj. No tā miesa nedaudz pagurs un iesils, bet sirdi pārņems dievbijīgo skumju jūtas, – tas viss sagatavos uzmanīgai un cītīgai lūgšanu kārtas lasīšanai.

Lūgšanu kārtas lasīšanas un paklanīšanās laikā neklājas steigties, lasīt lūgšanu kārtu un paklanīties pieklājas iespējami nesteidzīgi un uzmanīgi. Labāk nolasīt mazāk lūgšanu un klanīties mazāk, toties uzmanīgi, nevis daudz un neuzmanīgi.

Izvēlies saviem spēkiem atbilstošu lūgšanu kārtu. Kunga teikto par svēto dienu, ka tā domāta cilvēkam, nevis cilvēks svētajai dienai (Mk. 2, 27), var un vajag attiecināt uz visiem dievbijīgiem upurdarbiem, tostarp arī uz lūgšanu kārtu. Lūgšanu kārtā – cilvēkam, nevis otrādi: tā lai veicina cilvēka garīgo izaugsmi, nevis kļūst par grūti panesam jūgu, kas sagrauj miesas spēkus un mulsina dvēseli. Vēl jo vairāk tā nedrīkst kļūt par iemeslu lepņai un postošai iedomībai, postošai tuvāko nosodīšanai un pazemošanai.

Saprātīgi izvēlēta lūgšanu kārtā atbilstoši spēkiem un dzīvesveidam ir liels atspajds tiem, kas cīnās par savu pestīšanu. Tās izpildīšana noteiktās stundās kļūst par ieradumu, par nepieciešamu iekšēju vajadzību. Tikko cilvēks, kurš iemantojis šo svētīgo ieradumu, tuvojas ierastajai lūgšanu vietai, viņa dvēseli pārņem lūgšanu noskaņojums: viņš vēl nav paguvjis izrunāt nevienu lūgšanas vārdu, bet sirdi jau pārņem aizkustinājums un prāta pilnīgi nodziļinās iekšējā cellē.

Dižais tēvs Matojs teicis: „Dodu priekšroku īsākai un pastāvīgi izpildāmai lūgšanu kārtai, nevis garai, bet drīz atmetamai.” Tāds liktenis vienmēr piemeklē lūdzēju, kurš pārvērtējis savus spēkus: pirmajā degsmes uzplūdā cīnītājs lūgšanu kārtu kādu laiku ievēro un izpilda, vairāk uzmanību pievēršams skaitam, nevis kvalitātei, pēc tam seko pagurums, kas pamazām spiež viņu lūgšanu kārtu arvien vairāk un vairāk īsināt.

Bieži vien askēti, neapdomīgi uzņemdamies pārlietu smagu un ļoti grūti izpildāmu lūgšanu kārtu, beigās atmet jebkādu lūgšanu kārtu. Atsakoties no tās un pat tikai īsinot to, cīnītāju pārņem apjukums. Apjukumā viņš pazaudē dvēseles līdzsvaru un krīt grūtsirdībā, kas, pieņemoties spēkā, rada vājumu un nespēku. Savukārt tas neprātīgajam cīnītājam liek nodoties dīkdienībai un izklaidīgai dzīvei, vienaldzīgi krītot vissmagākajos grēkos.

Izvēloties paša spēkiem un dvēseles vajadzībām atbilstošu lūgšanu kārtu, centies rūpīgi un pastāvīgi to izpildīt. Tas nepieciešams, lai uzturētu tavas dvēseles tikumiskos spēkus, tāpat kā miesas spēku uzturēšanai katru dienu zināmās stundās jāuzņem veselīgs ēdiens.

„Nevis par psalmu lasīšanas atmešanu Dievs mūs sodīs Savas Tiesas dienā”, saka svētais Īzaks Sīrietis, „nevis par lūgšanas izbeigšanu, bet gan par to, kas seko pēc tam – dēmonu ienākšana mūsos. Ļaunie gari, vietu atraduši, ienāk un aizslēdz mūsu acu logus un tad vardarbīgi un nešķīsti ar mums saviem ieročiem – ļaunā atriebībā izpilda visu Dieva aizliegto. Atmetot mazo lūgšanu kārtu, kuras dēļ mēs kļūstam par Kristus aizsardzības cienīgiem, mēs nonākam dēmonu varā,

kā rakstījis kāds gudrais tēvs: „Kas pats savu gribu nepakļauj Dievam, tas pakļausies savam pretiniekam.” Šīs lūgšanu kārtas, kuras tev liekas mazas, izaug par sienām, kas aizsargā no gūstītājiem. Lūgšanos cellē gudri iedibinājuši Baznīcas Tipikona sastādītāji, saņemot atklāsmi no augšienes, lai tādējādi pasargātu mūsu dzīvību” (Īzaks Sīrietis, 71. vārds).

Dižie tēvi bagātīgās Dieva žēlastības dēļ spēja atrasties nepārtrauktas lūgšanas stāvoklī, bet viņi arī neatsacījās no savām lūgšanu kārtām, ko bija ieraduši noturēt noteiktās dienakts stundās. Svēto dzīvesstāstos tam rodam daudz piemēru. Sirdsskaidrais Antonijs Lielais, veicdams devītās stundas lūgšanu kārtu (Baznīcas devītā stunda atbilst trijiem pēcpusdienā) kļuva Dievišķās atklāsmes cienīgs; kad sirdsskaidrais Radoņežas Sergijs lūdzās, lasot akafistu Dievmātei, viņam parādījās Vissvētā Jaunava apustuļu Pētera un Jāņa pavadībā.

Mīļotie! Savu brīvību pakļausim lūgšanu kārtai: tā atņems pazudinošo visatļautību, tā sasaistīs mūs tikai ar vienu mērķi – lai sniegtu mums garīgo brīvību, brīvību Kristū. Važas sākumā liksies pārāk smagas, pēc tam tajās saistītais atradīs lielus dārgumus. Visi Dieva svētie uzņēmās un nesa lūgšanu kārtas labo nastu. Atdarinādami svētos, arī mēs sekosim mūsu Kungam Jēzum Kristum, Kurš, tapis cilvēks, Pats ar savu dzīvi norāda, kā jādzīvo mums: Viņš darīja tikai to, ko darīja Viņa Tēvs (Jņ. 5,19), teica tikai to, ko Viņam lika Tēvs (Jņ. 12, 49), jo Jēzus mērķis bija – visā izpildīt Tēva gribu (Jņ. 5, 30). Tēva un Dēla, un Svētā Gara griba ir viena. Attieksmē pret ļaudīm tā ir pestīšana. Vissvētā Trijādība, mūsu Dievs, slava Tev! Āmen.

SIRDSSKAIDRĀ SAROVAS SERAFIMA LŪGŠANU KĀRTA LAICĪGIEM CILVĒKIEM

Sirdsskaidrais Sarovas Serafims uzskatīja, ka lūgšana dzīvē ir tikpat nepieciešama kā gaiss, ko elpot. Viņš pamācīja un pieprasīja, lai viņa garīgie bērni nepārtraukti lūgtos, un novēlēja viņiem šādu lūgšanu kārtu, kas saglabājusies ar nosaukumu „Tēva Serafima lūgšanu kārtā”.

Pamodies no miega, nostājies savā izraudzītajā vietā un saki pestījošo lūgšanu, ko cilvēkiem dāvājis Pats Kungs, proti, „Mūsu Tēvs...” (*trīs reizes*), pēc tam „Pricājies, Dievadzemdētāja Jaunava...” (*trīs reizes*) un noslēgumā vienreiz Ticības simbolu. Paveicis šo rīta lūgšanu kārtu, katrs kristietis dodas pie saviem dienas darbiem. Darot savus mājas darbus vai atrodoties ceļā, ticīgajam pienākas klusi pie sevis lūgties: „Kungs, Jēzu Kristu, apžēlojies par mani, grēcinieku.” Atrodoties cilvēkos, strādājot darbu, jālūdzas domās: „Kungs, apžēlojies”, un tā jāturpina līdz pusdienām. Pirms pusdienām atkal jāatkārto svētā Serafima lūgšanu kārtā.

Pēc pusdienām, strādājot darbu, ikviens lai klusi saka pie sevis: „Vissvētā Dievadzemdētāja, apžēlojies par mani, grēcinieku”, un tā lai turpina līdz vēlam vakaram.

Kad iznāk laiku vadīt vienatnē, jāsaka: „Kungs Jēzu Kristu, Dievadzemdētājas lūgšanu dēļ apžēlojies par mani, grēcinieku”, bet, dodoties gulēt, ikviens lai atkārtu svētā Serafima lūgšanu kārtu, pēc tam lai apzīmē sevi ar krusta zīmi.

Turklāt sirdsskaidrais Serafims norādīja uz svēto tēvu pieredzi: ja kristietis pasaulīgās kņadas vidū ievēros šo īso lūgšanu kārtu kā glābēju enkuru, pazemīgi to pildīs, viņš saņiegs augstu garīgo pakāpi, jo šajā lūgšanu kārtā ir uzņemtas visas kristiešu pamatlūgšanas: pirmā – Paša Kunga vārds kā paraugs visām lūgšanām, otro no debesīm atnesa erceņģelis, sveikdams Vissvēto Jaunavu, Kunga Māti, trešā satur visus ticības dogmatus.

Kam ir laiks, lai lasa Evaņģēliju, Apustuli, citas lūgšanas, akafistus, kanonus. Ja kādam tomēr nav iespējams ievērot pat šo lūgšanu kārtu – nebrīvam cilvēkam, kalpam, tad tam gudrais starecs deva padomu šo lūgšanu kārtu ievērot gan apguļoties, gan staigājot, pieminēdams Rakstu vārdus: „Ikviens, kas Kunga vārdu piesauks, tiks izglābts.”

KĀ LŪGTIES BAZNĪCĀ

Visā pasaulē pareizticīgie kristieši no svētajiem tēviem pārņēmuši un ievēro noteiktas paražas.

1. Ieejot baznīcā, apzīmē sevi ar krusta zīmi, trīs reizes paklanās un saka: „Kungs, mans Radītāj, apžēlojies par mani” (*paklanīties*), „Dievs, esi man, grēciniekam, žēlīgs” (*paklanīties*), „Bezgala daudz esmu grēkojis, piedod man” (*paklanīties*).

2. Pēc tam, paklanījies uz labo un kreiso pusi, dievlūdējs stāv uz vietas un klausās psalmus un lūgšanas, kas skan baznīcā, taču pie sevis nesaka citas – paša lūgšanas, un nelasa tās no grāmatas atsevišķi no baznīcas dziedājumiem, jo tādus lasītājus svētais apustulis Pāvils nosoda par to, ka viņi pamet baznīcas sapulci (Ebr. 10, 25).

3. Paklanīties, noliecoties līdz jostasvietai (mazā paklanīšanās) vai nometoties ceļos un pieskaroties ar pieri grīdai (lielā jeb zemā paklanīšanās), pieklājas nevis pēc saviem ieskatiem, bet saskaņā ar svēto apustuļu un svēto tēvu iedibināto kārtību, proti, kad lasa „Svētais Dievs, Svētais Spēcīgais...”, „Nāciet, paklanīsimies...” un trīskāršo „Alleluja”, pienākas trīsreiz pārmet krustu (katru reizi ar mazo paklanīšanos), bet „Dari mūs cienīgus, Kungs...” un Lielās Slavas

dziesmas („Gods Dievam augstībā...”) sākumā un pēc priestera vārdiem „Slava Tev, Kristu Dievs, mūsu cerība”, pēc katra priestera uzsaukuma, tāpat arī, lasītājam lasot „Kas esi cienījama augstāk par ķerubiem...”, – vienreiz.

Liturģijas laikā darbadienās līdz zemei klanās:

- kad sāk dziedāt „Tā pienākas un ir pareizi...”,
- kad beidz dziedāt „Mēs Tevi teicam...”,
- lūgšanas „Patiesi pienākas...” beigās,
- lūgšanas „Mūsu Tēvs...” beigās,
- kad iznes Svētās Dāvanas dievgaldniekiem,
- kad priesteris ar Svētajām Dāvanām saka: „Tagad, vienmēr un mūžīgi mūžos”,
- rīta vai visnakts dievkalpojumā, kad uzsauc: „Dievazemdzemētāju un Gaismas Māti dziesmās teiksim.”

Svētdienās, tāpat no Svētās Kristus Augšāmcelšanās dienas līdz Svētās Trijādības dienas vakara dievkalpojumam, kā arī no Kristus Piedzimšanas līdz Kristīšanas (Dieva Parādīšanās) dienai ieskaitot, tāpat Kristus Apskaidrošanās un Krusta Pacelšanas svētkos svētie apustuļi vispār aizliedza klanīties līdz zemei, kā par to liecina svētais Vasīlijs Lielais vēstulē svētlaimīgajam Amfilohijam. To pašu iedibinājuši arī I un VI Vispasaules koncili, jo svētdienas un citi Kunga svētki glabā atmiņas par miera izlīgšanu ar Dievu pēc apustuļa vārdiem: „Vairs neesi kalps, bet bērns” (Gal. 4, 7), bet bērniem – mantiniekiem neklājas klanīties kā kalpiem.

4. Pareizticīgajiem kristiešiem raksturīgi nomesties uz ceļiem nevis ar paceltu, bet gan ar noliektu galvu. Uz ceļiem nometas pēc priestera vārdiem „Atkal un atkal, ceļos metušies...”. Paradums pēc paša ieskata nomesties uz ceļiem, salikt rokas un sist sev pa krūtīm Pareizticīgajā Baznīcā nav pieņemams.

5. Kad baznīcā sanākušo tautu svētkalpotājs pārkrusta ar Krustu vai Evaņģēliju, ikonu vai Svēto Biķeri, visi apzīmē sevi ar krusta zīmi, galvas noliekuši, bet, kad pārkrusta ar svecēm vai ar roku, vai kvēpina baznīcā sapulcējušos, tad nav jākrustās, vienīgi jānoliec galva. Tikai Lieldienu Gaišajā nedēļā, kad priesteris kvēpina ar Krustu rokā, visi krustās, un pēc priestera uzsaukuma „Kristus ir Augšāmcēlies!” atbild: „Patiesi Augšāmcēlies!”

6. Saņemot priesteru vai bīskapa svētību, kristieši nokūpsta viņa labo roku, taču pirms tam nekrustās.

Paklanīšanās un krusta zīmes kārtība

Saskaņā ar svēto tēvu mācību krusta zīme jāpārmet tā: kopā saliktus labās rokas trīs pirkstus pieliek pie pieres, pie vēdera jostas līmenī, pēc tam uz labā pleca un tad uz kreisā. Tad jānolaiz roka gar sāniem un tikai pēc tam jāpaklanās. Par tiem, kuri klanās, vēl krusta zīmi nepabeiguši, vai arī ar roku vicina pa gaisu vai pa savām krūtīm, Jānis Zeltamute saka: „Par tādu neapvaldītu vicināšanos dēmoni priecājas.” Un otrādi, krusta zīme, pārņemta pienācīgi – ticībā un godbijībā – iedveš bailes dēmoniņiem, nomierina grēcīgās kaislības un piesauc Dieva žēlastību.

Pārmet krustu bez paklanīšanās:

1. Sešpsalmes vidū – kad lasa trīskāršo „Alleluja”,
2. Ticības simbola sākumā,
3. Dievkalpojuma beigās, kad priesteris saka atlaišanas vārdus „Kristus, mūsu patiesais Dievs...”,
4. Svēto Rakstu – Evaņģēlija, Apustuļa un parēmiju – lasīšanas sākumā.

Pārmet krustu un paklanās līdz jostas vietai:

1. Ieejot dievnamā un iznākot no tā – trīs reizes,
2. Pēc katras ektēnijas lūgšanas – vienreiz,
3. Kad svētkalpotājs uzsaukumā slavē Svēto Trijādību,
4. Atskanot uzsaukumiem „Nemiet, ēdiet...”, „Dzeriet no tā visi...” un „No tā, kas Tev pieder...”, „Svētās Dāvanas svētiem...”,
5. Pēc vārdiem „Mēs augsti teicam Tevi, Īsteno Dieva-
dzemdētāju...”,
6. Pie vārdiem „Nāciet, paklanīsimies...”, slavēšanas vārdu „Alleluja”, „Svētais Dievs...” un „Nāciet, paklanīsimies...” laikā, kā arī pēc uzsaukuma „Slava Tev, Kristu Dievs...” un pirms atlaišanas,
7. Kanona 1. un 9. dziesmas laikā, piesaucot Kungu, Dievmāti vai svētos,
8. Pēc katras stihiras (turklāt krustās tas kliross, kurš beidzis dziedāt),
9. Litijā pēc katras no pirmajām trim ektēniju lūgšanām pa trim reizēm, pēc divām pārējām – vienu reizi.

**Pārmēt krustu un paklanās
līdz zemei:**

1. Lielajā gavēnī, ieejot dievnamā un iznākot no tā – trīs reizes,
2. Gavēnī pēc katra Dievadzemdētājas slavēšanas dziesmas piedziedājuma „Tevi augsti teicam...”,
3. Dziedājuma „Tas pienākas un ir pareizi...” sākumā,
4. Pēc „Mēs Tevi teicam, Tevi slavējam...”,
5. Pēc „Patiesi pienākas...” vai dziedājuma Dievmātei,
6. Skanot uzsaukumam „Un dari mūs cienīgus, Valdniek...”,
7. Kad tiek iznestas Svētās Dāvanas, pirmo reizi – kad skan vārdi „Dievbijībā un ticībā...”, otro reizi – kad skan „Tagad, vienmēr un mūžīgi”,

8. Lielā gavēņa Lielā pēcvakara dievkalpojumā, dziedot „Vissvētā Valdniece” – pēc katra panta. Lielā gavēņa vakara dievkalpojumā, dziedot „Priecājies, Dievadzemdētāja Jaunava” pēc trim pirmajiem pantiem paklanīties līdz zemei, bet pēc pēdējā – līdz jostasvietai,

9. Lielajā gavēnī Efrēma Sīrieša lūgšanas laikā pēc trim pirmajiem lūgumiem klanīties līdz zemei, tad 12 reizes līdz jostasvietai un pēdējo reizi paklanīties līdz zemei,

10. Lielajā gavēnī Svētības baušļu beigās, kad dzied „Pie-mini mani, Kungs, kad Tu nāksi Savā Valstībā” – paklanīties līdz zemei pie katra no pēdējiem trim pantiem.

Paklanās līdz jostasvietai bez krusta zīmes:

1. Atskanot „Miers lai ir ar jums visiem”,
2. Atskanot „Tā Kunga svētība lai ir ar jums”,
3. Atskanot „Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība...”

4. Atskanot „Mūsu Lielā Kunga un Pestītāja žēlastība...”,
5. Diakonam sakot „Mūžu mūžos...” (pēc „Jo svēts esi, mūsu Dievs...”).

**Pārmest krustu
nav pieņemts:**

1. Psalmu laikā,
2. Dziedājumu laikā,
3. Ektēniju laikā tam klirosam, kurš dzied ektēniju piedziedājumus.

Jākrustās un jāpaklanās tikai tad, kad dziedājumi beigušies.

**Zemā paklanīšanās
nav pieļaujama:**

Sestdienās, no Kristus Piedzimšanas svētkiem līdz Kunga Kristīšanas svētkiem, no Kristus Augšāmcelšanās svētkiem līdz Vissvētās Trijādības dienai, Kunga Apskaidrošanās svētkos, Krusta Pacelšanas svētkos (šajā dienā trīs reizes līdz zemei klanās Kunga Krustam); neklanās, sākot no ieiešanas ar kvēpināmo svētku vakara dievkalpojumā līdz „Kungs, dari mūs cienīgu” svētku dienas vakarā.

KĀ SAGATAVOTIES SVĒTAJAM VAKARĒDIENAM

Cilvēka zemes dzīves mērķis ir dvēseles pestīšana – mūžīga svētlaime ar Dievu Debesu Valstībā. Galvenais, kas jāzina un jāsaprot ikvienam kristietim – ar zemes dzīvi viņam sevi tā jāpārveido, lai pēc aiziešanas no šīs pasaules Dievs pagodinātu viņu ar svētumu kaut vismazākajā pakāpē. Taisnīguma un svētuma iedīgļis cilvēka dvēselē dara viņu spējīgu saskarsmei ar Dievu. Ja šī iedīgļa nebūs, tad arī nebūs iespējama saskarsme ar Dievu Debesu Valstībā.

Ņemot to vērā, ar sevi ir jāstrādā, ir jāveido sava dzīve: „Kā paklausīgi bērni neveidojiet savu dzīvi pēc kārtībām, kurās jūs agrāk dzīvojāt savā nezināšanā.

Bet, sekodami Svētajam, kas jūs aicinājis, topiet arī paši svēti visā dzīvošanā, jo ir rakstīts: esiet svēti, jo Es esmu svēts” (1 Pēt. 1, 14-16); „... jūsu ieguvums ir svēttapšana un tās gals – mūžīga dzīvība” (Rom. 6, 22); „Dzenieties pēc miera ar visiem un pēc svētas dzīves, bez kā neviens neredzēs Kungu” (Ebr. 12, 14); „Tātad, mani mīļie, tā kā jūs vienumēr esat paklausījuši, nevis manā klātbūtnē vien, bet tagad daudz vairāk manā prombūtnē, gādājiet ar bailēm un drebēšanu, ka topat svēti” (Fil. 2, 12).

Pestīšana ir ne tikai Dieva dāvana, bet arī cilvēka, kurš pārveidojis savu raksturu un izmainījis savu dzīves veidu, personīgā darba rezultāts.

Personīgā pestīšana jāveic, izpildot Jēzus Kristus mācību un mainot sevi, tiecoties sasniegt svētuma ideālu, veidojot sevi spējīgu saskarsmei ar Dievu nākamajā laikā.

Protams, ne visiem doti spēki sasniegt šī ceļa augstāko punktu, bet atkarībā no virzīšanās pakāpes tikumiskās pašpilnveidošanās ceļā būs arī balva Debesu Valstībā – citāds spožums saulei un citāds mēnesim, un citāds zvaigznēm; jo viena zvaigzne ir spožāka par otru. Tāpat būs arī ar mirušo augšāmcelšanos (1 Kor. 15, 41-42). Tā rakstīja apustulis Pāvils par mirušo augšāmcelšanos. Tie, kurus mēs zinām kā Baznīcas ieceltus svēto kārtā, mirdz kā gaismekļi garīgajā debess jumā, bet mums, Dievs dod, kļūt kaut par mazāko zvaigzni, un tas ir pa spēkam katram!

Bet sasniegt svētumu nav iespējams bez Dieva svētības cilvēkam. Dievs svēta cilvēku caur Baznīcas Sakramentiem, kuros Viņš dāvā cilvēkiem Svētā Gara svētību (Dāvanas).

Kad mēs runājam par tikumisku dzīvi, ikviens zina, ka jāatturas no grēkiem, bet, iespējams, ne visi saprot, kas īsti ir grēks.

Grēks ir nelikumība (1 Jņ. 3, 4), t.i. Dieva noteiktā Likuma pārkāpums. Jēzus Kristus visu tikumisko likumu izteica divos priekšnoteikumos – mīlēt Dievu ar visu sirdi un visu dvēseli, un tuvāko kā sevi pašu (Mt. 22, 36-40).

Tas, ka mums jānoiet kaut mazākais ceļa gabals ceļā uz svētuma sasniegšanu, sniedz mums iespēju noteikt, kas tad ir

grēks: grēks ir Dieva Likuma pārkāpšana ne tikai ar darbiem un vārdiem, bet arī domās!

Jā, arī domās! Kā jūs domājat – vai var kļūt kaut niecīgākajā pakāpē svēts cilvēks, kurš savas dvēseles dzīlēs slēpj ļaunumu, kurā nav mīlestības?

Tādēļ mums no sirds jācenšas kļūt labiem, labestīgiem cilvēkiem ne tikai ārēji, bet arī savas dvēseles dzīlēs. Tāda grēka izpratne neatstāj vietu liekulībai un divkosībai.

Nevar vienkārši tikai nedarīt ļaunu, izvairīties no skaudības, ienaida, taktiski attālināties no apvainotājiem, ne tikai nedarīt citiem to, ko negribam lai darītu mums, bet arī mīlēt tuvāko kā sevi pašu. Bet tuvākais mums ir ikviens cilvēks! Šo augsta līmeņa mīlestību, protams, nevar sasniegt uzreiz. Tādēļ, īpaši ceļa sākumā, mums ir svarīgi zināt Mozus likumus jeb desmit baušļus, kuri nosaka līmeni, par kuru tikumiskā attieksmē nedrīkst zemāk nolaisties.

Mums dots mīlestības likums – bezgalīgas pilnveidošanās ceļš un Mozum dotie baušļi – zemākā robeža, par kuru zemāk nedrīkst!

Pievērsiet uzmanību – dzīves mērķis – svētums un Debesu Valstības sasniegšana, bet Sakramenti – Dieva dotie līdzekļi cilvēkam dvēseles iesvētīšanai.

Grēks attālina cilvēku no Dieva, pārtrauc to vienotību ar Dievu, kas iegūta Svētās Kristības Sakramentā un tam sekojošajā Svētajā Vakarēdienā. Vienotības atjaunošanai ar Dievu nepieciešams saņemt Svēto Vakarēdienu, bet lai to izdarītu pienācīgi, nepieciešams attīrīt dvēseli Grēksūdzes Sakramentā.

Grēksūdze tās noteiktajā formā praktiski nenotiek laika nepietiekamības dēļ. Šāda viena cilvēka grēksūdze aizņemtu apmēram pusstundu, jo sastāv no lūgšanām, pēc tam grēku nožēlnieks lasa Ticības Simbolu, garīdznieks uzdod jautājumus par grēkiem, kuru uzskaitījums minēts dievkalpojumu kārtības grāmatā. Grēku nožēlniekam jāatbild īsi: jā vai nē, nekādas sarunas nav paredzētas. Tomēr, sakarā ar to, ka šāda grēksūdze prasa ļoti daudz laika, garīdznieki aprobežojas ar būtiskāko sadzīvisko grēku uzskaitījumu, kas raksturīgi lielākajai daļai cilvēku, pie tam nepieminot smagākos grēkus – slepkavību, zādzības, laupīšanu u.tml. Pēc tam garīdznieks pārskaita visbiežāk sastopamos grēkus un vaicā grēku nožēlniekam vai viņš nožēlo savus izdarītos grēkus. grēku nožēlotājs atbild „nožēloju”. Ja paveikts grēks, kuru garīdznieks nav pieminējis, tas obligāti jāpasaka. Garīdzniekam parasti nav daudz laika grēksūdzei, tādēļ grēksūdzei jāsigatavojas nopietni.

Ļaudis, uzsākot garīgas dzīves ceļu, bieži vien pieļauj nopietnu kļūdu domājot, ka no grēkiem var ātri atbrīvoties. Cilvēks sāk ļoti uzmanīgi sekot rīcībai, izvairoties pat no vismazākā grēka. Tāda steiga ir ļoti bīstama. Sākumā mums pilnībā jāatbrīvojas no smagākajiem grēkiem un no tā, ar ko visvairāk sarūgtinām cilvēkus. Tas neizdodas uzreiz. Nav cilvēka, kurš dzīvo un negrēko. Tādēļ mums dots Grēksūdzes sakraments un grēku piedošana. Svarīgi zināt, ka cilvēks ne uzreiz redz visus savus grēkus – ieraugot visus uzreiz viņš kristu izmisumā un vienkārši pārstātu cīnīties ar grēku. No grēkiem pilnībā nekad neatbrīvosies neviens. Pat svētie gara

varoņdarba veicēji uzskatīja sevi par grēcīgākajiem starp cilvēkiem, kaut mūsu izpratnē viņi bija bezgrēcīgi.

Tādēļ nekrītiēt panikā tādēļ, ka uzreiz neizdodas atbrīvoties no grēkiem – tas ir ceļš visas mūsu dzīves garumā. Galvenais ir neapstāties uz vietas, bet doties uz priekšu, pārveidojot sevi.

Un tad pakāpeniski mēs mainīsimies un kļūsim Debesu Valstības cienīgi.

Galvenais ir izbēgt eksaltācijas, fanātisma, censties kļūt par labiem cilvēkiem, pie tam patiesi par tādiem savā sirdī.

Kā sagatavoties Svētajam Vakarēdienam

Svētā Vakarēdiena Sakramentam sevi nepieciešams sagatavot ar lūgšanām, gavēni un grēku nožēlu. Bez tam, ļoti svarīgi atcerēties, ka sagatavošanās Svētajam Vakarēdienam ir ne tikai noteiktu priekšrakstu izpildīšana, bet tādai jābūt visai mūsu dzīvei, kas balstīta Evaņģēlija principos. Nepieciešams nevis vienkārši ievērot disciplinējošus priekšrakstus, bet tiekties pie Kristus, visiem dvēseles spēkiem vēloties savienoties ar Viņu, mainot sevi ar mērķi iznīcināt grēku, tiecoties uz svētuma ideālu.

Mājas un baznīcas lūgšana

Ir mājas un baznīcas lūgšana. Cilvēkam, kurš vēlas saņemt Svētās Kristus Dāvanas, sevi jāsgatavo iekšēji: vairāk un centīgāk jālūdzas mājās, jāapmeklē baznīcas dievkalpojumi.

Svētā Vakarēdiena saņemšanas priekšvakarā nepieciešams apmeklēt vakara dievkalpojumu.

Lai lūgšanās sagatavotos Svēto Kristus Dāvanu saņemšanai, priekšvakarā jāizlasa:

- Lūgšanas pirms Svētā Vakarēdiena. Tās atrodas lūgšanu grāmatā.

Bez tam pastāv dievbijīga tradīcija pirms Svēto Kristus Dāvanu saņemšanas izlasīt:

- grēknožēlas kanonu mūsu Kungam Jēzum Kristum,
- kanonu Vissvētajai Dievadzemdētājai,
- kanonu Sargeņģelim.

Ja cilvēks vēl papildus grib lasīt akafistus un viņam tam ir laiks, tad šāda lasīšana var nest tikai labumu.

Gavēnis

Gatavošanās Svētajam Vakarēdienam paredz arī gavēni – miesas atturību no dzīvnieku izcelsmes ēdieniem un piena produktiem, kā arī gara atturību no ļauniem nodomiem, darbiem un vārdiem. Gavēņa laiks, gatavojoties Svētajam Vakarēdienam, parasti ir 3 dienas, bet ne mazāk par vienu dienu.

Gavēni, līdztekus ierobežojumiem ēšanā, veido arī atturība un mērenība ēšanā, kā arī centieni atturēties no izklaidējošu pasākumu apmeklēšanas, laicīgas mūzikas klausīšanās. Jāievēro miesas un gara skaidrība. Laulātajiem dienu pirms un pēc Vakarēdiena saņemšanas jāatturas no miesas sakariem.

Priekšvakarā no pusnakts sākas stingrais gavēnis – pilnīga atturēšanās no ēdiena un dzēriena (no rīta, ejot uz baznīcu, lai dotos pie Svētā Vakarēdiena, nav atļauts ēst vai dzert; cilvē-

kiem, kuriem piemīt smēķēšanas netikums, jāatturas no sava grēka). Var lietot zāles ar minimālu ūdens daudzumu, ja tas nepieciešams veselības stāvokļa dēļ.

Noskaņojums un uzvedība

Cilvēkam, kurš gatavojas Svētajam Vakarēdienam, jāizlīgst ar visiem un jāšargā sevi no ļaunuma un dusmām, jāatturas no aprunāšanas, nosodījuma un dažādām nevajadzīgām un nešķīstām domām, sarunām, pavadot laiku, cik tas iespējams, vienatnē, lasot Svētos Rakstus un garīga satura grāmatas.

Grēksūdze

Gatavojoties Svētajam Vakarēdienam, iepriekšējā dienā – pirms vai pēc Vakara dievkalpojuma – jānāk pie grēksūdzes, vaļširdīgi atklājot savu dvēseli un nenoslēpjot nevienu izdarīto grēku, un jābūt patiesai vēlmei laboties.

Pirms grēksūdzes noteikti jāizlīgst gan ar pāridarītājiem, gan tiem, kuriem darīts pāri, pazemīgi izlūdzot visiem piedošanu. Uzdevums, gatavojoties grēksūdzei – atrast konkrētas savas dvēseles jūtas, rakstura īpašības, rīcību, notikumus vai dvēseles stāvokli, kas pārkāpj vai ir pretrunā ar Dieva baušļiem, traucē saskarsmei ar Dievu.

Tieši rakstura īpašības ir mūsu galvenie grēki: ass, rupjš vārds ir lepnuma vai nesavaldības izpausme utt. Tas ir ļoti svarīgi garīgajai dzīvei – ja mēs cīnīsimies tikai ar notikumiem, bet nestrādāsim pie sava rakstura, tad var rasties paradoksāla situācija – nebūs grēcīgo notikumu, bet sirdī pa-

liksim grēcīgi un ļauni. Tāda nepareiza cīņa ar grēku ir ļoti bīstama, jo cilvēks domā, ka iet pareizu ceļu, bet patiesībā nav atbrīvojies no grēka un, kas ir vissliktākais, necīnās ar grēku, kas paslēpies cilvēka sirdī.

Grēksūdzes laikā labāk negaidīt garīdznieka jautājumus, bet pašam stāstīt visu, kas nospiež dvēseli, sevi neattaisnojot un nenovēlot vainu uz citiem.

Grēkus var izsūdzēt tās dienas priekšvakarā, kad gatavojaties doties pie Svētā Vakarēdiena, lai no rīta varētu piedalīties Dievišķajā liturģijā. (Ļoti svarīgi! Uz dzīvē pirmo grēksūdzi vai arī pēc ilga pārtraukuma labāk doties citā nedēļas dienā, nevis svētdienā, kad dievnami ir pilni dievlūdžēju – garīdzniekam vienkārši nebūs pietiekami daudz laika jūs uz klausīt. Tāpat vēlams brīdināt garīdznieku, ka jūs nekad agrāk neesat grēkus izsūdzējis). Uz grēksūdzi var doties arī no rīta, līdz liturģijas sākumam.

Nākt uz grēksūdzi, kad Dievišķā liturģija jau sākusies, ir galēja necieņa pret Sakramentu. Pēc grēku izsūdzēšanas nepieciešams pieņemt ciešu lēmumu atkal neatkārtot iepriekšējos grēkus. Bez grēksūdzes pie Svētā Vakarēdiena netiek pielaists neviens, izņemot bērnus līdz 7 gadu vecumam.

Pirms Svētā Vakarēdiena un Svētā Vakarēdiena laikā

Vēl pirms Ķēniņa vārtu atvēršanas un Svēto Dāvanu iznešanas, vislabāk drīz vien pēc Mūsu Tēvs nodziedāšanas, mierīgi jātuvojas altārim un jāgaida Svēto Dāvanu iznešana, kad garīdznieks uzaicina: „Ticībā un dievbijībā pienāciet”. Vispirms palaidiet pa priekšu bērnus, kuri Svēto Vakarē-

dienu saņem pirms pieaugušajiem. Pienākot pie Biķera, jau savlaicīgi, no attāluma, jāveic paklanīšanās un rokas jāsaliek krustveidā uz krūtīm (labā virs kreisās). Pirms Svētā Biķera nevajag krustīties, lai to netīšām nepagrūstu. Pienākot pie Biķera, skaidri un saprotami jānosauc pilns savs kristītais vārds, jāatver mute un dievbijīgi, ar pilnīgu diženā Sakramenta svētuma apzināšanos, jāsaņem Kristus Miesa un Asinis un tūlīt jāapēd.

Pēc Svētā Vakarēdiena

Saņemot Svētās Dāvanas, nekrustoties skūpstām Biķera malu (garīdznieka roka nav jāskūpst!) un tūlīt pat noejam malā pie galdiņa, lai baudītu antidora gabaliņu un uzdzertu siltu dzērienu. No baznīcas nav pieņemts aiziet līdz dievkalpojuma beigām, kad skūpstām krustu garīdznieka rokās. Pēc tam nepieciešams noklausīties pateicības lūgšanas pēc Svētā Vakarēdiena (vai izlasīt, pārnākot mājās).

Svētā Vakarēdiena saņemšanas dienā jāuzvedas dievbijīgi un pieklājīgi, lai ar savu rīcību un uzvedību neapgānītu sevī uzņemtos svētumus – Kristus Miesu un Asinis.

KĀ SAGATAVOTIES GRĒKSŪDZEI

Tuvojas Diena, kad Visvarenais Kungs sēdīsies tiesāt ikvienu Savu radību. Visi ļaudis augšāmcelsies: viņu nemirstīgās dvēseles uz mūžu savienosies ar viņu miesām. Un ugunīgie eņģeļi visus aiznesīs uz tiesu pie Dieva, lai mēs dotu atbildi par visiem mūsu darbiem uz zemes. Tiks atjaunots pilnīgs taisnīgums: taisnie saņems mūžīgas balvas Debesu Valstībā, bet grēciniekiem par visām ļaunprātībām nāksies saņemt mūžīgu atmaksu elles liesmās.

Ir tikai viens ceļš, kā izbēgt no soda par savām ļaundarībām – pienest nožēlu Dievam par saviem grēkiem un saņemt piedošanu Grēksūdzes un Svētā Vakarēdiena Sakramentā. Tas iespējams tādēļ, ka Jēzus Kristus mira mūsu grēku dēļ un uzņēmās mūsu sodu. Baznīcas garīdznieki hirotonijas (iesvētīšana par garīdznieku) laikā saņem no Dieva varu grēkus piedot un paturēt.

Cilvēkam, kurš vēlas saņemt grēku piedošanu un tikt pestīts, jāatceras, ka:

1. Nepieciešams būt pareizticīgam kristietim, kuru kristījis garīdznieks (vecmāmiņu vai kādu citu cilvēku veiktu kristību jautājumu jāatrisina sarunā ar garīdznieku). Jābūt stip-

rai ticībai, kuras būtība izteikta Ticības simbolā, kuru mums būtu jāzin no galvas. Mūsu ticības izskaidrojumu var atrast katehēzē jeb Ticības mācībā.

2. Jāatceras savi ļaunie darbi, sākot no pēdējās grēksūdzes (vai no Kristību brīža, ja kopš kristīšanas nav būts pie grēksūdzes) un jāatzīst, ka visos savos ļaunajos darbos esi vainojams vien tu, un neviens cits. Lielu ļaunumu nodara tie, kuri grēksūdzē stāsta par citu grēkiem.

3. Jābūt stingrai apņēmībai turpmāk cīnīties ar saviem grēkiem un tos neatkārtot.

4. Ja grēks nesis zaudējumu vai sāpes tuvākajam, vēl pirms grēksūdzes jāpieliek visas pūles, lai šo kaitējumu izlīdzinātu (atdot nozagto, samierināties ar apvainoto).

5. Pašam jāpiedod citiem visu ļaunu, ko tie ir viņam darījuši, tad arī Dievs piedos mums grēkus.

Pēc tam jādodas pie garīdznieka uz grēksūdzi un bez slēpšanās jāizstāsta visi savi ļaunie darbi, kurus Kristus caur garīdznieku piedos grēku nožēlniekam. Nav jābaidās, ka garīdznieks varētu justies šokēts par Jūsu grēksūdzi. Savas kalpošanas laikā ikviens garīdznieks dzird praktiski visus iedomājamus grēkus. Viņu ne ar ko nepārsteigsi un nesatrauksi, izņemot mēģinājumus novelt vainu uz citiem. Jāatceras, ka grēksūdzē runātais paliek tikai starp garīdznieku un jums. Par grēksūdzes noslēpuma izpaušanu garīdzniekam var tikt atņemta kārta.

Kas ir grēksūdze

Grēksūdze ir Sakraments, kurā Dievs piedod cilvēkam izsūdzētos grēkus. Jāatceras, ka grēksūdze nav vardarbīga grē-

ku „izurķēšana” no sirdsapziņas, tā nav nopratināšana un, vēl jo vairāk, „apvainojoša” sprieduma pasludināšana grēkojušajam. Caur grēksūdzes Sakramentu tiek dziedinātas cilvēka garīgās slimības (grēki), un kristietis, saņēmis grēku atlaišanu, no jauna kļūst nevainīgs, kāds viņš reiz iznāca no kristību ūdeņiem. Tādēļ grēksūdzes Sakramentu dēvē par „garīgo dziedinātavu”.

Nākot uz grēksūdzi, mēs grēkus neizsūdzam garīdzniekam. Garīdznieks ir tikai liecinieks, bet patiesais Sakramenta Veicējs ir Jēzus Kristus.

Tad kādēļ gan izsūdzēt grēkus baznīcā? Vai vieglāk nav tos nožēlot mājās, vienatnē Kunga priekšā, jo Viņš mūs dzird visur?

Jā, patiesi, personiska nožēla līdz grēksūdzei ir nepieciešama. Bet pati par sevi tā nav pilnīga. Nožēla ir process, kurā apzināmies savus grēkus, nožēlojam izdarīto, stiprināmies lēmumā darīto vairs neatkārtot. Pēc būtības nožēlas process, rīcības vērtēšana kristietim turpinās ik dienu visas dzīves garumā. Visu savu dzīvi mēs vērtējam savu rīcību, ieklausāmies sirdsapziņas balsī, apkārtējo aizrādījumos, vērtējam ne tikai darbus, bet arī vārdus un domas, tādēļ ka grēki ir ne tikai darbi, bet arī domas.

Ļoti svarīgi ir pareizi noteikt grēka cēloni: grēks nav tikai rīcība, cik slikta rakstura īpašība. Ja mēs to nesaprotam, tad, satriekti no lielā sīku grēku daudzuma, nesapratīsim, kā ar tiem cīnīties. Jāatceras, ka gandrīz visu nelielo grēku iemesls ir tādas rakstura īpašības kā lepnums, godkārbība, nesavaldība, aizkaitināmība, patmīla, divkosība, viltība un citas. Mūsu būtiskākie grēki nav rīcība, bet tieši šīs un citas negatīvās rakstura īpašības.

Nosakot rakstura grēcīgās īpašības, jācenšas tās pārvarēt, bet grēksūdzē nerunāt par izdarīto, bet nosaukt rakstura īpašības, kuras ir uzdarītā cēlonis. Protams, ja izdarīts smags grēks, tas obligāti jānosauc. Bet apzināties savu rīcību, nožēlot padarīto vajag pirms tam, kā nākt uz grēksūdzi.

Pilnīgi nepareizs ir viedoklis, ka nožēlas jūtām jāmostas grēksūdzes laikā – tas nav pareizi. Tas notiek tikai gadījumos, kad cilvēks atnācis iepriekš nesagatavojies ar iepriekšēju nožēlu.

Jāatceras, ka nožēla ir nodarītā apzināšanās un nožēlas process, bet grēksūdze – nožēlas vainags, un tajā mēs saņemam grēku piedošanu.

Pamācība, kā sūdzēt grēkus, lai saņemtu to piedošanu

Pirms grēksūdzes ikviens lai cenšas atsaukt atmiņā visus savus grēkus, ko viņš darījis tīši vai netīši, gribot vai negribot, vēlīgāk pārskata savu dzīvi lai, ja iespējams, atcerētos visus grēkus – ne tikai tos, kas pastrādāti kopš iepriekšējās grēksūdzes, bet arī agrāk, aizmāršības dēļ neizsūdzētos. Pēc tam aizkustinājumā un ar satriektu sirdi lai iet pie grēksūdzes, nostājas Krusta un Evaņģēlija priekšā un sāk sūdzēt savus grēkus.

1. Izsūdzi savus grēkus atklāti, atceroties, ka stāsti tos nevis cilvēkam, bet Pašam Dievam, Kas tāpat tavus grēkus zina, bet tikai gaida tavu atzīšanos. No sava garīgā tēva nav ko kaunēties: viņš ir tāds pats cilvēks kā tu, labi zina gan cilvēka vājības, gan noslieci uz grēku, un tāpēc tavs garīgais tēvs grēksūdzē nevar būt tavs bargais soģis. Bet vai ne

tāpēc tu kaunies no sava garīgā tēva, ka baidies pazaudēt viņa labās domas par tevi? Gluži otrādi – garīgais tēvs, redzēdams tavu neviltoto, atklāto grēksūdzi, jutīs daudz lielāku mīlestību pret tevi. Turklāt, ja tu kaunies un baidies atklāt savus grēkus vienam vienīgam priesterim, kā tad tu pārcietīsi to kaunu, kad stāsies Dieva Pastarās Tiesas priekšā? Ja tu ar patiesu un neviltotu nožēlu no grēkiem neattīrīsies, tie atklāsies Paša Dieva, eņģeļu un visu pazīstamo un nepazīstamo cilvēku priekšā.

2. Izsūdzi visus savus grēkus sīki un katru atsevišķi. Svētais Jānis Zeltamute saka: „Ne tikai jāsaka: esmu grēkojis vai esmu grēcīgs, bet arī katrs grēka veids jāizpauž,” t.i., katrs grēks jānosauc. Vasīlijs Lielais saka: „Grēki jāatkaolina tāpat kā miesas vātis...” Grēcinieka dvēsele ir slima, bet garīgais tēvs ir ārsts un dziedinātājs, tāpēc savi grēki ir jāatklāj un jāizstāsta garīgajam tēvam tāpat, kā miesā slimais dara zināmas savas miesas kaites ārstam, vēlēdamies ar viņa palīdzību saņemt izdziedināšanu.

3. Neiesaisti grēksūdzē citas personas, nežēlojies ne par vienu, citādi – kas gan tā būs par grēksūdzi? Tā nebūs grēksūdze, bet citu nosodīšana, tātad – tikai jauns grēks.

4. Grēksūdzē nekādā veidā necenties sevi attaisnot: ar nespēku, ieradumu utt. To, kurš vairāk sevi attaisno, mazāk attaisnos Dievs. Savukārt cilvēku, kurš sevi vairāk atmasko, nosoda un apsūdz, to Dievs jo vairāk attaisnos. Tāpēc grēksūdzē neklājas taisnoties, gluži otrādi – vairāk apsūdzēt, atmaskot un nosodīt sevi, lai kļūtu cienīgs saņemt piedošanu no Dieva.

5. Ja garīgais tēvs jautā par kādu grēku, nesaki: „Neatce-
ros, varbūt arī to esmu pieļāvis.” Dievs vēlējies vienmēr atce-
rēties, turēt prātā savus grēkus, tāpēc aizmāršībā paši esam
vainīgi un nevaram cerēt uz savu pašu neizsūdzēto grēku
atlaišanu. Tādēļ katrā ziņā jācenšas atcerēties, ko esam grē-
kojuši, bet vēl labāk – grēksūdzes priekšvakarā grēkus jāpie-
raksta. Ja kāds mums ir parādā, mēs to labi atceramies, bet
savus parādus Kungam Dievam aizmirstam! Vai tā nav galēja
viegļprātība un nerūpēšanās par savu dvēseli?

6. Ja garīgais tēvs nejautā, pats nestāsti, ko neesi grēkojis,
jo tas nozīmētu, ka tu lielies līdzīgi farizejam no Evaņģēlija,
nevis sūdzi savus pārkāpumus. Tādējādi tu tikai vairo savus
paša nodarījumus.

7. Grēki jāzsūdz ar skumjām – sirds satriektībā par to,
ka esi apbēdinājis Dievu Kungu. Slikti, ka daudzi stāsta par
saviem grēkiem aukstasinīgi un bez nožēlas kā vienkāršā sa-
runā, bet vēl sliktāk, ja grēksūdzes laikā atļaujas pat vīpsnāt.
Tas viss liecina par nocietināšanos un nožēlas trūkumu; tādā
veidā grēkus sūdzot, mēs ne tikai no tiem neattīrāmies, bet
grēkus vairojam, darām vēl lielākus.

8. Visbeidzot: sūdzi savus grēkus ticībā uz Jēzu Kristu un
cerībā uz Viņa žēlsirdību. Jo vienīgi ticībā uz Jēzu Kristu un
cerībā uz Viņu varam saņemt grēku piedošanu.

Lūk, kā, mani brāļi, mums jāšūdz grēki, lai mēs saņem-
tu grēku piedošanu no Dieva Kunga. „Ja atzīstamies savos
grēkos, tad Viņš ir uzticīgs un taisns, ka Viņš mums piedod
grēkus un šķīsta mūs no visas netaisnības” (1. Jņ. 1, 9).

SATURS

<i>Priekšvārds</i>	3. lpp.
<i>Rīta lūgšanas</i>	10. lpp.
<i>Vakara lūgšanas</i>	22. lpp.
<i>Grēku nožēlas kanons mūsu Kungam Jēzum Kristum</i>	37. lpp.
<i>Līgšanu kanons Vissvētajai Dievazemdētājai</i>	48. lpp.
<i>Kanons Sargeņģelim</i>	58. lpp.
<i>Akafists mūsu visumīļajam Kungam Jēzum Kristum</i>	66. lpp.
<i>Akafists Vissvētajai Dievazemdētājai</i>	77. lpp.
<i>Akafists svētītājam Nikolajam</i>	90. lpp.
<i>Akafists svētmoceklim Rīgas Jānim</i>	103. lpp.
<i>Svētmocekļa Jāņa, Rīgas un Latvijas Arhibīskapa, dzīves gājums</i>	122. lpp.

<i>Lūgšanas, kas lasāmas, gatavojoties Svētajam Vakarēdienam.....</i>	<i>127. lpp.</i>
<i>Pateicības lūgšanas pēc Svētā Vakarēdiena baudīšanas.....</i>	<i>154. lpp.</i>
<i>Kristus Augšāmcelšanās svētki. Pasha.....</i>	<i>161. lpp.</i>
<i>Kunga svētku, Dievmātes svētku un Baznīcas indikta tropāri, kondaki un augstiteikšanas</i>	<i>165. lpp.</i>
<i>Svētdienu astoņu balsu tropāri, kondaki un tropāri Dievadzemdētājai.....</i>	<i>175. lpp.</i>
<i>Dažādas lūgšanas.....</i>	<i>181. lpp.</i>
<i>Lūgšanas atsevišķiem svētajiem.....</i>	<i>198. lpp.</i>
<i>Svētītāja Ignātija (Brjančaņinova) pamācība par lūgšanu.....</i>	<i>205. lpp.</i>
<i>Sirdsskaidrā Sarovas Serafima lūgšanu kārtā laicīgiem cilvēkiem.....</i>	<i>213. lpp.</i>
<i>Kā lūgties baznīcā.....</i>	<i>215. lpp.</i>
<i>Kā sagatavoties Svētajam Vakarēdienam.....</i>	<i>221. lpp.</i>
<i>Kā sagatavoties grēksūdzei.....</i>	<i>230. lpp.</i>

